பஞ்சாமிர்தம்

மலர் 2 [illegible]

ஆகஸ்ட் 1925

ஈட
m211,N24PM
N25.2.5
20659

PANCHAMRITAM
A MONTHLY TAMIL MISCELLANY & REVIEW

உண்மை அன்பு அறிவு ஏற்றுமை உழைப்பு

11

பஞ்சாமிர்தம்

5

ஒரு மாதாந்தரப் பத்திரிகை

அ. மாதவையர், ஆசிரியர் ✲ EDITOR. A. MADHAVIAH

16 SEP 1925

Main Topics

1. Modern India—*Poem* 335
2. Our Duty Now—*A. V. Padmanabha Pillay* ... 338
3. National Education in India—*Lajpatrai and Madhaviah* ... 343
5. Sanskrit Mss. in Kerala—*R. A. Sastri* 352
6. The Puranas—*V. Venkatachala Iyer, B. A., B. L.,* 354
7. Sea Voyage—*M. Lakshmi Ammal, B. A. Hons. (Lond). L. T.* ... 358
9. Selections from Kambaramayanam—*V. P. S. Mudaliar, G. B. V. C.* 361
10. Extracts from Everywhere—Educational and Miscellaneous ... 364
11. Kaliyugamalai—An Unpublished Ms. 367
12. Saivism—History of—*Rev. F. Kingsbury B. A.,* 374
16. Mosques, Palaces and Mausoleums—ILLUSTRATED
Dr. K. N. Sitaram M. A., Ph. D., Litt. D., &c. 378
17. Editorial Notes— 384
18. Padmavati Charitram—III Part—*A. Madhaviah,* 385

Next Month—The remaining portion of "Kaliyugamalai" and some old 'Occasional Verses', hitherto unpublished, from Mss. in the Tanjore Palace Library.

சந்தா விகிதம்

	ஒரு வருஷம்	6 மாதம்	3 மாதம்	தனிப்பிரதி
[illegible]நாடு	4—8 ;	2—6 ;	1—4 ;	0—8
[illegible]நாடு	5—0 ;	2-10 ;	1—8 ;	0—9
[illegible]ள்ளிக்கூடம்	4—0 ;	2—6 ;	1—4 ;	0—7

விளம்பர விகிதம்

	ஒரு வருஷம்	6 மாதம்	3 மாதம்	1 மாதம்
ஒருபக்கம்	100—0 ;	52—0 ;	28—0 ;	10—0
பாதிப்பக்கம்	52—0 ;	28—0 ;	15—0 ;	[illegible]
கால் பக்கம்	30—0 ;	17—0 ;	10—0 ;	[illegible]

உள்ளுறை

விஷயம்.	எழுதியவர் பெயர்.	பக்கம்.
1. "வந்தே மாதரம்"—சி. சு. பாரதியார்		337
2. நமது தற்கால கடமை—ஆ. வ. பமதுநாப பிள்ளை		338
3. இந்திய தேசியக் கல்வி— லஜபதிராய்—மாதவையர்		343
4. வாழ்விலும் தாழ்வு—மா-		349.
5. கேரளத்தில் ஸம்ஸ்கிருத சுவடிகள்— R. அனந்த கிருஷ்ண சாஸ்திரி		352
6. புராணங்கள்—V. வேங்கடாசலையர், B.A, B.L.,		354
7. கப்பல் யாத்திரை—M. லக்ஷ்மியம்மாள், B.A. HONS. (லண்டன்); L.T.,		358
8. பத்திராதிபர் தபாற்பெட்டி—ஒரு திருத்தம்		360
9. கம்பராமாயண இன்கவித் திரட்டு— வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், G.B.V.C.,		361
10. பல்துறைப் பொருக்குமணிகள்:-II. மதவிஷயக் குறிப்புக்கள்6-9,		364
V. சில்லறைக் கலம்பகம்-32-35,		365
11. கலியுகமாலை—		367
12. நாகரிக சமூக வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்—		369
13. புத்தர் அறநெறி—ஸ்ரீமத் இலக்குமணப் போற்றிகள்		371
14. சைவ சமய வரலாறு—ரெவ் F. கிங்ஸ்பெரி, B.A.,		374
15. சிறுவர் பக்கம்—5. மழை—"ராமாயி"		377
16 மசூதிகள், அரண்மனைகள், சமாதிகள்—படங்களுடன்— Dr. K .N. சீதாராம், M.A., PH.D., Litt,D., &c.		378
17. பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்—		384
18. பத்மாவதி சரித்திரம்—மூன்றும் பாகம்		385

அடுத்த மாதம்—"கலியுக மாலை" குறைப்பகுதி, "பழைய தனிப் பாடல்கள்"

முதலியன.

பஞ்சாமிர்தம்

ஒரு மாதாந்தரப் பத்திரிகை

நான் ஒரு மானுடன் : நான் மதியாதன
மானுட வாழ்வில் இலை.

16 SEP 1925

மாலை - II ஆவணி — 1925 - 5

“வந்தே மாதர

(ஸ்ரீ. சி. சு. பாரதியார் மொழி

ளிர் மணி நீரும் நயம்படு கனிகளும்
குளிர் பூந்தென்றலும், கொழும்
பொழில் பசுமையும்
வாய்ந்து நன்கு இலகுவை, வாழிய
அன்னை (வந்தே)

2. தெண்நில வதனில் சிலிர்த்திடும் இரவும்,
தண் இயல் விரிமலர் தாங்கிய தருக்களுர்,
புன்னகை ஒளியும், தேமொழிப் பொலிவும்
வாய்ந்தனை, இன்பமும் வரங்களும் நல்குவை. (வந்தே)

3. கோடி கோடி குரல்கள் ஒலிக்கவும்,
கோடி கோடி புயத்துணை, கொற்றம் ஆர்
நீடு பல்படை தாங்கி, முன் நிற்கவும்,
கூடும் ஆண்மை குறைந்தனை என்பதென்?
ஆற்றலில் மிகுந்தனை, அரும்பதம் கூட்டுவை,
மாற்றலர் கொணர்ந்த வன்படை ஓட்டுவை. (வந்தே)

4. அறிவு நீ, தருமம் நீ, உள்ளம் நீ, அதனிடை
மருமம் நீ, உடற்கண் வாழ்ந்திடும் உயிர் நீ,
தோளிடை வன்பு நீ, நெஞ்சகத் தன்பு நீ,
ஆலயந் தோறும் அணிபெற விளங்கும்
தெய்வச் சிலை எலாம், தேவி! இங்கு உனதே. (வந்தே)

5. பத்துப் படைகொளும் பார்வதி தேவியும்,
கமலத்து இதழ்களில் களித்திடும் கமலையும்,
அறிவினை அருளும் வாணியும், அன்னை நீ. (வந்தே)

6. திரு நிறைந்தனை, தன் நிகர் ஒன்றிலை,
தீது தீர்ந்தனை, நீர்வளம் சார்ந்தனை,
மருவு செய்களின் நற்பயன் நல்குவை,
வளனின் வந்ததோர் பைந்நிறம் வாய்ந்தனை,
பெருகும் இன்பம் உடையை, குறுநகை
பெற்று ஒளிர்ந்தனை, பல்மணி பூண்டனை,
இருநிலத்து வந்து எம்முயிர் தாங்குவை,
எந்தாய், நின் பதங்கள் இறைஞ்சுவாம்”—(வந்தே

207659

நமது தற்கால கடமை

ஸ்ரீ. ஆ. வ. பத்மநாப பிள்ளை, ஆரியூர்.

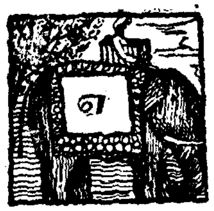

ஏனைய நாடுகள், குடியரசு இத்தகைத்து, முடியரசு இத்தகைத்து என்பதையும், தம்முட் சிறந்த ஒரு தலைவன் கீழ் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து தத்தமது தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதையும் அறிந்தொழுகாது, கண்டவற்றைக் கொன்று உண்டும், ஆடையால் மானத்தைக் காப்பாற்றுமலும், கேவலம் விலங்குகள்போல, காடுகள் முதலிய இடங்களில் திரிந்து அலைந்துவந்த பக்களையுடையனவாகவிருந்த பழைய காலத்திற்கு முன்னரே, பிறநாட்டுச் சரித்திரங்கள் எழுதப்படுவதற்கு எண்ணிலா யாண்டுகள் முன்னரே, நமது பாரத மணித்திருநாடு, குடியாசைத் தழுவிய முடியரசின்கீழ், மொழி, சமயம், வகுப்பு முதலியவற்றில் பலதிறப்பட்ட பிரிவுகளைக் கொண்டிருப்பினும், ‘இந்நாட்டினர் அனைவரும் ஓர் அன்னையின் மக்களே’ என்னும் உணர்வு மிகுந்து, அழுக்காறு, அவா முதலிய உட்பகைகளின்றி, ஒற்றுமையாய் வாழும் மக்களை உடைத்தாயிருந்ததெனில், அதன் ஞான அரசியல் வாழ்வை என்னென்று கூறுவது! மக்களது நாகரிகம், அரசியல், சமய ஒழுக்கம் முதன் முதல் இந்நாட்டிலேயே தோன்றியதென்பது, சரித்திர ஆராய்ச்சி வல்லுநர் துணிபு. அத்தகைய சமரச ஞான உணர்ச்சி, சமயத்தொடு பிணைக்கப்பெற்ற அரசியல், நீங்கிப் பலயாண்டுகள் சென்றன.

கலியின் கொடுமையாலோ, பிற்காலத்தில் தோன்றிய ‘மன்னர்’களின் திறமையின்மையாலோ, நம் வேந்தர் ஆட்சி நமது நாட்டி

னின்றும் நீங்கிய பின்னர், கிரேக்கர், முகம்மதியர், ஆங்கிலேயர் முதலிய வேற்றுநாட்டு மக்கள், இந்தியநாட்டின் வலியற்ற நிலையைக் கண்டு, பொன் விளையும் பூமியாம் இப்புனித நாட்டின்மேல் ஆசை வைத்து, ஒருவர்பின் ஒருவராக முறையே படையெடுத்து வருவாராயினர். அக்நாள் தொட்டு இந்நாள் வரை நம்மை ஆட்டி வரும் அடிமை வாழ்க்கை, பாழும் ‘வேற்றுமைப் பே’ யாலன்றோ வேரூன்றியது! கடந்தது கடக்கச் சென்றதைப்பற்றி; சிந்திப்பதிற் பயனொன்று மில்லை. இனியேனும், எச்சரிக்கையாக இருந்து, நாட்டுத்தொண்டு செய்ய முன்வரல் வேண்டும்.

இந்நாடு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டபின், ஆரம்ப காலத்தில், பல யாண்டுகள் சுதந்தரமே பெற்றிருந்தது எனக் கூறலாம். பின்னர், நாளேற நாளேற, மூங்கிலிற் பிறந்ததீதன் மூளையையே அழித்தல் போல, நம்மவருள் நாட்டுப் பற்றும் தீவினையச்சமும் சிறிதுமிலாப் பேதைகள் சிலர் சூழ்ச்சியினால், அன்னார் தன்னலங் கருதிச் செய்த நயவஞ்சனையினால், ஆங்கில ஆட்சியினரும் பக்ஷபாத மற்ற நீதி வழங்குவதில் பிறழாநின்றனர். ‘ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே’ என்பது ஆன்றோர் அமுதமொழி. மற்றும், அக்கால அரசியல், உலகுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இருந்ததில்லை. ‘அடிமைக் கல்வி’ கற்று, தந்நலத்திலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்த ஒரு சில ‘படித்த வகுப்பா’ரே, அக்கால அரசியல் உலகை அறிவர். ஆதலின், அரசாங்கத்தார் நாட்டின் சட்ட திட்டங்களை ஆக்குவதில் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைக் கவனித்து நடந்திலர்; எனினும், பாரத தேவியின் நற்கால அறிகுறியாக, பின்னும் நாளாக, நாளாக ‘அடிமை வாழ்க்கை’ க்கு உறுதுணையாக இருந்த ஆங்கிலக் கல்வியே ஒரு சில அறிஞர்களது மனச்சான்றைத் தூண்டி, ஆட்சி முறையின் குறைகளைப் புலப்படுத்தியது.

அத்தகைய புத்துணர்வு தோன்றியதும், அரசாங்கத்தார் தட்டிக்கொடுத்தலினும், பட்டம் வழங்குவதிலும் மயங்கிவிடாது, தெளிவுற்ற அறிவாளிகள் சிலர், ஓர் அவையை நாட்டி, அதன் வாயிலாகத் தீர்மானங்களைச் செய்தும், விண்ணப்பங்களை அனுப்பியும், தமது குறைகளைப் போக்குமாறு முறையிட்டு வருவாராயினர். அச்சபையே, இது காலை நமது தேசிய உணர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக உள்ள ‘காங்கிரஸ்’ ஆகும். அத்தகையோர், சிறுபான்மையினராக இருந்தமையாலும், தமது யதேச்சாதிகார ஆட்சியை முட்டின்றி நடாத்திச் செல்வதற்கு, ஏனைய பெரும்பான்மையோரான ‘ஆமாம் பூசாரி’களே போதிய உறுதுணையாக வாய்த்தமையாலும், அக்காலத்துத் தேசாபிமானிகளின் முறையீடுகளும், விண்ணப்பங்களும், ‘செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கேபோல்’ பயன்பட்டில. பின்னும்,

நாளாக நாளாக, 'காங்கிர'ஸில் வீரமக்கள் பலர் தோன்றுவாராயினர். அன்னாரது அரிய ஊழியத்தின் பயனாக, அவ்வரசியல் நடைமுறைகளை, படித்த வகுப்பாரே யன்றி, பாமரரும் சிறிது அறிவாராயினர். ஆகவே, நாட்டில் 'காங்கிர'ஸுக்குப் பரந்த செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. இவ்விளைவு, அரசாங்கத்தாரது யதேச்சாதிகார ஆட்சிக்குத் தனிப்பெரும் ஊறாக முளைத்ததாதலின், அதை விதைத்த தேசபக்தர்களைச் சிறையிலிட்டும், வாய்ப்பூட்டிட்டும், அக் கிளர்ச்சியை அடக்க முயல்வாராயினர்; எனினும், அன்னார்க்கு உள்ளூற அச்சம் அச்சமே.

இச்சமயத்தில், தென்னாப்பிரிக்காவிற்கு இங்கிருந்து சென்று குடியேறி, அடிமை வாழ்க்கை நடாத்தி வந்த இந்திய மக்களுக்கு உறக்கத்தை ஒழிப்பித்து, உணர்வை அளித்து, உற்சாகமும் வீரமும் ஊட்டி, சாத்துவிகப்போர் செய்து, முடிவில் வெற்றியும் பெற்று விளங்கிய காந்தியடிகளார், நமது துர்ப்பாக்கிய நாட்டிற்கு, பாரததேவியின் பெருந்தவப்பயனாக, மீண்டு எழுந்தருளினர். 'தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராம்' தவப்பெருந் தொண்டர், 'உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசும்' நயவஞ்சகச்சூழ்ச்சியின்றி, உள்ளும் புறமும் ஒன்றுபட்டு, சொல்லளவில் நில்லாது செய்கையிலும் திறம்பட நடாத்திக் காட்டும் சீரிய இயல்புடையோர், ஏழையர் தந்தோழர், எம்பெருமான் காந்தியடிகளார், காங்கிரஸில் புகுந்த நாள் தொட்டு, மேல் நாட்டு நாத்திக அரசியல் நாற்றம் வீசுவதுபோய், பண்டைய ஆரிய தெய்விக அரசியல் மணங் கமழத் தொடங்கியது; 'விண்ணப்பங்களாலும், முறையீடுகளாலும் எப்பயனும் விளைதல் அரிது,' எனும் உண்மை விளங்கிற்று. ஆதலின் அஹிம்சா தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அறம் பெருக்க வந்த எமது அடிகளார், சட்டசபைப் புறக்கணிப்பு, அடிமைக் கல்விப் புறக்கணிப்பு முதலிய அழிவு (பகிஷ்கார) வேலைகளையும், ஹிந்து - முஸ்லீம், ஒற்றுமை, கதா பிரசாரம், தீண்டாமை நீக்கம் முதலிய ஆக்க (நிர்மாண) வேலைகளையும், வகுத்தருளினர். அம்முறைகளைப் 'பாரத மஹாஜன ஸபை' (காங்கிரஸ்)யும் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆரம்ப உற்சாகத்திலும், அடிகளாரது பெருமுயற்சியினாலும், அவ்வொத்துழையாக் கிளர்ச்சி தோன்றிய காலத்து, ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று வருடங்களாக, நாட்டிலுள்ள பலதிறப்பட்ட 'வேற்றுமை'களெல்லாம் 'ஒற்றுமை' வெள்ளப் பெருக்கில் முனைந்து நிற்க முடியாது, வீழ்ந்து, ஒன்றுபட்டு, வெகு வேகமாக, ஓடின. அவ்விரு வருடங்களாக, அரசாங்கத்தார் பேரச்சமும், தேச பக்தர்கள் பெரு மகிழ்வும், நாட்டு மக்கள் பெரு வியப்பும் எய்துமாறு, அடிகள் வகுத்த ஆக்க, அழிவு வேலைகளால், முன் முப்பது ஆண்டுகளில் விளையாத நற்பெரும் பயன்கள் விளைந்தன.

அடிகள் சிறை யடைந்ததும், தலைவர்களுக்குள் புகைந்து கொண்டிருந்த 'வேற்றுமைத் தீ' கொழுந்து விட்டெரியத் தலைப்பட்டு, கட்சிகள் பற்பல தோன்றின; புறங்கூறலும், அழுக்காறும், தலைமைப் பதவியில் ஆர்வமும் தலைவிரித்தாடின; செயலிற் பயனும், தேச பக்தியும், தன்னலங் கருதாமையும் தலைகாட்டாதோடின; அவ்வேளையில், நாட்டில் தோன்றிய கட்சிகள் பலவற்றுள், பிறவற்றைக் காட்டிலும் பெரிதுஞ் சிறந்தது 'சுய ராஜ்ய'க் கட்சியே யாம். அக்கட்சியின் தலைவர்களது உழைப்பின் பயனாக, அது நாட்டின் பேராதரவைப் பெற்று, செல்வாக்கிற் சிறந்து, 'காங்கிரஸ்' ஆதரவையு மடைந்து, அஞ்சாவீறு கொண்டு முனைந்து நின்று, சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டை யிட்டு, நடைமுறைகட்குத் தடைகளை விளைத்தலை, நாடு வியக்கத்தக்கவாறு நடாத்தி வந்தது; அதனால், இதுகாறும் எவராலும் குலைக்கப்படாத இரட்டையாட்சி நடைமுறை, இருமுறைகளில் தகர்க்கப்பட்டது. ஆதலின், இதுகாறும் எத்தகை இடையூறுமின்றி அரசாங்கத்தார் நடாத்தி வந்த யதேச்சாதிகார ஆட்சி தளர்வுற்றது. சுருங்கக் கூறின், அக் கட்சியின் அருஞ் செயல்கள் நாட்டின் கருத்தையே பெரிதும் ஈர்த்தன. இன்றுவரை, 'சுயராஜ்யக் கட்சி' ஒத்துழைப்புச் சேற்றில் வீழ்ந்து நெளியாது தப்பித்தது களிக்கத் தக்கதே.

இத்தகைய அரிய நிலையில், அக்கட்சியையே சிருட்டித்து, அரசாங்கத்தை அலைத்த அரும்பெறல் வாய்ந்த வீரர் தேசபந்து தாசர், எவரும் எதிர் பாரா வாறு, திடீரென ஆண்டவன் அடியிணைச் சேர்ந்தார். அந்தோ! கொடுமையினுங் கொடுமை, நமது துரதிருஷ்ட நாட்டின் தலைவிதி இருந்தவாறு! விண்ணப்பங்களாலும், முறையீடுகளாலும், பிறபல ஒத்துழைப்பு முறைகளாலும் எப்பயனும் விளையாது எனுமுண்மை, சமீபத்தில் இந்தியா மந்திரி பேசிய பேச்சால் இனிது புலனாய் விட்டது; தேசபந்து பேராவலோடு எதிர் பார்த்த பெரும் பயன் போய், 'யானைக்குப் பூனை'யளவு கூடக்காணோம்; அன்னார் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு, நாட்டிலுள்ள பலதிறப்பட்ட கட்சியினர்க்கும், பெரும்பான்மையும் அதிருப்தியையே அளித்துளது எனக்கூறலாம். அன்னார் பேச்சு, ஆங்கில அரசாங்க உத்தியோக வருக்கத்தினர் பலருடைய ஆதரவையும் பெற்று விட்டதால், அதில் தொனிக்கும் பொருளே ஆங்கிலேயரது உள்ளக்கிடக்கை என்பதும், தெள்ளிதிற் புலனாகும். இரண்டொரு யாண்டுகளுக்கு முன்னர், நமது ஒற்றுமை வலிவைக்கண்டு அஞ்சிய அரசாங்கத்தாரே, இந்நாளில், நமது வேற்றுமையாம் வலிவின்மையைக்கண்டு களித்து முற்றிய மிடுக்குக்காட்டுவதும், தெற்றெனத் தெரியக்கிடக்கிறது. ஆதலின், நமது குலையா ஒற்றுமையே, ஆக்க அழிவு வேலைகளின் திறமையே, அஞ்சா நெஞ்சமே, ஆங்கில

அரசாங்கத்தினது முற்றிய மிடுக்கை, செருக்கை, திருப்பவல்லன என்பதை, ஒவ்வொருவரும் அறிந்து ஒழுகல் வேண்டும்.

நமது நாட்டின் தற்கால நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. மேடைப் பிரசங்கங்களும், பத்திரிகை ஆரவாரங்களும், இந்நாளில் பெரும் பயன் பயவா. வேண்டுவது வேலைத்திறனே. ஆதலின், தேசபந்து ஏற்படுத்திக் கொடுத்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது தள்ளிய இந்தியா மந்திரி பேச்சுக்கு எதிர் முழக்கமாக, நாம் உடனே செய்யவேண்டுவனவாய வேலைகள் சில உள. அவை யாவையெனின்:

'சுயராஜ்யக் கட்சி'யினர், எவர் சூழ்ச்சிக்கும் சோதனைக்கும் இடங்கொடாது, அதிகாரவர்க்க வீழ்ச்சி வரை, எக்காரணம் பற்றியும், ஒத்துழைப்பை மேற்கொண்டு உழலாது, ஒத்துழையா முழக்கஞ்செய்து, உரம் பெற்று வளர்ந்து ஓங்குதல் வேண்டும். ஒத்துழைப்பின் பயனின்மையைத் தெற்றெனத் தெளிந்த பின்னரும், மீண்டும் அச் சேற்றில் வீழ்வது நலம் பயக்குமோ? அது பலம் பெற வேண்டியிருப்பதன் அவசியத்தை நோக்கி, பல நன்மக்களும், அக்கட்சியிற் சேர்தல் வேண்டும். எனினும், உள்ளொன்றும் புறமொன்றும் வைத்து, 'ஒற்றுமை' என்னும் போலிப் பறை கூவி, தேர்தலில் எளிதில் வெற்றி பெறுவதை உள் நோக்கமாகக் கொண்டு, வாசா ஞானம் பேசும் வஞ்சகச் சூழ்ச்சியினரும், 'சுயராஜ்யக் கட்சி'யில் சேர்ந்து பின்னால் விபத்து விளைவியாவாறு எச்சரிக்கையாக இருத்தல்வேண்டும். மாறுதல் வேண்டாதாரைப் போன்றே, மற்றும் பல நாட்டுப்பற்றுள்ள நன்மக்களும், 'சுயராஜ்யக் கட்சி'க்கு இயன்றவளவில் ஆதரவளித்து, அதன் செல்வாக்கைப் பெரிதும் வளர்த்தல் வேண்டும். சட்டசபைக்குள் 'சுயராஜ்யக் கட்சி'யினரும், மற்றுமுள்ள சுதந்தர வேட்கையுடைய உண்மைத் தொண்டர்கள் வெளியிலும், தீவிர பலத்தோடு சீரிய வேலைகளைச் செய்தல்வேண்டும்.

இது காலை, அடிகள் முதலியோர் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கைக்கிணங்க, காலஞ் சென்ற தேசபந்துவின் மிகப் பொருத்தமுள்ள ஞாபகச்சின்னமாய கிராமபிரசாரம் தீவிரமாக நடைபெறுதல் வேண்டும். நாட்டு நலத்திற்குச் சாலச்சிறந்த வேலைத்திட்டம், கிராம பிரசாரமேயன்றி நகர பிரசாரமன்று. உண்மையான —தெய்விக— அரசியலுக்கு, கிராமங்களே ஏற்ற வித்திடும் நற்புலன்கள். கிராமங்கள் சீர்திருத்தப் பெறுவனவாயின், நாடு தானே சீர்திருத்தப் பெறும்; நலம் விளைவதும் திண்ணம். மற்றும், அடிகளின் ஆக்க, அழிவு வேலைத்திட்டங்கள், உற்சாகத்தோடும் உறுதியோடும் செம்மையாக நடைபெறுவதற்குப் போதிய சாதனங்கள், கிராமங்களிலேயே பெரிதும் உள. பின்வரும் சந்ததியாரின் தூற்றலுக்கும், கொடுஞ் சாபங்-

கட்கும், இலக்காக வேண்டி நேருவதை தடுக்கக் கருதினால்,—கிராமங்களில் கதர்பிரசாரம், தீண்டாமை நீக்கம், ஸர்வ-ஜன-ஸமூஹ ஒற்றுமை முதலியவற்றைத் தீவிரமாக நடத்திவர உறுதிகொண்டு, ஒற்றுமைக் கவசம் பூண்டு, உண்மைப் படைதாங்கி, அஞ்சா வீறு கொண்டு, காந்தியடிகளைப் பின்பற்றி, உள்ளும் புறமும் ஒன்றுபட்டு, புறங்கூறல், அழுக்காறு, சோர்வு முதலிய உட்பகைகளை ஒழித்து, உண்மைத் தொண்டு செய்து வருவோமாயின், வெற்றி விளைவது முக்காலும் திண்ணம். தேச பக்தர்களே! கருதிய கருமங் கைகூடும் வரை தளராது உழைமின். பாரததேவி, அருள் புரிவாளாக.

> "ஒன்றுபட்டா லுண்டு வாழ்வே—தம்மில்
> ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே."
>
> —பாரதி

இந்திய தேசியக் கல்வி

ஸ்ரீயுத லாலா லஜபதிராய்

(305-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

ஐந்தாவது அதிகாரம்

இங்கிலாந்தில் கல்விப் பயிற்சி விஷயம் *

"ஒரு நாட்டின் மூலதனம் காசு பணம் அன்று; அந்நாட்டு ஜனங்களின் உடல் வலியும் மூளை வலியுமேயாம்".—கௌரவபூரண பிஷ்ஷர்.

ஐரோப்பிய மகாயுத்தத்தின் மத்தியிலே, தன் முழுப்பலத்தையும் பிரயோகஞ் செய்து பார்த்தும் நற்பயனைக் காணாமல், பிழைப்பதோ சாவதோ என்பது தெரியாமல், இங்கிலாந்து தவித்-

*குறிப்பு—உலகத்திலே கல்விப்பயிற்சி முறைகளில் தேர்ந்த மேதாவிகளில் ஒருவரும், இங்கிலாந்திலே கல்வியிலாகா மந்திரியுமான கௌரவ பூரண பிஷ்ஷர் என்பவர், இந்தியாவை விட எவ்வளவோ கல்விப் பயிற்சி அபிவிருத்தியிற் சிறந்த இங்கிலாந்திலே நடைபெறும் முறைகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளவற்றை, இந்தியருக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக, லாலாஜி, இந்த அதிகாரத்தில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார். அவற்றின் சாராம்சமே இங்கு சுருக்கிக் கூறப்படும்.

துத் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த ஆபத்தான தருவாயிலே, கல்விப் பயிற்சி இலாகா மந்திரியாயிருந்த பிஷ்ஷர், ஒரு நாட்டின் வாழ்வுக்கும் சிறப்புக்கும் கல்விப் பயிற்சியின் அதிமுக்கியத்தை எடுத்தோதி வற்புறுத்தி, கல்விப் பயிற்சி முறைகளைச் சீர்திருத்துவதிலும், கல்வியை ஜனங்களுக்குள் ஆழ அகலப் பரவச் செய்வதிலும் கவனத்தைச் செலுத்தும்படி பாராளுமன்றத்தைத் தூண்டி, அவ்வண்ணமே செய்வித்தார். எவனானாலும் ஒருவன், தன் சமூகத்துக்கு உபகாரியாக உழைத்து வாழ்வதும், அல்லது உதவாக்கட்டையாகப் பிடுங்கித் தின்றுகொண்டு ஜீவிப்பதும், பெரும்பாலும் அவன் கல்விப் பயிற்சியைப் பொறுத்தது தான், அதனால் விளையும் பலன்தான் என்பது, அவர் கோட்பாடு. 'கல்விப் பயிற்சியானது, நடுத்தர உயர்தர ஜனங்களுக்கு மாத்திரமே ஏற்றது; அவர்களுக்காகப் பாடு படும் கீழ்த்தர ஜனங்களுக்கு நல்லதன்று' என்று கூறும் சிலருடைய அபிப்பிராயத்தை, அவர் வெறுத்துத் தள்ளுகிறார். "ஒருவனுக்கு இயற்கையில் அமைந்துள்ள மனம் மொழி மெய்களின் சக்திகள் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தி விருத்தி செய்து, தனக்கு உபயோகமாகத் தனக்கும் தன் குடும்பத்துக்கும் வேண்டியவற்றைத் தானே சம்பாதித்துப் பிழைப்பது மாத்திரமன்றி, தான் வாழும் சமூகத்துக்கும் அவன் உபயோகமாகும்படி செய்வதுதான் கல்விப் பயிற்சியின் கடமை; கல்விப் பயிற்சி வாழ்க்கைப் பயிற்சிதான்; ஆத்மா ஞான வொளியை நாடுவதும், எவனானுமே அவனவன் இயற்கைச் சக்திக்கேற்றபடி பெருமை எய்துவதும், கல்விப் பயிற்சியின் விளைவுக்களே; பரந்த கல்விப் பயிற்சி இல்லாமல், விவேகமுள்ள பொதுஜன நாயகம் அமையாது. கல்விப் பயிற்சி என்பது, சிறுவயதுக்குரிய ஒரு நோயன்று; மூத்தார் இளையாருக்குச் செய்ய வல்ல உதவிகளி லெல்லாம் பேருதவி, கல்வியில் பயிற்றுவதேயாம். இப்படிப்பட்ட கல்வி, புஸ்தகங்களைக் கொண்டு மாத்திரம் புகட்ட முடியாது; இலக்கியப் பயிற்சியோடு, கை கால் கண் மூக்கு செவி வாக்கு முதலியவற்றையும் பழக்கவேண்டும்; வெளியுலகைக் கவனித் தறியும்படி புதிய சாளரங்களை அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு கல்வி போதனை முறைகளை விருத்திசெய்து, கல்வியறிவைப் பொது ஜனங்கள் எல்லோர்க்குள்ளும் பரப்புதற்கு வேண்டிய திரவியத்தை, இராசாங்கத்தார் செலவிடவேண்டும். இதன் பொருட்டு நேரும் எவ்வளவு செலவுக்கும், துரைத்தனத்தார் அஞ்சவோ, பின்வாங்கவோ, கூடாது. நாட்டில் வசிக்கும் ஆண்கள் பெண்கள் ஒவ்வொருத்தரும், தனக்குத் தனக்கு இயன்ற மட்டும் முழுப் பயிற்சியைப் பெறும்படி உதவுவது, துரைத்தனத்தின் கடமையாகும்." பிஷ்ஷரின் கொள்கைகள் இவை,

இவ்வண்ணம் கல்விப் பயிற்சியின் இலக்ஷியத்தையும் துரைத்தனத்தாரின் கடமையையும் எடுத்துக் கூறிய பின்பு, இங்கிலாந்திலே துரைத்தனத்தார் தம் கடமையை நன்கு செய்யவில்லையென்றும், லக்ஷக்கணக்கினரான ஆண்களும் பெண்களும், போதிய கல்விப் பயிற்சி யில்லாமையால், வாழ்க்கையின் முழுப் பலனைப் பெறாது வீணே காலங்கழிக்கின்றனர் என்றும், அவர் குறைகூறுகிறார். பிஷ்ஷரின் கொள்கைப்படி, மனுஷ ஜன்மம் எடுத்த ஒவ்வொருவருக்கும், சாபல்யத்தோடு கூடிய சம்பூர்ண வாழ்க்கை பிறப் புரிமையாகும். இப்படி ஜனங்கள் வாழ்வதனால் நாட்டுக்கும் இராசாங்கத்துக்கும் உண்டாகும் க்ஷேமலாபங்கள் எல்லாம் ஒருபுற மிருக்க, மனிதராய்ப் பிறந்ததனாலேயே ஒவ்வொருவருக்கும் இந்தச் சுதந்திரமுண்டு. சமூக நன்மையை நாடி எல்லோரும் உழைத்து வாழவேண்டும்; சமூக நன்மையின் பொருட்டுச் சிலர் உயிரையும் விடவேண்டிவரும்;. இதனால், சமூக நலத்துக்காகவேனும், மகா ஜனங்களை மூடிக்கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி, அவர்களுக்குள் ஞான வொளியை விளங்கச் செய்வதில், இராசாங்கத்தார் அக்கறைகொண்டு முயலவேண்டும்.

ஐரோப்பிய மகா யுத்த காலத்தில், கல்விப் பயிற்சி சம்பந்தமாக, இங்கிலாந்திலே, ஆண்டுகளுக்கு அறுபதுகோடி ரூபா செலவிடப்பட்டு வந்தது. 'அது போதாது, அதிகப் பணம் செலவிடவேண்டும்' என்று, பிஷ்ஷர் மன்றாடி வாதஞ் செய்து, அவ்வாறே கல்விச் செலவைப் பெருக்கினார். 'கல்விப் பயிற்சியில் பணத்தைச் செலவிடுவது, பலமடங்கு இலாபத்தைத் தரும் துறையில், வாணிப முறையில், பணத்தை பலன் படுத்துவது போல் மட்டுமன்று; அளவிறந்த க்ஷேம லாபங்களைப் பின்னுக்குத் தரும் ஒரு காப்புமுறை (இன்ஷூரன்ஸ்) போலுமாம். ஆதலால், இவ்வளவு பணம் நம்மால் இவ் விஷயத்தில் செலவிட முடியுமா என்று மட்டும் கவனியாமல், இவ்விஷயத்தில் இப்படிச் செலவிடாமல் நம்மால் இருக்க முடியுமா, செலவிடாவிட்டால் என்ன ஆபத்து நேரக்கூடும் என்று, முன் ஆலோசனை செய்யவேண்டும்.' என்கிறார்.

ஐரோப்பிய மகா யுத்தத்தின் மத்தியிலே, 1917-ம் ஆண்டிலே, கல்விப் பயிற்சிச் சீர்திருத்தத்தின் பொருட்டு, பிஷ்ஷர், பாராளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். அதையொட்டி, அந்தச் சபையிலும், பிறவிடங்களிலும் அவர், பேசியதிலிருந்து, சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவோம்.

ஒரு நாட்டின் செல்வங்கள் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த செல்வம், அந் நாட்டு ஜனங்களின் தேக பலமும் மூளை வலியுமாதலால், எவ்விதத்தாலும் அவை வீண் போகாமல் சிக்கனஞ் செய்து காப்பாற்றிச் சிறக்கச் செய்யவேண்டும். முதலாவது, கல்விப் பயிற்சிக்

கும் சரீர ஆரோக்கியத்துக்கும் பலத்துக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. அதனால், 1907-ம் ஆண்டில், பள்ளிக்கூட வித்தியார்த்திகளைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, வேண்டியவாறு அவர்கள் சரீர சௌக்கியத்தை விருத்தி செய்வதற்கென்றே வைத்தியர்களை நியமித்தது, பெருநன்மைக்கிடமாயிற்று. வித்தியார்த்திகளின் நோய்களையும் பலக்குறைவுகளையும் கண்டுபிடித்து, சரீர சுகத்தையும் திடத்தையும் விருத்தி செய்வதற்கு, இது அநுகூலமாயிற்று.*கல்வி போதனா முறைகளெல்லாம், வித்தியார்த்திகளின் சுகவீனங்களாலும் பலவீனங்களாலும் முழுப்பலன் பெறாமற் போவதை இதனால் அறிந்துகொண்டு, அதற்கேற்ற பரிகாரங்களை நாடி நிவர்த்திசெய்வது சுலபமாயிற்று. * * * அவரவர் மனப்பான்மைக்கேற்றபடி, வித்தியார்த்திகளில் சிலர் கணிதத்திலும், சிலர் சரித்திர ஆராய்ச்சியிலும், சிலர் பாஷைப் பயிற்சிகளிலும், சிலர் பௌதிக சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலும், பலவிதத் திறமைகள் உள்ளவர்களாயிருப்பர். இவ்வண்ணம் இயற்கையில் அமைந்துள்ள மதியூகத்தையும் மனப்பொருத்தத்தையும் அறிந்து, அவரவர்க்கேற்ற துறையில் பயிற்றுவித்தல், இரண்டாவது படியாக, பெரும் பயன் தருவதாகும். இப்பொழுது நடைபெறும் முறையிலோ, இதற்கு வழியேயில்லை * * * மூன்றாவது அம்சம் யாதெனில், செல்வர்கள் ஏழைகள், பெரியோர் சிறியோர், பிரபுக்கள் குடியானவர், யஜமானர் வேலைக்காரர், ஆண்கள் பெண்கள் என்பதின்றி, எல்லோருக்கும் வோட்டுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பது போலவே, எல்லோருக்கும் கல்விப் பயிற்சி அத்தியாவசியம் என்னும் உணர்ச்சியும், யுத்தத்தின் பலனாக உண்டாயிருக்கின்றது. படிப்பு முறைகளில் சிறந்த நாட்டினரே யுத்த முறையிலும் சிறந்து திகழ்கின்றனர். இதனால், நாட்டிலுள்ள ஆண் பெண் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும், திட சரீரமும் கல்வியறிவும் இருக்கும்படி செய்வது, அவசியமாய் விட்டது. ஐந்து அல்லது ஆறு வயது வரை படிப்பித்தற்கென்று சிசுப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பால் 14 வயது வரை, ஏழைகளான பெற்றோருக்கு உதவியாக ஏதாவது வேலை செய்வது என்பதின்றி, ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஆரம்பக் கல்விச்சாலையில் படிப்பதைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும். அதற்குப் பின், தினந்தோறும் சிலமணி நேரமேனும் (வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக வேறு வேலைகள் செய்வோரும்) கல்வி கற்பதற்கேற்ற கல்விச்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, ஏழைகள் அப்படிக் கற்பதைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வியின் மேல்வகுப்புக்களை ஒழுங்குசெய்து, குழந்தைகளின் சரீர சௌக்கியத்தையும் திடவளர்ச்சியையும் கவனித்தற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். பதினான்கு

* இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு இன்னும் இந்தியாவிலில்லை.

வயதுவரை எந்தக்குழந்தையும் எவ்வித (ஜீவனோபாயத்) தொழிலிலும் வேலைசெய்யக் கூடாதென்று ஏற்படுத்தி, சரீர வளர்ச்சியிலும் கல்விப் பயிற்சியிலுமே முழுக்கவனத்தையும் காலத்தையும் செலவிடும்படி செய்யவேண்டும். ஆத்மா, புத்தி, சரீரம் என்னும் மூன்று துறைகளிலும் முழுமனிதனையும் பயிற்றுவித்து, ஆண்கள் பெண்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான சில அம்சங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு, அவரவர் மனோபாவத்துக்கும் புத்திகோசரத்துக்கும் ஏற்ற வெவ்வேறு துறைகளில் அவரவர்களைச் செல்லவிட்டு, ஒவ்வொருவரும் தன்னாலியன்ற முழு நன்மையையும் பெறும்படிசெய்யும் ஒரு கல்விப் பயிற்சி முறையைக் கண்டுபிடித்தல், இக்கால நாகரீகத்துக்கு அசாத்தியமன்று. கல்விப்பயிற்சியில் செல்வருக்குப் பொருந்துவது ஏழைகளுக்கும் பொருந்தும். தற்காலத்திலே தொழில்கள் மேற்செல்லும் தோரணையில், இத்தனை வயது வரை சிறுவர் சிறுமிகள் தொழிற்சாலைகளின் வேலைசெய்யக் கூடாது என்று துரைத்தனம் நடுப் புகுந்து தடுத்துக் கல்விப் பயிற்சியைக் கட்டாயமாக்குவது, அவசியமாய் விட்டது. இப்படிச் செய்வது, தற்சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகாது. பரந்த பயிற்சியுடன் விரிவான சுதந்திர ஞானத்துக்கு முளைப்பிடிப்பதேயாகும். இதனால், ஜனங்களுக்குள் அறியாமை துன்பம் கெட்ட நடத்தை நோய் முதலியன குறையும். ஜனசமூகத்திலேயுள்ள வாலிபருக்குப் படிப்பே முதற்கடமை; சம்பாதிப்பது, அதற்கடுத்த படியே; இந்த நியாயம், எல்லாருக்கும் பொது. தற்காலத்திலோ, செல்வர்கள் படிக்கிறார்கள், ஏழைகள் சம்பாதிக்கிறார்கள். கல்விப் பயிற்சி என்பது, முதியோர் இளையோர்க்கு இறுக்க வேண்டியகடன். செல்வர் ஏழைகள் என்பதைப் பாராட்டாமல், நம்மால் கொடுக்ககூடியமட்டும், இளையோரால் பெறக்கூடியமட்டும், கல்விப்பயிற்சியைக் கொடுத்தே தீரவேண்டும். * * * புஸ்தகங்களிலிருந்து யாதொரு பயனையும் பெறாமல், சங்கீதம் சித்திரங்களிலிருந்து எவ்வித ஸந்தோஷத்தையும் அடையாமல், சாதாரணமான இயற்கை அழகுகளைக் கண்டு ஆனந்தத்தை அநுபவியாமல், இப்பொழுது லக்ஷக்கணக்கான புருஷரும் ஸ்திரீகளும் நமக்குள் இருக்கிறார்கள். இரும்பாலும் எஃகாலுஞ் செய்த இயந்திரங்களில் ஈடுபட்டு, தங்கள் வாழ்நாளை ஒரேவிதமான வேலையில் ஒரேவிதமாய் இவர்கள் கழிக்கிறார்கள். தாங்கள் வேலைசெய்யும் இயந்திர சக்திகளின் சூக்ஷ்மங்களை யூகித்தறிந்து அநுபவிக்கும் சாஸ்திர ஞானமும், இவர்களுக்கு இருப்பதில்லை; ஒழிவு நேரங்களை வேறுவிதமாய், மனோரம்மியமாய், உகந்து கழிக்கும் சக்தியும், இவர்களுக்கு இருப்பதில்லை; இவர்கள் வாழும் வாழ்க்கையிருளை, காவியங்கள் கலைகளின் ஒளி, ஒரு சிறிதும் துலக்குவதில்லை; மனோபாவ

ஸ்பரிசமே இவர்களுக்கில்லை; நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அதிசயகாட்சிகள் இயற்கை வனப்புக்கள் சிருஷ்டியற்புதங்கள் ஒன்றையும் ஒருசிறிதும் இவர்கள் உணர்ந்து களிப்பதேயில்லை. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது, 'இப்படியுமுள்ள ஒரு நாகரிகத்தைக் கொண்டு நாம் திருப்தி யடையலாமா? நமது பின்னோரேனும், இதனினும் ஆனந்தகரமான, பயிற்சியில் சிறந்த, பலதிறப்பட்ட ரஸானுபவங்கள் நிறைந்து விரிந்த வாழ்க்கையை வாழும்படி செய்வது நமது கடமை யில்லையா? என்னும் எண்ணங்கள் என் (பிஷ்ஷர்) மனத்தில் எழுகின்றன.

முடிவில் அவர் சொல்வதாவது: "இந்த மசோதா செல்வர்களுக்காக கொண்டுவரப்பட்டதன்று; அவர்களுக்குப் போதுமான கல்விப் பயிற்சி சாதனங்களும் வசதிகளும் இப்பொழுதே இருக்கின்றன. வேலைசெய்து பிழைக்கும் சாதாரண ஜனங்களுக்காக ஏற்பட்டதே இது. இந்நாட்டு ஜனங்களின் குழந்தைகள், கல்விப் பயிற்சியினால் எல்லா வழியிலும் சம்பூரண வளர்ச்சியை அடைந்து, அதனால் முழு நன்மையையும் பெறுவதுதான், இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இந்த யுத்தத்தின் கொடுமைகளில் ஒன்று, முதியோர் தீர்மானித்த வழியில் இளையோர் உயிரை விடுவதாயிருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாக, வருங்காலத்து வாலிபர்களேனும் இந்நாளினும் அதிகமாகக் கல்விப் பயிற்சியைப் பெற்றுச் சிறக்கும்படி செய்வது, முதியோராகும் நமது கடமை யன்றோ? * * நம்முடைய குழந்தைகளும், நம்முடைய குழந்தைகளின் குழந்தைகளும் வாழப்போதும் வருங்காலம், இப்பொழுதினும் மிக்க கஷ்டமானதா யிருக்குமென்பது திண்ணம். அந்தக் கஷ்டமான காலத்திலே, நமது பின்னோர்கள் தக்கபடி போராடிச்செயம் பெறும் வழியை இப்பொழுதே ஆலோசித்து ஏற்படுத்திவிடுவது, நமது கடமை என்பதில் ஐயமே யில்லை"

குறிப்பு—மிகச்சிலராயிருந்தும், தமது கல்விப் பயிற்சியின் மேன்மையினாலும் திறமையினாலும், பலகோடியனரான நம்மையும், உலகத்திலே வேறு பல நாட்டினரையும், அடக்கி ஆண்டுவரும் ஆங்கிலேயர் வாழும் இங்கிலாந்தைப் பற்றியே இவ்வளவு அதிருப்தியோடும் கவலையோடும் ஆத்திரத்தோடும் பிஷ்ஷர் பேசுகின்றனரே; இனி, நம்ம இந்தியாவையும், அறியாமைச் சேற்றில் மூழ்கி மூச்சுத்திணறித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் பரம ஏழைகளும் பராதீனர்களுமான இந்தியர்களின் கதியையும் பற்றி, என் சொல்வது! கல்விப் பயிற்சியைத் தவிர வேறு விமோசன வழி நமக்கேது?

(தொடரும்)

வாழ்விலும் தாழ்வு.

"அரசர் முடித்தலை அயர்ந்துறங்காது!"

என்பது, மக்களின் மனோபாவத்தைத் தெளிவா யுணர்ந்த ஷேக்ஸ்பியர் கவீந்திரரின் வாக்கு. உலக வாழ்க்கையிலே, இன்பமும் துன்பமும், அவரவர் அந்தஸ்தையும் செல்வ நிலைமையையும் பொறுத்த தன்று என்பதை, யாவரும் அறிவர். இம்மட்டோ: கவலை யற்ற சுகத்தை, செல்வர் மாளிகைகளில் விட ஏழைகளின் குடிசைகளில்தான் அதிகம் காணலாகும் என்பாரும் உளர். ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகளாக இந்தியாவை ஆண்டு வந்திருக்கும் பிரிட்டிஷ் கவர்னர்—ஜெனரல்கள், ராஜப் பிரதிநிதி (வைஸ்ராய்) களில், இயற்கை யறிவாலும் செயற்கைத் திறமையாலும் மிகச்சிறந்த ஒருவர், கர்ஸன் பிரபு. அவர் எழுதி யுள்ள "இந்தியாவின் அரசாட்சி" என்ற நூலிலே, 'இந்திய ராஜப்பிரதிநிதிக்குச் சமமான பேரதிகாரி பிரிட்டிஷ் சக்ராதிபத்தியத்திலே வேறில்லை என்பது வெளிப்படைத் தோற்ற மாயினும், இந்த ராஜப்பிரதிநிதிகளில் பலர் பட்டுள்ள துக்கமும் கஷ்டங்களும், கொஞ்ச மல்ல' என்று எடுத்துரைத்திருக்கிறார். 'வாத்தியங்களும் பீரங்கிகளும் முழங்கி அதிரும் ஆடம்பரக் காட்சியின் நடுவே, முப்பத்திரண்டு கோடி ஜனங்களின் தலைமை பூண்டு விளங்கும் இராஜப் பிரதிநிதிகளின் இருதயங்களும் இடிந்தேங்கி வருந்தியதுண்டு' என்கிறார். உதாரணங்களாக:—

(1) ஆங்கிலர் ஆட்சியை இந்தியாவில் ஸ்தாபித்த மூல புருஷரான க்ளைவ் பிரபு, இங்கிலாந்திலே தனக்குண்டான இம்சைகளைப் பொறுக்கமுடியாமல், தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

(2) முதலாவது கவனர் - ஜெனரலான வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ், உயர் பதவியை விட்டு நீக்கபபட்டது மன்றி, பாராளுமன்றத்திலே குற்றம்சாட்டப்பட்டு, ஏழாண்டு கேஸ் நடந்து, மனமிடிந்து வருந்தினார்.

(3) வெல்லெஸ்லி பிரபுவும், இவ்வாறே வேலையை இழந்து பழிப்புற்றனர்; குற்றப்பத்திரிகையை அரிதில் தப்பினர்.

(4) முதலாவது மிண்டோ பிரபு, அவமானமாய் வேலையை இழந்தனர்.

(5) ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு, வேலை நீங்கிய பின், அவமதித்துப் பழிக்கப் பட்டனர்.

(6) ஆம்ஹர்ஸ்டு பிரபு, ராஜிநாமா கொடுத்துத் தப்பித்துக் கொண்டனர்.

(7) ஆக்லண்டு பிரபு, அவ்வாறே ராஜி நாமா கொடுத்துத் தப்பினர்.

(8) மேயோ பிரபு கொலையுண்டனர்.

(9) எல்லன்ப்ரோ பிரபு, வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டு, அவமான மடைந்தனர்.

(10) நார்த் ப்ருக் பிரபு, மனஸ்தாபத்தினால் வேலையைவிட்டு நீங்கினர்.

(11) லிட்டன் பிரபு, வேலையை இழக்குமுன் தானாகவே நீங்கிக் கொண்டனர்.

(12) மற்றொரு ராஜப் பிரதிநிதியும் (கர்ஸன் பிரபுவே), இவ்வாறே மனம் நொந்து வேலையை விட்டு நீங்க வேண்டியதாயிற்று. மேலே கூறியவை உத்தியோக முறையில் ஆசா பங்கமும் அவமானமும் ஆபத்தும் நேர்ந்ததற்கு உதாரணங்களாம். இவையன்றி சரீர சௌக்கியத்திலும் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் ராஜப் பிரதிநிதிகளிற் சிலர் பட்ட துயரங்களு முண்டு. உதாரணங்களாக:—வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ், மிண்டோ பிரபு, டால்ஹௌஸி பிரபு, கானிங் பிரபு முதலியோர், நோய்களினாலும் பலவீனத்தாலும் மிக்கு வருந்தினர். எல்ஜின், கார்ன்வாலிஸ், மேயோ பிரபுக்கள் உயிரையே இழந்தனர். ஹார்டிஞ்ச் பிரபு வெடிகுண்டுக் கொலைக்கு மயிரிழையே விலகித் தப்பினார். டால்ஹௌஸி, கானிங், கர்ஸன் பிரபுக்கள், இந்தியாவில் வசித்ததன் பலனாக, தங்கள் ஆசை மனைவியரை அகால மரணத்தால் இழந்து துயருழந்தனர். இந்தத் துக்கம் எவ்வளவு கொடியதென்பதை, பின்வரும் வரலாறு விளக்கும்: ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு சாகும் பொழுது, தன் மனைவி மீதுள்ள அளப்பருங் காதலினால், தன் வலது கையை மட்டும் வெட்டி வேறாகச் சேமித்து வைத்திருந்து, தன் மனைவியும் இறந்த பின், அவள் கையோடு கோத்து, ஒரே கல்லறையிற் புதைக்க வேண்டுமென்று, உருக்கமாகத் தன் உயிலில் எழுதி வைத்திருந்தார். அவ்வாறே அவர் கை மட்டும் ஒரு தனிப் பெட்டியில் 14 ஆண்டுகள் சேமித்து வைத்திருந்து, அவர் மனைவி இறந்தபோது, அவள் சவப் பெட்டியில் அடக்கஞ் செய்யப் பட்டது.

முடிவில், கர்ஸன் பிரபு, 'இவற்றையெல்லாம் கவனித்தால் இந்திய ராஜப்பிரதி நிதியின் சிம்மாசனத்தின் மேல், பீதாம்பர மேற் கட்டி மாத்திரம் இலங்க வில்லை; கண்ணீர் மஞ்சு கவிந்திருப்பதையும் காணலாம்' என்று, எழுதியிருக்கிறார்.

இவ் வண்ணம் புலம்பி வருந்துதல் ராஜப் பிரதிநிதிகளின் கஷ்டங்களையும், பொதுவாய் இந்நாட்டை யாளுவதில் வெள்ளையர் தாங்கிவரும் பெருஞ்சுமையின் பளுவையும் எடுத்துக்காட்டும் பொருட்டே என்னலாம். இத்தனை இடையூறுகளுக்கும் துயரங்களுக்கும் உள்ளாவதாயிருந்தும், ராஜப்பிரதிநிதி ஸ்தானத்துக்கு 'நான்,' 'நீ' என்று மேல்விழுந்து போட்டி போட்டுக்கொண்டு, ஆங்கிலப் பிரபுக்களில் மிகச் சிறந்தோருமே வருவதும்; வந்து, இந்தத் துயரங்களை அநுபவித்த பின்பும்கூட, கிரமப்படி யுள்ள ஐந்தாண்டுகளோடு திருப்தி யடையாமல், பின்னும் சிலவாண்டுகள் தம் ஸ்தானத்தை வகிக்க விரும்பி வருவதும், விந்தையாய்த் தோன்றுகின்றது. இந்தியாவுக்கு வாராமல் இங்கிலாந்தில் தானே சுக ஜீவிகளாய் வசிக்கும் பிரபுக்கள், நோய்கள் பலவீனம் முதலியவற்றை அடையாது, அவர்களும் அவர்களுடைய காதல் மனைவியரும் சிரஞ்சீவிகளாகவே வாழ்கின்றன ரென்று, கர்ஸன் பிரபு துணிந்து கூறுவரோ? கூறினும், எவரேனும் நம்புவரோ? இராஜப் பிரதிநிதிகள் கிடக்க, சாதாரண உத்தியோகங்களில் வருவோரும், வியாபார நிமித்தம் வருவோரும், இத்தனை துன்பங்களுக்கும் ஏதுவாகும் இப்பாழ் நாட்டுக்கு வந்து, ஏனோ அவதிப்படுகின்றனர்? காட்டு மிராண்டிகளான இந்தியர்களை மனிதராக்கி, சத்தியவேத மாகிய பைபிளை அவர்களுக்குப் போதித்து, தங்களுடைய உயர்தர நாகரிகத்தைப் பரவச் செய்யும் பொருட்டே போலும்? அம்மம்ம! என்ன கடமைப் பற்று! என்ன பரோபகாரச் சிந்தை! தன்னைச் சரணடைந்த புறாவின் பொருட்டுத் துலையேறிய சிபிச் சக்கரவர்த்தியுந்தான், இவர்களுக்கு இணையாவரோ?

—மா,

பத்மாவதி சரித்திம்
முதல் 2 பாகங்களும்—படங்களுடன்
ஐந்தாம் பதிப்பு ரூ. 2—0—0

வெளிவந்து விட்டது! வெளிவந்து விட்டது!!

தட்சிண சரித்திர வீரர்

144-பக்கங்கள். 11-படங்கள்.

பண்டிதர்களும் சரித்திராசிரியர்களும் மெச்சும் நூல்! தேச பக்தியை வளர்ப்பது!

விலை 0—10—0; தபாற்கூலி 0—1—0;

பஞ்சாமிர்தம் ஆபீஸ்,
மயிலாப்பூர் - சென்னை.

207659

கேரளத்தில்
ஸம்ஸ்கிருத சுவடிகள்

ஸ்ரீ. R. அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரி, சாந்தி நிகேதனம்.

கேரளம் பரசுராமனால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டது; அசோக சக்கரவர்த்தியின் சிலா சாஸனத்தில் பெயர் காணப்படுவது; ஆதி சங்கராசாரியாரின் ஜனன பூமி. இதில் வந்து குடியேறின பிராம்மணர்கள்; ருக்வேதத்தில் கௌஷீதகீ சாகைக் காரர்களும், யெஜுர் வேதத்தில் தைத்தரீயத்தில் வாதூல ஸூத்திரக் காரர்களும், ஸாம வேதத்தில் ஜைமினீ சாகைக்காரர்களும் ஆவர்; அதர்வ வேதப் பிராமணர்கள் இங்கே வந்ததாகத் தெரிய வில்லை. இப்படிக் குடியேறின கேரளப் பிராமணர்களுக்கு நம்பூதிரிகள் என்ற பெயர் வழங்குகின்றது. கள்ளிக் கோட்டை ஜில்லாவிலும் கொச்சி ஸம்ஸ்தானத்திலுந்தான் இவர்களை அதிகம் காணலாம். அனேகமாக இவர்கள் ஸம்பன்னர்கள்; வேத சாஸ்திரங்களைப் படித்து, யாகாதிகள் செய்வதே இவர்கள் தொழில். இவர்கள் குடியேறவரும் பொழுது கொண்டு வந்த ஏடுகள், எந்த அக்ஷரத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன வென்று, இப்பொழுது ஊகிக்க முடிய வில்லை. இப்பொழுதுள்ள ஏடுகளெல்லாம் மலையாள அக்ஷரத்திலேயே இருக்கின்றன. மங்களூர் முதல் கோகர்ணம்வரை காணப்படுகின்ற, நந்திநாகரமென்று கூறப்படும், எழுத்துக்கள் அடங்கிய ஏடுகள் ஒன்று கூட நம்பூதிரிகள் வீட்டில் காணப்படுகிற தில்லை. அப்படியே, தமிழ் தேசத்தில் வழங்கிவருகிற கிரந்தமென்கின்ற அக்ஷரங்கள் அடங்கிய ஏடுகளு மில்லை. எல்லாம் நல்ல மலையாள அக்ஷரங்களிலேயே தவிர வேறில்லை. பதம் செய்த பனையோலையை எழுத உபயோகித்தபடியினால், எல்லா விஷயங்களும் நல்ல ஏடுகளில் எழுதி, ஏடுகளை ரக்ஷிக்க இரண்டு புறத்திலும் நல்ல அழகான பலகைகளையும் உபயோகித்து வந்தார்கள். படிப்புத் தவிர வேறு வேலைகள் நம்பூதிரிமார்களுக்குக் கிடையாததினால், ஏடுகளைத் தினந்தோறும் உபயோகப்படுத்தி, ஏடுகள், பூச்சி கரையான் முதலான ஜந்துக்களுக்கு இரையாகாமல் நன்றாகப் பாதுகாத்து வந்தனர். இப்பொழுது சுமார் பத்து வருஷகாலமாக, கலிதர்மத்தினால், உடனே மாறுதல் வந்து, ஏடுகளுக்கு ரக்ஷணை குறைந்து விட்டது;

படிப்பும் போய்விட்டது; நான் இருபது வருஷங்களுக்கு முன் சில கிரந்தங்கள் பார்க்க நம்பூதிரிகள் வீட்டிற்குப் போனபொழுது, அவர்கள் கிரந்தங்களைக் காட்டுவது அரிது; ஏடுகளையும் வீட்டிற்குள் பந்தோபஸ்தாக, மழை காற்று முதலானவைகள் படாத இடத்தில், பெட்டியில் வைத்திருந்தார்கள். எல்லாம் இப்பொழுது மாறிவிட்டது: இப்பொழுது ஏடுகள் இருக்கிற இடங்கள், அனேகமாக எலி முதலானவை வாசஞ் செய்கிற இடங்களும், சூரியன் மழை காற்றுக்கள் ஸஞ்சாரஞ் செய்யும் இடங்களுமாகும். சுமார் ஏழு வருஷங்களுக்கு முன், மதராஸ் கெவரன்மெண்டு லைபிரரியிலிருந்து சில பண்டிதர்களை நியமித்து, அவர்கள் ஸஞ்சாரஞ்செய்து, முக்கிய நம்பூதிரி வீடுகளிலிருந்து அனேக நல்ல ஏடுகளை நகலெடுத்துக் கொண்டு போனதினால், சில நல்ல ஏடுகள் ரக்ஷிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும், ஏடுகள் சுமார், நூற்றுக்குமேல் இரண்டாயிரம் வரை இருக்கின்றன; ஆனால் எல்லாம் நாசமடைந்து வருகிறது. இன்னும் பத்து வருஷம் ஆனால், அனேகமாக ஏடுகள் இருந்த இடமே தெரியவராது. ஏடுகளில் அடங்கிய விஷயங்களோ, சொல்ல முடியாது; வெகு அபூர்வங்கள். சிலவற்றைத் திருவிதாங்கூர் ஸம்ஸ்தானத்தில் அச்சிட்டு வருகிறார்கள். எல்லா விஷயங்களையும் அச்சிட, உடனே யாராலும் முடியாது. என் லைபிரரி யாத்திரையில், பாரத கண்டம் முழுவதும் அடிக்கடி சுற்றுகிறதில், கேரளத்தில் அகப்படுகிற ஏடுகள் வேறு எவ்விடத்திலும் சேர்ந்து அகப்படுகிற தில்லை. இவற்றை நிலை நிறுத்த ஒவ்வொரு ஸம்பன்ன தேச மதாபிமானிகளிடத்திலும் நான் முறையிட்டுக் கொண்டுவருகிறேன். ஒருவராவது கவனிக்கிறதாகக் காண வில்லை.

ஏடுகளை ரக்ஷிக்கும் விதம் — சுமார் ரூ. 20 ஆயிரத்திற்குள் கள்ளிக் கோட்டையிலாவது, பாலக்காட்டிலாவது ஒரு நல்ல கட்டடம் கட்டி, அதில் ரூ. 5 ஆயிரத்திற்குள் பீரோ முதலானவை செய்து வைத்து, பிறகு மாதம் ரூ. 50 வீதம் ஒரு வித்துவானும், அவர்கீழ் இரண்டு வேலைக்காரர்களும் வைத்து, ஒரு அபிமான கௌரவ கம்மிற்றியுடன், ரூ. 50 ஆயிரம் சாசுவத நிதியுடன், வேலை ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஒரு லக்ஷம் ரூபாவிருந்தால், அதிகம். பிறகு ஒவ்வொரு நம்பூதிரியின் வீட்டுக்கும்போய், அவர்கள் சம்மதத்துடன், அவர்கள் ஏடுகளை வாங்கிப் பரிசோதித்து, கயிறு முதலானவை போட்டுக் கட்டி, அவரவர்கள் பெயருடன், வெவ்வேறாக ஏடுகளை மேல்படி லைபிரரியில் வைக்கவேண்டும். பிறகு ஏடுகளுக்கு ஒரு ஜாப்தா எடுத்து வைத்து, வருகிறவர்கள் பார்க்கும் படியும் காபி செய்யும்படியும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பணமிருந்தால், அபூர்வ கிரந்தங்களை அச்சிடவும் செய்யலாம். நம் ஆரியர்கள் கௌரவம், முன் சரித்திரத்தை வைத்து உண்டானது; சரித்தி

ரமோ, பழைய ஏடுகளில் எழுதியிருக்கிறது; அவை நசிக்க விட்டு விட்டால், நம் கௌரவம் போய்விடும். அது ஒன்றுதான் மீதமா யிருக்கிறது; அதுவும் போய்விட்டால், நமக்கு ஒருவிதமான இசையும் கிடையாது. அதைக் கவனிக்கவேண்டும். தேச மதாபிமானிகளே, கவனியுங்கள்! கவனியுங்கள்! ஸரஸ்வதிக்கு ஈன ஸ்திதி வந்தால், பிறகு என்ன இருக்கிறது? லக்ஷ்மியை எப்படியாவது சம்பாதிக்கலாம்; ஸரஸ்வதி நாசமடைந்தால், எல்லாம் நாசமே. ஆரியர்களே, இதைக் கவனியுங்கள்!

புராணங்கள்*

ந்துக்களின் புராதனமான புனித கிரந்தங்களில் புராணங்கள் ஒரு பகுதி. அவற்றில் அநேகம் அச்சேறி யிருப்பினும், படிப்பதற்கு எளிதில் கிடைப்ப தில்லை, ஆகையால், பண்டிதர்களில் பலருமே, அவற்றின் பேர்களை யன்றி அதிகம் அறியார். சில பண்டிதர்களுக்கு, புண்ணிய காலங்களில் மகா ஜனங்கள் முன் வாசிக்கும் பொருட்டுப் பொறுக்கிச் சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகள்மட்டும் தெரியும். எனவே, சாதாரண ஹிந்துக்களுக்குப் புராணங்களைப்பற்றி விசேஷமாய் ஒன்றும் தெரியா தென்று கூறவேண்டுவ தில்லை.

புராணங்களின் விஷயம் என்ன என்பதை, அமரஸிம்மனின் 'நாமலிங்காநுஸாஸனம்' கூறும்: அஃதாவது, "உலகங்களின் ஸிருஷ்டி; தேவர்கள், வீரர்களின் பரம்பரை; மநுக்களின் ஆட்சி வரலாறுகள்; மநுசந்ததியார்களின் விருத்தாந்தங்கள்" என்பது.

சரித்திர ஆராய்ச்சி ஒப்புதற்குரிய விஷயங்கள் புராணங்களில் அதிகம் இல்லை என்றும்; சாதாரண ஜனங்களுக்காக முதலில் பிராகிருத பாஷையில் எழுதப்பட்டு, அப்பால், புத்தமதம் இந்தியாவில் தலை சாய்ந்த காலத்திலே, அதை முழுதும் தொலைத்து ஜனங்களுக்குப் பிராமண மதத்தில் பக்தியை வளர்க்கும் பொருட்டு, ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் இந்தப் புராணங்கள் பெயர்த் தெழுதப்

* Abridged and adapted from an article in the *Quarterly journal of the Mythic Society*, Bangalore, by Mr. V. Venkatachala Ayyar, B.A., B.L., Vol. XIII-No. 3.

பட்டன என்றும், மேல் நாட்டு ஆசிரியர்கள் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். வைதிகப் பிராமணர்கள் புத்தமதத்தை ஒழிப்பதற்குச் செய்த யுக்திகளில் 'புராணங்கள்' ஒன்று; ஆகையால் புத்தமத கிரந்தங்களிலும் ஆசார அநுஷ்டானங்களிலும் நல்லனவா யிருந்தனவெல்லாம், தொன்று தொட்டே ஹிந்து மதத்துக் குரியனபோலத் தோன்றும்படி, இந்தப் புராணங்களில் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டன. மகா புராணங்களில் சில, ஜனங்களுக்குள் மௌட்டியத்தையும் மூட பக்தியையும் வளரச்செய்து, அவர்கள் மனங்களை அடிமைப்படுத்தி, தமக்குள் தாமே ஆலோசனை செய்து மெய் பொய்களை அறிந்து கொள்ளும் சக்தியைச் சிதைத்து, மேற் பார்வைக்கு மோக்ஷ மார்க்கத்தை விஸ்தரித் துரைப்பனபோலத் தோன்றினும் வாஸ்தவத்தில் அஞ்ஞானத்திலும் மூட பக்தியிலுமே ஆழ்த்திவிடவல்ல கிரந்தங்களாக, வேண்டு மென்றே எழுதப்பட்டன. இந்தப் புராணங்களில், எல்லாவித மூடபக்தியும், மூட வணக்கங்களும், வருஷ முழுதும் தினம் ஒன்றாகச் செய்யும்படி விவரித்து விளக்கப்பட்ட மூடக் கிரியைகளும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; ஒளியும் இருட்டும், கடவுளும் கழிசடைகளும், கலந்து காண்கின்றன; மனிதருக் குள்ள ஆசாபாசங்களும் காமக் குரோத லோபமாகிய துர்க்குணங்களும் நிறைந்த, பலதிறப்பட்ட, மிகப் பல தேவர்களும் தேவிகளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர். போதனை முறையில், தர்மோபதேசமாகச் சொல்லப்படும் உவமானக் கதைகளும், எடுத்துக் காட்டு விஷயங்களும், தற்காலத்தில் சில ஸினிமாப் படங்களினால் காண்பவர் மனங்களில் கெட்ட எண்ணங்கள் உதிப்பதுபோல, படிப்பவர் மனத்தைக் கெடுக்கத் தக்கனவா யிருக்கின்றன. உதாரணங்களாக: ஒரு பிராமண வாலிபன், சமீபத்தில் வைதவ்யம் அடைந்த தன்னைப் பெற்ற தாயினிடத்தில்தானே, அதுவும், அவள் தீண்டாத நிலைமையிலிருக்கும் பொழுது, பிரவேசிக்கிறான்; இந்தப் பாவம், ஒரு நதியில் ஸ்நானஞ் செய்தால் தீர்ந்து விடுகிறது. வேசை வீட்டுக்குச் செல்லும் தூர்த்தன் ஒருவன் கையிலிருந்த தாம்பூலம், சாக்கடைக்குள் கை நழுவி விழுந்துவிடுகிறது; அப்பொழுது அவன், "க்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து!" என்கிறான்; அதனால், அவன் இந்திர பதவியையும் போகத்தையும் அடைகிறான்.

இவ்வாறாக, இகத்தில் இன்பமும் பரத்தில் மோக்ஷமும், ஆறுகளில் மூழ்குவதாலும், விக்கிரகங்களை ஆராதிப்பதாலும், விருந்துகள் பட்டினிகளாலும் கிடைத்து விடுகின்றன; தவமோ தியானமோ அவசிய மில்லை. மனதுக்குச் சுத்தத்தையும் சாந்தியையும் அளித்து, மனோவிருத்தியையும் கிரியைகளையும் மேம்படுத்திப் புனிதமாக்கி, ஆத்மஞானத்தைத் தரும் சக்தி, இந்தப் புராணங்களி லில்லை,

புராணங்க ளெல்லாம், இவற்றுள் முக்கியமானவையேனும், வியாசர் இயற்றியன என்பர். இவை, மகா புராணங்கள் பதினெட்டு, உப புராணங்கள் பதினெட்டு என்பது, முது மொழி. சில புராணங்கள் மிகப் பெரியன: ஸ்கந்த புராணம் எண்பதினாயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டது; பதும புராணம், அதற்கடுத்தபடி. இவை யன்றி, தல புராணங்கள் எண்ணிறந்தனவாம். இவைகள் நவீன சிருஷ்டிகளே, பொய்யான கட்டுக் கதைகளே ஆயினும், ஒவ்வொன்றும் ஒரு பழைய ரிஷியின் பேரால் வழங்குகின்றது. இவற்றைப் பற்றி இங்கே பேசுவதில்லை.

மகா புராணங்களின் காலத்தை, இப்பொழுது துல்லியமாய் நிருணயிக்க முடியாது. இவற்றில் மூன்றைப் பற்றி விசேஷமாய்க் கூறவேண்டும். DR. வில்ஸனும், அறிவகன்ற பண்டிதர்களில் சிலரும், ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம், உண்மையில் புராதனமான தன்று, பிற்காலத்துக் கட்டுக் கதையே என்று, அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்; இதில் பெரும் பகுதி, தேவி பாகவதத்திலிருந்து எடுத்தெழுதியதேயாம். குல்பர்கா முகம்மதிய ராஜ சபையின் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதரா யிருந்தவரும், 'முக்தபோதம்' என்ற மிகச் சிறந்த வடமொழி இலக்கணத்தை இயற்றியவருமான மகாமகோபாத்யாய வோபதேவர் என்ற மகாவித்வான் எழுதியதே, பாகவத புராணம் என்பது, சிலர் கூற்று.

"ப்ரும்ம வைவர்த்த புராணம்", பிற்காலத்துக் கிரந்தமே என்கிறார் Dr. வில்ஸன். மகாபுராணங்கள் எல்லாவற்றினும் பிந்தியது, நவீனமானது, பிற்காலத்துப் புரட்டுக் கதையாவது, பவிஷ்ய புராணம் என்பது. இந்தப் புராணத்திலே, கி. பி. 18-வது நூற்றாண்டின் இறுதி வரை (அதாவது, 125 வருஷங்களுக்கு முன் வரை) நடந்த சங்கதிகளை யெல்லாம், "வியாசர்" எடுத்துரைக்கிறார்! கிறிஸ்தவ வேத நூலான பைபிளிலிருந்து ஆதாம் ஏவாள் நோவா முதலியோர் வரலாறுகளும், டில்லியில் ஆண்ட முகம்மதிய மன்னர்களின் சரித்திரங்களும், நாதர்ஷாவின் படையெடுப்புக்களும், சிவாஜி மஹாராஜா, ஔரங்கஸீப் சக்கரவர்த்தி முதலியோர் விருத்தாந்தங்களும், ஈஸ்டிந்தியா கும்பேனியார் கல்கத்தாவிலும் பிறவிடங்களிலும் வேரூன்றி வளர்ந்தோங்கிய செய்திகளும், இந்தப்புராணத்திலே, திரிகால ஞானியான வியாசரால் கூறப்பட்டுள்ளன. இலங்கைப் போரிலே இராவண சங்கார காலத்திலே இராமருக்குப் பேருதவிகள் செய்து வரன்களைப் பெற்ற சில வானரங்களின் சந்ததியாரே இப்பொழுது நம்மையாளும் பிரிட்டிஷார் என்பது, இதன்படி, வியாச பகவான் கொள்கை. இப்படிப்பட்ட அதிசயமான புராணத்தை எழுதியவர் யாராயினும், அவர் மகா ஹாஸ்யரஸிகர், அருங்கலை விநோதி என்பதில் ஐயமில்லை; மற்றப் புராணங்களின் யோக்கியதையை அறிந்தவராதலின் தான் எழுதப் புகுந்த நவீன புராணத்தையும் அவ்வண்ணமே எழுதி, "வியாசர் வாக்கை" நம் காலம் வரைக் கொண்டு வந்து விட்டார்!

ஆக்கினேய புராணம் ஒரு விதத்தில் விசேஷமானது: மற்றெல்லாப் புராணங்களின் சங்கிரகம் போல்வது. இவ்வாறு இதர புராண விஷயங்களைச் சுருக்கிக்கூறுவது மட்டுமின்றி, இராமயணத்தையும் மகா பாரதத்தையும் சுருக்கி யுரைக்கின்றது; தவிர, கவியியல் வாக்கியல் நாடகவியல் மொழியியல் இலக்கணம முதலிய விஷயங்களைப் பற்றிய உபந்நியாசங்களும், அமரத்தின் ஒரு பகுதியும், இதில் அடங்கி யிருக்கின்றன. இந்தப் புராணத்திலே "இல்லாதன இல்லை" என்னலாம்! இப்படிப் பட்ட ஒரு கலம்பகத்தையும் மகாபுராணங்களில் ஒன்றாக மதிப்பதெப்படி? பாமர ஜனங்களை ஏமாற்றப் புகுந்தப் பண்டிதர்கள், எவ்வளவு அலக்ஷியமாய், விளையாட்டுத்தனமாய், வேலை செய்தார்கள் என்பதையே, இது விளக்குகின்றது.

இப்பொழுது நாம் புராணங்களில் வாசிப்பதெல்லாம், ஆதிதொட்டு அவற்றில் இருந்ததாகக் கொள்ளக்கூடாது. மற்றப் புராதனமான கிரந்தங்களில் போலவே இந்தப் புராணங்களிலும், நாளாவட்டத்தில் பல பகுதிகள் புதிது புதிதாய்ச் சேர்த்து நுழைத்தெழுதப் பட்டன. நீண்ட பெரிய அத்தியாயங்கள் பல, ஒரு புராணத்திலிருந்து மற்றொன்றில் பெயர்த்தெழுதப் பட்டன. பெரிய நூல்களுக்குப் பிரதிகள் எழுதுவது சிரம சாத்தியமாயிருந்த காலத்திலே, இந்தப் புராணங்கள் தலையெடுத்தன; ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொரு பிரதியே இருக்கும்; உள்ளதை உள்ளவரை சம்பூர்ணமாக்கிக்கொள்ள விரும்பின பண்டிதர்கள், இவ்வாறு ஒருபுராணத்திலுள்ளதை மற்றொன்றில், பக்கம் பக்கமாய், தலைப்புகளையும் பெயர்களையும் மாத்திரம் பெரும்பாலும் மாற்றி, எழுதி அமைத்துக் கொண்டனர். இதனால், அதிக சிரமமின்றிப் புராணம் நிறைவேறியது; களவைக் கண்டு பிடிப்பதோ, அரிதாயிருந்தது.

குறிப்பு—இந்தக் கட்டுரையை இங்கிலீஷில் எழுதினவர், எந்தப்புராணங்களில் எந்த எந்தப் பாகங்கள் வேறு புராணங்களில் எந்த எந்த இடங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி விவரமான அட்டவணை வரைந்து; இராமாயணமும் மகாபாரதமும் இவ்வாறு புராணங்களோடு சம்பந்தப்படும் இடங்களைக்குறிப் பிட்டு; உத்தர ராமாயணக் கதை, பிற்காலத்தில் நரசிம்ம புராணம், பதும புராணம் முதலிய சில கிரந்தங்களிலிருந்து தொகுத்தெழுதப்பட்டது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த விவரங்களை மூலப்பத்திரிகையில் காணலாம்.

மா.

கப்பல் யாத்திரை

ஸ்ரீமதி M. லக்ஷ்மி யம்மாள், B.A., Hon's (Lond) L. T., சென்னை.

இப்பொழுது கப்பல் மத்தியதரைக் கடலூடே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நேற்று ஸிஸிலித் தீவின் கரையோரத்தைக் கடந்து, மறுபடியும் கரை காணாத சமுத்திரத்தில் கப்பல் பிரவேசித்தபொழுது, முன் தட்டிலிருந்து சில பிரயாணிகள், "இடாலி! போய் வருகிறோம்! யூரப்! விடை பெற்றோம்!" என்று கூவினார்கள். முதல் மூன்று நாள்கள் நாங்கள், ஜிப்ரால்டர் தாண்டும் வரையுந்தான், கடல் கொந்தளிப்பு மும்முரமாயிருந்தது. அலைவேகத்துக் குட்பட்டுச் சரிந்து நிமிர்ந்து தடுமாறிய ஆட்டம் ஓய்ந்து, கப்பல் இப்பொழுது நேராக முன்னோக்கிச் செல்கிறது. கண்ணுக் கெட்டிய வரை ஆகாய முழுதும் ஒரே பான்மையாய், முழு நீலமாய்த் தோன்றுகிறது. கடல் நீர், பேனாவை அதில் முக்கி எழுதும் ஆசையைத் தூண்டும் கருநீல மை வர்ணமாயிருக்கிறது.

மூன்றுமணிக் கொருதரம் ஏதாவது ஆகாரம் செய்தும், இடைவேளைகளில் கதை வாசித்தும், கடிதங்கள் வரைந்தும், சீட்டு சொக்கட்டான் வட்டெறிதல் டெக்கிரிகெட் நடனம் முதலிய விளையாட்டுக்களாடியும், பிரயாணிகள் குதூகலமாய்ப் பொழுது போக்குகிறார்கள். சர்வதா அங்குமிங்கும் ஓடி உழைக்கும் கப்பல் வேலைக்காரர்கள் பாடு, வேறுவிதமே. அது, அவர்கள் தொழிலென்றும், எங்களால் அவர்களுக்காகும் உதவி ஏதுமில்லையென்றும், எங்கள் பாட்டில் பெரும் பாக்கியம் ஒன்றுமில்லை யென்றும் நினைத்துப் பார்த்துங்கூட, கடல் மத்தியில், கப்பலின் நெருக்க வாழ்க்கையில், "சிவிகை ஊர்வான் ஒருவன், தாங்குவான் ஒருவன் உளனாவது இவ்வுலகத்தின் தன்மை" என்ற வாக்கின் உண்மை துலங்கி, மனத்தை உறுத்துகிறது. இதோ, மறுபடியும் சாப்பாட்டு மணி அடிக்கிறது. சாதாரணமாய் ஒருநாள் கழியும் விதத்தை நினைத்துப் பார்த்தால், ஊண் கழித்தல் தான் எங்களுக்கு முக்கியமான பொழுது போக்கு என்று தோன்றுகிறது. காலை ஆறுமணிக்கு

வேலைக்காரி படுக்கையறையில் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் டீயையும் பழத்தையும் பிஸ்கோத்தையும் வாங்கிச் சாப்பிட்டபின், ஸ்நானம் செய்து விட்டு மேல் மாடிக்குப் போய், ஒருவரையொருவர் உபயக்ஷேமம் விசாரித்துச் சிறிது நேரம் முன் தட்டில் காற்று வாங்கி உலாவும்பொழுது, மணி ஒன்பதாகி, காலைப் போசன மணியடித்து விடும். பால்கஞ்சி ரொட்டி, 'பன்', பழம், காபி, முட்டை, மீன், இரண்டு மூன்று மாமிஸ பக்ஷணங்கள், இவ்வளவு முண்டு காலைப் போசனத்துக்கு. அநேகர் ஒரு பதார்த்தத்தை யாவது தள்ளுவது மில்லை, பாக்கி வைப்பது மில்லை. பிறகு புத்தகசாலைக்குப் போய், மந்திரிமார் ஆலோசனை, குதிரைப் பந்தயக் கெலிப்பு முதலிய முக்கிய லோக சமாசாரங்களை அன்றன்றைக்கு 'வைர்லெஸ்' மூலமாக அறிந்து வெளிப்படுத்தி யிருக்கும் விளம்பரத்தைப் படித்துவிட்டு, புதுக் கதைப் புஸ்தகங்களை எடுத்து வந்து சிறிது நேரம் படித்தால், அதற்குள் 'ஸூப்'பும், பிஸ்கோத்துமாகப், பதினொருமணிச் சின்னச் சாப்பாடு தயாராயிருக்கும். ஒரு மணி முதல் இரண்டு மணி வரையில் பெரிய சாப்பாடு; அப்புறம் 'டீ'யும் பக்ஷணங்களும்; கடைசியாக இராப் போசனம். 'தாராளமாய் விருந்தூண் இடுவது போலப் பாவித்து, ஒவ்வொரு வேளையும் பலவகைப் பண்டங்களையும் பெருந் தீனியாகப் படைத்து, பிரயாணிகள் அன்னத்துவேஷம் கொண்டு சாப்பாட்டையே வெறுத்து விடும்படி செய்து, தாம் லாபம் அடைவதற்காகக் கப்பல் அதிகாரிகள் செய்த ஏற்பாடு இது' என்று கூட, நான் முதலில் நினைத்தேன். அப்படியானால், அந்த யுக்தி பல ஜனங்கள் விஷயத்திலும் பலிக்க வில்லை யென்று பின்பு தெரிந்தது. மட்டாய், ஆரோக்கியமாய், பசிக்குப் பரிகாரமாய் உணவிடுதலை நான் பார்த்ததுண்டோ என்று கூடச் சில வேளை தோன்றுகிறது.

கப்பல் வாழ்க்கையின் புதுமை பொட்டென மாறி விடத்தக்கது. ஒருவரையொருவர் இனந்தெரியாத பிரயாணிகளின் சகவாசமும், கப்பல் காலக்ஷேபங்களும், நிலையும், நடையும், ஊணும், உறக்கமும், கப்பலோட்டத்துக் கொத்து ஆடும் ஆட்டமும், கப்பல் வாழ்க்கையில் நூதனமாயுள்ள தெதுவும், இரண்டொரு நாள்களுக்குள் சகஜமாய் வாடிக்கையாய்த் தோன்றி விடுகிறது. இதன் காரணம், பிரயாணிகளின் மனநிலை மாறி விடுவதே யென்று நினைக்கிறேன். அலை வேதனைக் குட்பட்டுத் தலை கிறுங்குவதாலோ, அல்லது சாசுவதமான கடலின் கரையற்ற பெருமையின் காட்சிப் பலனாகவோ, பிரயாணிகளின் மனத்தில் கால வரையறைகள் அழிந்து, முன் பின் நோக்கி யெழும் சிந்தனைகள் செயலற்றுப் போவது, கடல் யாத்திரையின் விந்தையெனச் சொல்லலாம். நான் முதலில் சீமைக்குப் புறப்பட்டு வந்த பிரயாணத்தின் பெரும்

பகுதியும், இந்த மயக்கம் என் மனத்தை மறைத்து, அக்கரை சேரும் வரையில் நான் ஊரைவிட்டுப் பிரிந்தேனென்ற உண்மை எனக்குப் புலப்படாதிருக்கச் செய்தது. இப்பொழுதும், பத்து நாளைக்கு முன் லண்டனில் நடந்த செய்திகள், எக்காலத்திலோ நிகழ்ந்தனவை போலத் தோன்றுகின்றன. இன்னும் நான்கு நாளில் போர்ட் ஸெட் துறைமுகம் போய்ச்சேருவோம். அந்தத் துறைமுகக் காட்சியும், பச்சைத் திரைச் சீலைகளில் அப்புலி பொறித்த கொடிகள் நாட்டிய அழகிய தோணிகளில் ஏறி வந்து, கப்பலை வளைந்து நின்று, அரபியர்களும் எகிப்தியர்களும், கம்பளங்களையும் மணிகளையும் கொண்டுவந்து விலை கூறிச் சத்தமிடும் கூப்பாடும், எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அப்புறம் ஸூயெஸ் தாண்டிச் செங்கடலின் உஷ்ணத்தைச் சகித்துக்கொண்டு, ஏடென் போய்ச் சேரவேண்டும்; அப்பால் நீரும் நிழலும் நம் நாட்டது! இப்படி நாளெண்ணுவது வழக்கமாய் விட்டதேயொழிய, உண்மையில் என் மனம் ஆத்திரப் படவில்லை. சிந்தனையற்றுக் கடற் காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதும், இரவில் தலைக்குமேல் அலை மோதும் பொழுதும், சில வேளை, ஒரு நிமிஷமே நெடுங்காலம் போல் நீடித்துத் தோன்றுகிறது. அத்தோற்றம் மனதுக்குத் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் தருகிறது.

கடல் யாத்திரையில் எனக்குள்ள முக்கிய அநுபவங்கள், அலை வேதனையும், இந்த ஆநந்த மயக்கமுமே. இவ்விரண்டும் ஒரு கணத்தை ஓர் யுகமாகக் காட்ட வல்லன; இவற்றின் தன்மை, பட்டறிய வேண்டுமேயன்றிச் சொன்னால் தெரியாது.

பத்திராதிபர் தபாற் பெட்டி

ஒரு திருத்தம்—ஆடிக் காசில் வெளிவந்த "புராதன காலத்து வித்தியார்த்திகள்" என்ற கட்டுரை, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ. வ. வெ. சு. ஐயர் எழுதியதன்று; திருவண்ணாமலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீ. வி. சு(ப்பிரமணிய) ஐயர் எழுதியது என்று தெரிய வருகிறது.

குறள் நானூறு!

ராப்பர் - 0—4—0; டக்ஸீன் - 0—6—0;

பஞ்சாமிர்தம் ஆபீஸ் - மயிலாப்பூர், - சென்னை.

கம்பராமாயண இன்கவித் திரட்டு

ஸ்ரீ. வே. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், G. B. V. C; வெள்ளக்கால்.

(299-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

காட்சிப் படலம்

அநுமான் சீதையைக் காணுதலைக் கூறுவது.

அநுமான் கண்ட அசோக வனத்தில் சீதையிருந்த நிலைமை.

(29) வல்மருங்குல்வாள் அரக்கியர் நெருக்க,அங் கிருந்தார்.
கல்மருங்கெழுந் தென்றும்ஓர் துளிவரக் காணா
நல்மருந்துபோல், நலன்அற உணங்கிய நங்கை,
மெல்மருங்குல்போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்தாள்.

(இ-ள்.) வாள் (முதலிய ஆயுதங்கள்) ஏந்திய அரக்கியர்கள், (இராவணனுக்கு இணங்கும்படி சீதையைப் பயமுறுத்திப்) பலவந்தம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்த அசோக வனத்தில் (அவளைச் சூழ்ந்து) இருந்தார்கள். (மண்போலத் தன்பால் விழுந்த நீரை கெடும்பொழுது தங்கச்செய்யும் தன்மையும் வேர் ஊன்றுதற்கு இடங்கொடுக்கும் இளக்கமும் இல்லாத) கடினமான கல்லிலே (விதை விழுந்து அரிதாகப் பெய்த மழைநீரால்) முளைத்து (முளைத்த காலந்தொட்டு) எப்பொழுதேனும் (மழையாயினும் மனிதராயினும் பெய்த) நீர் சிறிதும் அடையப் பெறாத (சஞ்சீவி) மருந்து (மூலிகை) போல, அழகு சிதைய வாடிய சீதை, (தனது இயற்கையாகச் சிறுத்த) இடைபோல், ஏனைய (கை கால் முதலிய) அவயவங்களும் (இராமனது பிரிவாற்றாமையால் உடம்பைப் பேணாமையால் செயற்கையாக) இளைத்திருந்தாள்.

வாள் – மற்ற ஆயுதங்களுக்கு உபலக்கணம். நலம், நலன் என்பதன் விகாரம். நலம்—அழகு. உணங்கிய—வாடிய "...மருங்குலில்...இருந்த மெலிவு ... மற்றை அவயவங்களிலும் பரவலாயிற்றென ஒரு சமத்காரம் தோன்றக் கூறியவாறு" காண்க.

உவமேயத்தில் 'அரக்கியர் நெருக்கிய' சீதை என்றதற்குப் பொருத்தமாக உவமானத்தில் 'வெயில் வெதுப்பிய' மருந்து என வருவித்துக் கொள்க. இந்த உவமான உவமேயங்களின் ஒற்றுமைத் தன்மைகள் ஊன்றி நோக்குந்தோறும் அதிகம் அதிகமாக அறியப்பட்டு ஆனந்தம் அளிப்பனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

(30) துயிலெனக்கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள்,
வெயில்இடைத்தந்த விளக்கெனஒளிஇலா மெய்யாள்;
மயில்இயற்குயில் மழலையாள், மான்இளம் பேடை
அயில்எயிற்றுவெம் புலிக்குழாத் தகப்பட்ட தன்னாள்.

(இ-ள்.) சீதை, (விழித்திருப்பார்க் கியல்பான கண்மூடுதல் திறத்தலன்றித்) தூங்குதற்கென்று கண்களை மூடுதலும் (தூங்கி விழித்தற் கென்று கண்களைத்) திறத்தலும் (செய்யாமல்) விட்டாள். வெயிலில் ஏற்றிவைத்த விளக்குப் போலப் பிரகாசமில்லாத மேனியுடையாளா யிருந்தாள். (கோர தந்தங்களோடுகூடிய கொடிய இராக்கத மாதர் பலர் மத்தியிலே, வேறு மனித வனிதையர் ஒருவருமின்றித் தனியளா யிருந்த அவள்,) ஓர் இளம் பெண்மான் (அதனைத் தின்னுதற்கென்று வாய் திறந்து காட்டுகின்ற) கூரிய பற்களையுடைய கொடிய புலிக் கூட்டத்தில் அகப்பட்டதை ஒத்திருந்தாள்.

இமைத்தல் - கண்ணிமைகளை மூடித்திறத்தல்; பின் முழ்கித்தலென்றதனால், திறத்தலை மட்டும் குறித்தது. முகிழ்த்தல் - குவிதல்; இங்கே மூடுதலைக் குறித்தது. பொருள் செய்தற்குப் பொருத்தமாக முகிழ்த்தலும் இமைத்தலுமென மாற்றுக. மயில் இயல் - மயிலின் சாயல் போலும் சாயல். குயில் மழலை - குயிலின் குரல் போலும் குதலைச் சொல்.

'துயிலென' என்பதற்கு, கண்டோர் இது தூக்கமென்று சொல்லும்படி யென்று பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும்.

பருவம் நிரம்பிய பல ஆண் மான்கள் ஒரு புலியிடத்து அகப்படினும் வருந்தும். அவ்வாறாக, ஒரு தனி இளம் பெண்மான் பல புலிகளின் வாய்ப் பட்டால் படும் பாடு பாவிக்கக் கூடிய தன்றிப் பகரக்கூடியதன்று. அப்படிப்பட்ட வருத்தத்தைச் சீதை அடைந்திருந்தாளென்று மிக்க இரக்கமுண்டாகக் கூறினர். அகப்பட்டது என்ற ஒருமை வினையால் மான் தனியானதென்பது பெற வைத்தார்.

(31) விழுதல், விம்முதல், மெய்உற வெதும்புதல், வெருவல்,
எழுதல், ஏங்குதல், இரங்குதல், இராமனை எண்ணித்
தொழுதல், சோருதல், துளங்குதல், துயர்உழந் துயிர்த்தல்
அழுத லன்றிமற் றயலொன்றும் செய்குவ தறியாள்.

(இ-ள்.) (சீதை) இராமனை நினைந்து (அவன் இருந்த திசை நோக்கிக்) கும்பிடுதலும் (கும்பிட்டபடியே) கீழே விழுதலும் பொருமுதலும் மேனி மிக வெதும்புதலும் பயமடைதலும் (விழுந்து கிடந்த நிலைமையினின்று) எழுந்திருத்தலும் (வாய்விட்டு) அரற்றுதலும் (கவலையுற்று) வருந்துதலும் தளர்தலும் நடுங்குதலும் துன்பத்தில் அழுந்திப் பெருமூச் செறிதலும் (இச் செயல்களெல்லாம் நிகழும்பொழுது இடை விடாமற்) கண்ணீர் விடுதலும் அல்லாமல் (துன்பத்தைத் தணிக்கத் தக்க செயல்) வேறு யாதொன்றும் தெரியா திருந்தாள்.

உற - மிக. ஏங்குதல் - (வாய் விட்டு) அரற்றுதல். இரங்கல் - (கவலையால்) வருந்தல். சிந்தாமணி 302.ம் பாட்டுரையில் 'இரங்கியெனக்கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி' என வருதல் காண்க. 'தொழுதகையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்'' என்ற குறளிற்போல, இங்கே 'தொழுதல் கை தொழலைக் குறித்தது; ஏங்குதல் முன்கூறப்பட்டதனால், அழுதல் கண்ணீர் விடுதலை உணர்த்தியது.

சாதாரண துக்கமுற்றோர் கண்ணீர் விட்டழுவர். அசாதாரண துக்க முற்றோர்பால் கண்ணீர் உண்டாகுதல் வாய்விட்டரற்றல் முதலிய செயல்கள், அவரது மிக்க துக்கம் காரணமாக, நிகழா. கண்ணீர் ஒழுகல் அழுகை முதலிய துக்கத்தைக் குறைப்பன. இவ்வுண்மையைப் போரில் சிறந்த ஒரு வீரன் மனைவியின் துக்கத்தைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் தேன்னிசன் என்ற கவி செப்பி யிருப்பதனால் தெரியலாம். அது வருமாறு:—

தன் கணவன் போரில் மடிந்தானென்று கேட்ட ஒருத்தி, கண்ணீர் அரும்பாது அழாது சித்திரம்போற் செயலற்றிருந்தாள். அதுகண்ட அயல் நின்ற மாதர், இவள் இந் நிலையில் இன்னும் சிறிது போதிருந்தால் இறந்து விடுவாளென்று அவளை அழும்படி பலவாறு முயன்றும் பயன்படவில்லை. அப்போது, தொட்டிலிற் கிடந்த அவள் குழந்தையை ஒருத்தி எடுத்து வந்து அவள் மடியில் வைத்தாள். வைக்கவே, மாலை மாலையாகக் கண்ணீர் வடிதல் ஆற்றது. உடனே, குழந்தையைக் கொண்டு வந்தவள் "இனிச் சாகாள். வெறுத்து விட்டுவிடத் துணிந்த உயிரைக் குழந்தைக்காக நிறுத்தி வைத்தாள்'' என்றாள்.

இவ் வாறாகக்கூறிய தென்னிசக் கவிஞரது துக்கவருணனையும், இராமன், தன்னைக் காட்டுக்கு வந்து கண்ட பரதனை நோக்கி "தசரதர் தைரியமா யிருக்கிறாரோ?'' என, அவன் "உமது பிரிவே பிணியாக, என் தாய் வரமே எமனாக, இறந்தார்'' என்றவுடனே, இராமன் கீழே விழுந்து மூச்சவிந்து மூர்ச்சித்தான்'' என்று கம்பர் கிளைகண்டு நீங்கு படலத்திற் கூறியுள்ள துக்க வருணனையும் ஒப்பு நோக்கத் தக்கன.

(தொடரும்)

குசிகர் குட்டிக் கதைகள்
மூன்று பாகங்களில் 22 கதைகள்
மொத்தம் விலை, ராப்பர் 1—8—0.
ஷை டக்லீன் 1—12—0.
பஞ்சாமிர்தம் பத்திரிகை ஆபீசு,
மயிலாப்பூர் - சென்னை.

பலதுறைப் பொறுக்குமணிகள்

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி

(309-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

II. கல்வி விஷயங் குறிப்புகள்.

6. புதுக்கோட்டை—சமஸ்தானத்தில், ஆரம்பக் கல்விப்பயிற்சியை எல்லோருக்கும் கட்டாயமாக்க, ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும்.

7. ஆந்திர யூனிவர்ஸிட்டி—இதைப்பற்றிய மசோதா சட்டசபையில் கொண்டுவந்து கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை யூனிவர்ஸிட்டி சட்டத்திலுள்ள தவறுகள் சில, அநுபவ ஞானத்தைக்கொண்டு, நீக்கப்பட்டிருப்பதும்; தாய்மொழிக்கு (தெலுங்குக்கு) அதிகச் சிறப்புக்கொடுத்திருப்பதுமே, இதன் முக்கிய அம்சங்களாம். இதற்குப் போதிய பணம் எங்கிருந்து வருமோ தெரியவில்லை. இதனிடையே, தமிழ் யூனிவர்ஸிட்டி ஒன்றை, மதுரையிலேனும் திரிச்சிராப்பள்ளியிலேனும் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் பிறந்து, "கீரைக்கடைக்கு எதிர்க்கடை" ஒன்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மலையாளத்துக்குக் கேரள யூனிவர்ஸிட்டியும், கன்னடத்துக்கு மைசூர் யூனிவர்ஸிட்டியும் (இது நடைபெறுகிறது), வடுகுக்கு ஆந்திர யூனிவர்ஸிட்டியும் தனித் தனியே ஏற்பட்டுவிட்டால், சென்னை யூனிவர்ஸிட்டியை, பணச்செலவின்றி, தமிழ் யூனிவர்ஸிட்டியாக்கிவிடல் நன்கு கவனியாமல் செய்யும் வீண் முயற்சியென்றே இந்தக் ... கருதுகின்றனர். இதுவுமன்றி, இந்த இயக்கத்தின் ஜனன ... கத்தைக் கவனித்தால், இந்தத்தமிழ் யூனிவர்ஸிட்டியில் பிராமணரைச் சேர்த்துக்கொள்ளாமல், முற்றிலும், அல்லது மிகப்பெரும்பாலும், பிராமணரல்லாதார் யூனிவர்ஸிட்டியாகவே இது நடைபெறவேண்டுமென்னும் உட்கருத்து வெளிப்படுகின்றது. இதுவும் தவறேயாம். இந்த விஷயம் தமிழபிமானிகள் எல்லோரும ஊன்றி யோசித்தற் குரியது.

8. அலகாபாத் யூனிவர்ஸிட்டி—திருவாக சபையார், தங்கள் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட ஆண்கள் படிக்கும் காலேஜுகளில் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கக்கூடாதென்று தீர்மானித்திருப்பது, விந்தையிலும் விந்தையாம். பெண்கல்வியும் முன்னேற்றமும் தழைத்

துவரும் இந்நாளிலே, கல்வியறிவில் சிறந்த சபையார் இவ்வாறு கூறுவதைக்கண்டு, சிரிப்பதோ, அழுவதோ தெரியவில்லை. இச் சபையாரின் கலக்கமுற்ற புத்தி தெளிவுற்று, இந்தத் தீர்மானம் விரைவில் மாறுமென நம்புகிறோம்.

9. பம்பாய் முனிஸிபாலிடி—இதற்குட்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் 1—4—1926 முதல், சிறுவர்களுக் கெல்லாம் ஆரம்பக்கல்வி இலவசமாய்ப் போதிக்கப்படும்.

V. சில்லறைக் கலம்பகம்

32. அமெரிக்க-ஐக்கிய மாகாணங்களின் வியாபாரப் பெருமை—உலகத்திற் பெரிய குடியரசாகும் இந்த நாட்டின் விஸ்தீரணம், பூமிப் பரப்பில் ஆறில் ஒரு பங்கில்லை; ஜனத்தொகை, ஆறிலொரு பங்கேயாம். அப்படி யிருந்தும், கைத்தொழில் திறமையிலும், செய் பொருள்களின் வியாபாரப் பெருமையிலும், இந் நாட்டார் உலக மொத்த வியாபாரத்திற் சரிபாதியைக் கையாளுகின்றனர். இதற்கு உதாரணங்களாக, கீழே குறிப்பிட்ட செய் பொருள்களின் உலக மொத்தம் ஆண்டு தோறும் ஒரு நூறு என்று வைத்துக் கொண்டால், இந் நாட்டார் மாத்திரம் அந்த நூற்றில் உண்டு பண்ணும் பகுதி எவ்வள வென்பதைக் கவனிக்க,—இரும்பும் எஃகும்—57; செம்பு—51; பெட்ரோலியம்-62; நிலக்கரி—43; மரம்-52; கப்பற் பண்டங்கள்-65; பாஸ்பேட்-42; கந்தகம்-80; மைக்கா-63; ஈயம்-62; துத்தநாகம்-64; தால்க்-சோப்புக்கல்-60; பருத்தி-55; மோட்டார் வண்டிகள்-85. இவ்வளவு பெருமையாகப் பண்டங்களைச் செய்து குவிப்பது மன்றி, பிறநாடுகளோடு பண்ட மாற்றிக் கப்பல் வாணிகஞ் செய்வதிலும் இவர்கள் சிறந்து விளங்கு

"தாருல் இஸ்லாம்"

சித்திரப்படத்துடன் கூடிய சிறந்த செந்தமிழ்ச் சஞ்சிகை.

இதன் மேன்மையையும் அழகையும் அறியாதவர் இத்தமிழுலகிலும் உண்டோ? இது வரையில் 5000-த்துக்கு மேற்பட்ட அறிஞர்கள் இதனால் பெரும்பயன் அடைந்து வருகின்றனர். இஸ்லாத்துக்கும் இதர மதங்களுக்கும் இடையிலுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும், மேன்மை தாழ்மைகளையும் நன்குணர்வதற்கு இதுவொன்றே சிறந்த பத்திரிகையாயிருக்கிறது. மத சீர்திருத்தத்துக்கும், ஆசார சீர்திருத்தத்துக்கும் கல்வியின் முன்னேற்றத்துக்கும் ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்கும் இப்பத்திரிகையே கங்கணங் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற தென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. இதன் அருமையையும் பெருமையும் ஆழ்ந்து நோக்குங்கால் இதன் சந்தா மிகக் குறைவானதாகவே காணப்படும்.

வருஷசந்தா ரூ. 3. தான். வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4.

ஹிந்து சகோதரர்களுக்கும் பொதுஸ்தாபனங்களுக்கும் எல்லா மாணவர்களுக்கும்.

வருஷசந்தா ரூ. 2. வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 3.

ஒவ்வோர் ஆண் பெண் கையிலும் இப்புஸ்தகம் ஹஸ்த பூஷணமாய் விளங்கத் தக்கது. உடனே எழுதுங்கள்.

"தாருல் இஸ்லாம்" ஆபீஸ்
தபாற்பெட்டி நெ. 15, சென்னை.

கின்றனர். இந் நாட்டு மூலதனம் கோடிக்கணக்காய வர்த்தகத் துறைகளில் ஈடுபடாத ஒரு நாடுமே இல்லை யென்கலாம்.

33. பஞ்சாப் விதவா விவாக சகாய சபை—இச்சபையின் உதவியால், 1925ஸு முதல் ஏழுமாதங்களில், மொத்தம் 1250 விவாகங்கள் நடந்தன. இவற்றில் பிராமணர்களுக்குள் 233: சென்னைமாகாணத்தில்-8.

34. வங்காளச் சட்டசபை — இந்தச்சபையாரும், சென்னை பம்பாய் சட்டசபையாரைப் போல, ஸ்திரீகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டனர்.

35. எலிகளினல் சேதம்—இந்தியாவிலே 80 கோடி எலிகளுக்குக் குறைவில்லை என்றும், ஒவ்வோர் எலியும், ஆண்டுதோறும், 6 பவுண்டு எடையுள்ள தானியத்தையாவது தின்பதால், சென்ற இருபது வருஷங்களில், எலிகளால் ஏற்பட்ட சேத மொத்தம் 125 கோடிப் பவுனகும், அதாவது, யுத்தத்துக்குமுன் இந்தியாவுக்கிருந்த கடன் தொகையைவிட ஐந்து மடங்கு பெரிதாகுமென்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர, எலிகள் மூலம் பரவும் ப்ளேக் நோயால், வருஷந்தோறும் ஐந்து லக்ஷம் ஜனங்கள் மடிகின்றனர். இவை யெல்லாம், நாலுகால் எலிகளால் நேரும் நஷ்டம். இரண்டு கால் எலிகளும் பழைய பெருச்சாளிகளும் நாட்டுக்கு விளைக்கும் சேதம் மதிப்பிடப்படவில்லை.

ச ரோ ஜ னி

தமிழ் உலகமே பிரமிக்கத் தக்க ஓர் அற்புதம் வாய்ந்த காதல் ரசம் ததும்பிய துப்பறியும் நாவல்.

அழகே ஓர் உருவெடுத்தாற்போல் அமைந்த 10-சித்திரப் படங்கள் அடங்கியது.

விலை ரூபா இரண்டு

குறிப்பு:—மேற்கண்ட மனோரம்மியமான உன்னத நாவல் ஆகஸ்டு மாதம் கடைசியில் வெளிவரும். அதற்குள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு ஓர் கடிதம் எழுதி தங்கள் பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளுகிறவர்களுக்கு தபாற் செலவு இனம்.

எம். எஸ். ராமுலு அண்டு கம்பெனி.
புஸ்தக வியாபாரிகள், 64, மன்னார்சாமி கோயில் தெருவு,
இராயபுரம், மதராஸ்.

கலியுகமாலை

பத்திராதிபர் குறிப்பு—தஞ்சாவூர் சரபோஜி மஹாராஜா ஸரஸ்வதி மஹால் லைப்ரரி காட்டலாகில், இந்நூலைப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

“ 148. No 334 (a) கலியுகமாலை.

ஏடுகள் 14; Lines 4 in a Page.

இது கலிகாலத்தில் நடக்கும் அநீதிகள் பலவற்றைத் தொகுத்து விளக்குவது, முதல் இரண்டு ஏடுகளில்லை. மற்றைப் பாகத்தும் சிற்சில இடத்தில் சிதைந்திருக்கிறது. இதில் 26 பாடல்களிருக்கின்றன, ஆசிரியர் பெயர் முதலியவை தெரிய வில்லை. சாதாரண நடை. அச்சிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

Beginning:

......யைக் கெடுக்குங்காலம் அகுதியுவுட
மை பறித்தக்குங் காலம்
கண்டறிய உடமையிட்டு மினுக்குங்......
கலிகாலங் காணுமிந்தக் காலந்தானே—(6)

* * * * ”

பஞ்சாமிர்தம் பத்திரிகையில் வெளியிடுதற் கென்றே, இந்நூலுக்கு ஒரு பிரதி எடுத்து அனுப்பச் செய்தேன். ஏட்டுப் பிரதி எப்படிப்பட்ட தென்பதை, கீழேவரும் 7-வது கவி (ஏட்டில் உள்ளபடி எழுதப்பட்டிருப்பது) ஒருவாறு விளக்கும்:—

‘குண்டணி யளயிசசை சொல்லி நடக்குங்காலம்
குருபாதம் பணிந்து சகருக காலம்
பெண்டுகள் பேச்சைமிகவும் கேடகுங காலம
பிராமணரை உதாசனித்துப பேசுங்காலம
கொண யொரொனறு உரைககுங்காலம
சூது பண்ணித திரிவாரைத்தடருஙகாலம
கண்டு பிடிததாலயில்லை என்று சொல்லுஙகாலம
கலிகாலம காணுமிநதக காலநதானே எ ”

கவிநடையின் வெண்மையும் கொச்சைத்தனமும், ஏட்டிலுள்ள எழுத்துப் பிழைகளும், கருத்துக்களின் நவீனமும் இதனல் விளங்கும். இதற்குப் பின்வரும் செய்யுள்களையும் ஏட்டில் உள்ளபடியே பதிப்பிடாமல், கூடியவரை திருத்திப் பதிப்பித்திருக்கிறேன். சந்தேகமான இடங்களை மட்டும் அப்படியே பதிப்பித்திருக்கிறேன். —ப-ர் ப-ம்.

"பெற்றவரைப் புறக்கணித்துத் திரியுங்காலம்,
பெரியோர்கள் உடைமைவிற்றுப் பிழைக்கு[ந்]ங் காலம்,
அற்றவர்கள் ஏவல் செய்தும் ஈயாக்காலம்,*
அறியாரைப்பேதம்பண்ணி அழிக்குங்காலம்*
வைத்த பொருள் தனை யெடுத்துக் கொடாதகாலம்,
வடிவுடைய மங்கையரை வதைக்குங் காலம்,
கற்றவித்தைபேசி இடக்கடிக்குங் காலம்,
கலிகாலங்காணுமிந்தக் காலந்தானே. (௮)
தந்தைதாய் குருவையுதாசனிக்குங் காலம்,
'' ஒருசரித்த மனுசரை யெசலிக்குங்காலம் ''
நிந்தனைகள் பெரியோரைச் சொல்லுங்காலம்,
நிஷ்டூரருடன் உறவாய் நிற்குங்காலம்,
அந்தமனையாளிருக்க வேறேயப்பால்
அ(ண்? டையெனும் பலஸ்திரீயை அணையுங் காலம்,
கந்தமிலா அரி அயனைப் பணியாக்காலம்,
கலிகாலம் காணுமிந்தக் காலந்தானே. (௯)
சாதிகுலந்தாழ்வு சொல்லிப் பழிக்குங் காலம்,
சந்தடியில் முடிச்சவிழ்த்துச் சதிசெய்காலம்,
ஓதியுணர்ந்தும் ஒன்றும் அறியாக் காலம்,
உற்றதுணையாயிருந்தும் உதவாக்காலம்,
நீதியிது நிலையிது என்றறியாக் காலம்,
"நேரிழையாள வசனமதே நெகிழாக காலம்,"
காதிலிடும் உடைமைதனை அறியாக்காலம்,
கலிகாலம் காணுமிந்தக் காலந்தானே. (௰)
விசுவாசமாய்க்களவு கொள்ளுங்காலம்,
வேடரெனக் காடுதனில் வெருட்டுங்காலம்,
சிசுவாகிக் குருவுடைமை தின்னுங்காலம்,
சிவசமயம் அரிசமயம் சிறக்குங் காலம்,
பசுபாசமுள்ளவரைப் பறிக்குங்காலம்,
பணங்காசு படைத்தவரைப் பகைக்குங்காலம்,
"தசிவாகி அருகிருந்து சாடு சொல்லுங்காலம்"
கலிகாலம் காணுமிந்தக் காலந்தானே. (௰௧)
பண்டுபழையோரை வைத்து நடத்தாக்காலம்,
பலஸ்திரீயைப் பெண்டெனவே படைக்குங் காலம்
பெண்டுகளே பணநோட்டம் பார்க்குங் காலம்,
பிள்ளைகளே புத்திசொல்லப் பிழைக்குங் காலம்
கொண்டுவிடும் தொண்டுகளே பேசுங் காலம்
குலாமருமே உற்றாராய்க் குலவுங் காலம்,
கண்டதுசொல்குண்டுணியாய்த் திரியுங் சாலம்,
கலிகாலங் காணுமிந்தக் காலந்தானே. (௰௨)

(தொடரும்)

* அத்தவறத தெவலசெயது ஈயாககாலம்

நாகரிக சமூக வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்

(63-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

4. பஞ்சாப் விதவா விவாக சகாய சபை—இச் சபையின் ஆதரவில், இந்தியா முழுவதிலும், 1924-ம் வருஷத்திலே, 1603 விதவா விவாகங்கள் நிறைவேறின. முன் ஆண்டுகளில் நடந்த விதவா விவாகங்களின் கணக்குப் பின் வருவது:— 1916–13; 1917–31; 1918—40; 1919—90; 1920—220; 1921—317; 1922—453; 1923—892. எனவே, இம் முயற்சி, ஆண்டு தோறும் வளர்ந்தோங்கி வருவது துலங்கும்; ஆயினும், இந்நாட்டி லுள்ள விதவைகளின் மொத்தத் தொகையைக் கவனித்தால், 1603 விவாகங்கள் எவ்வளவு சொற்ப மென்பது புலப்படும்.

மாகாணம்.	விதவைகள் மொத்தம்	1924-ல் நடந்த விதவா விவாகங்கள்
பஞ்சாப், டில்லி, வடமேற்கு எல்லைப்பிரதேசம்	8, 77, 107	1137
ஐக்கிய மாகாணங்கள்	32, 71, 984	286
பிகார் - ஒரிஸ்ஸா	30, 43, 890	76
வங்காளம் - அஸ்ஸாம்	28, 16, 374	51
ராஜபுதனம்	7, 52, 205	11
பம்பாய் மாகாணம்	19, 58, 319	26
மத்தியப் பிரதேசங்கள்	10, 85, 990	10
சென்னை மாகாணம்	39, 43, 971	6
மொத்தம்	1,77, 49, 840	1603

இந்த 1603 விவாகங்களில், பிராமண சாதியில் நடந்தவை 338; இவற்றில் 42 பிராமண விதவைகள், வேறு சாதிப்புருஷரையும், 14 பிராமண கனவான்கள் வேறுசாதி விதவைகளையும், மணம் புரிந்து கொண்டனர். இச்சபையின் ஆதரவில் விதவா விவாகங்களை முடித்து வைப்பதற் கென்றே, வடமதுரையிலும், லாகூரிலும், ஹரித்துவாரத்திலும் ஆசிரமங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் பலவிடங்களில் கிளைச் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. 1924-ம் வருஷத்தில் உழைத்த கிளைச் சங்கங்களும் பிரசாரகர்களும்

மொத்தம் 422; இவர்களில் 7 பேர் சம்பளம் பெற்று வேலை செய்து வருகின்றனர். சென்னை மாகாணத்தை "இருள் பிடித்த மாகாணம்" என்று பிறர் பரிகசிப்பதுண்டு. இதற்கேற்ப, இம்மாகாணத்தில் இதற்காக உழைத்தவர் இருவரே; மொத்தம் விவாகங்கள் 6 தான். 1924-ம் ஆண்டில், 1452 புருஷரும், 239 விதவைகளும் சபையின் சகாயத்தை நாடினர்.

5. சிசு மரணம்—இந்தியாவிலே, ஆண் குழந்தைகளில் ஆயிரத்துக்கு 274-ம், பெண் குழந்தைகளில் ஆயிரத்துக்கு 260-ம் சாகின்றன. மற்றத் தேசங்களில் சிசுமரண விகிதம் இப்படியில்லை. ஆண், பெண் சராசரியில், ஆயிரம் பிறவியில், ஜப்பானில்—156; இத்தலியில் 153; பிரான்ஸில்—126; அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணங்களில்—124; இங்கிலாந்தில்—1.7 குழந்தைகளே சாகின்றன. இதுவன்றி, எந்த நாட்டிலும், கைத்தொழிற் சாலைகளும் ஏழைக் கூலியாட்களும் ஜன நெருக்கமும் மிகுந்துள்ள பட்டணங்களில், நாட்டுப் புறங்களையும் நாட்டுச் சராசரியையும்விட, சிசு மரண விகிதம் அதிகமாயிருப்பது இயல்பு. அவ்வாறுள்ள ஐரோப்பிய, அமெரிக்கா நகரங்களிலும், நமது பம்பாய் நகரத்திலும், 1924-ம் வருஷக் கணக்குப்படி சிசு மரணத்தைக் கவனித்தால், ஆயிரம் குழந்தைகள் பிறந்தால் சாகும் குழந்தைகள்:—கிறிஸ்டியானியா—[illegible]4; லண்டன்—[illegible]0; ஹாம்பர்க்—95; பெர்லின்—135; கோலோன்—40; வியன்னா—1.6; ந்யூயார்க் 71; பம்பாய்—665. ஸர்க்கார் மதிப்பின்படியே, இந்தியாவிலே பிறக்கும் குழந்தைகள் மொத்தத்தில், ஏறத்தாழ நான்கில் ஒன்று, அதாவது கால்வாசிக் குழந்தைகள், ஓராண்டுக்குள் இறந்து போகின்றன. இவ்வண்ணமாக, ஆண்டுதோறும், இருபது லக்ஷம் குழந்தைகள் இந்தியாவிலே மடிகின்றன. இந்தியாவின் முன்னேற்றமான சிறப்பை நோக்குக!

6. ஜன நெருக்கக் கணக்கு—ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஜனங்கள் நெருங்கி வசிக்கும் பட்டணங்களுமுண்டு; மனுஷ்ய வாசமேயில்லாத வனாந்தரங்களுமுண்டு. தேசத்தின் மொத்த விஸ்தீரணத்தையும் ஜனத்தொகையையும் விகிதப்படுத்தி, தேச மொத்தத்துக்கு, சராசரி, ஒரு சதுரமைலுக்கு இத்தனைபேர் என்று கணக்குப் பார்ப்பதுண்டு. அந்தக் கணக்குப்படி, சில நாகரிக நாடுகளில், ஒரு சதுரமைலுக்கு எத்தனைபேர் வசிக்கிறார்கள் என்பது பின்வருவது:—பெல்ஜியம் 654; பிரான்ஸ் 184; ஜெர்மனி 332; ஸ்பெயின் 107; ஜப்பான் 215; ந்யூஸிலந்து—11¾; அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணங்கள்—32; இங்கிலாந்து-வேல்ஸ்—649; இந்தியா—177. நமது நாட்டுக்குள், மாகாணங்களைத் தனியாயெடுத்துக் கொண்டால்,—வங்காளம்—578; பம்பாய்—143; பர்மா—57;

பஞ்சாப்—183; ஐக்கியப் பிரதேசங்கள்—414; சென்னை மாகாணம்—297; (ஒரு சதுரமைல்—1-மைல் நீளம் × 1 மைல் அகலமுள்ள பூமி; 7 மைல் நீளமும் 4-மைல் அகலமுமுள்ள சென்னை நகரத்தின் விஸ்தீரணமொத்தம் 28 சதுர மைல்.)

புத்தர் அறநெறி

ஸ்ரீலஸ்ரீ. இலக்குமணப் போற்றிகள், தச்சநல்லூர்

2-ம் அதிகாரம்—தியானத்தைப் பற்றியது

(முதல் மாலை, 1013-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

21. தியானிப்பது அழிவின்மைக்கு வழியாகின்றது, தியானமின்மை மரணத்துக்கு வழியாகின்றது. தியானிக்கிறவர்கள் மரிக்கிறதில்லை, தியானியாதவர்கள் முன்னமே இறந்தாற் போலுள்ளார்.

22. தியானத்தில் மேற்சென்றவர்கள், இதனைத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொண்டு தியானத்திலே இரமிக்கின்றனர், சாதுக்கள் ஞானத்தில் திளைக்கின்றனர்.

23. இந்த விவேகிகள் தியான சகிதராய், திடமுற்றவராய், எப்போதும் திடபலமுடையவராய், உயர்வற உயர்ந்த ஆனந்த நிலையாகிய நிருவாணத்தை அடைகின்றனர்.

24. தியானமுற்றவன் தன்னை ஜாக்கிரதைப் படுத்திக் கொள்வானேல், மறதி யற்றவனாயிருப்பானேல், அவனுடைய செய்கைகள் பரிசுத்தமாயிருக்குமேல், யோசனையுடன் நடப்பானேல், தன் மனசை அடக்கி நியாயப் பிரமாணப்படி வாழ்வானேல், அப்பொழுது அவனுடைய மகிமை அதிகரிக்கும்.

25. தன்னை ஜாக்கிரதைப்படுத்திக் கொள்வதால், தியான சிந்தனை செய்வதால் தன்னை அடக்கி ஆளுவதால், விவேகமுள்ளவன், யாதொரு வெள்ளத்தாலும் மோதப்படாத ஒரு தீவைத் தனக்குத் தானே ஆக்கிக் கொள்ளலாம். தீமையான அறிவுள்ள மூடர்கள் பயனற்றதைப் பின்பற்றுகின்றனர். விவேகிகள் ஆலோசனையைச் சிறந்த அணியாக வஹிக்கின்றனர்.

27. பயனற்றதை, அல்லது ஆசையும் இச்சையுமுள்ளவற்றை, அனுபவிப்பதைப் பின் பற்றாதே. ஆலோசித்துச் சிந்தனை செய்கிறவன் போதுமான சந்தோஷத்தை அடைகிறான்.

28. கற்றறிந்தவன் ஆலோசனையினால் பயனற்றதைத் தூரத்திய பொழுது, விவேக ஞானமுள்ள அவன் விவேகத்தினால் ஆறு

தலை அடைந்து கொண்டு உழையா நின்ற ஜனக்கூட்ட விஷயமாய் உழைப்பதைவிட்டு விலகி, ஒரு குன்றின்மீது நிற்கிறவன் தரையில் நிற்கிறவர்களைப் பார்ப்பதுபோல, மூடர்களை அலக்ஷ்யமாய்ப் பார்க்கின்றனன்.

29. விவேகஞான முள்ளவன், ஆலோசனை யற்றவர்களின் நடுவே ஆலோசனையுள்ளவனும், தூங்குகிறவர்களின் நடுவே விழிப்புடையவனும், வாடகைக் குதிரையைப் பின்னே விடுத்துச் செல்லுகிற பந்தயக் குதிரைபோல மேற் செல்லுகின்றனன்.

30. உண்மையுள்ள சிரத்தையினால் இந்திரன் தேவர்களின் தலைமை ஸ்தானத்துக்கு உயருகிறான். ஜனங்கள் உண்மையுள்ள சிரத்தையைப் புகழ்கின்றனர்; அஜாக்கிரதையானது எப்பொழுதும் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது.

31. சிந்தனையிலே இரமித்து, சிந்தனையின்மையை அச்சத்துடன் பார்க்கிற பிக்ஷுவானவன், சிறிதோ அல்லது பெரிதோ ஆயுள்ள சகல (ஐம்புல) விலங்குகளையும் எரியா நின்ற நெருப்பைப் போல சஞ்சரிக்கின்றான்.

32. சிந்தனையிலே இரமித்து சிந்தனையின்மையை அச்சத்துடன் பார்க்கிற பிக்ஷுவானவன் அழிவடைய மாட்டான். நிருவாண தசையை நெருங்குகிறான்.

மூன்றாவது அதிகாரம்—நினைப்பு

33. ஒரு வில்லாளி தன் அம்பை நோக்குகிறதுபோல, ஒரு ஞானியானவன் அடக்கவும் திருப்பவும் கஷ்டமாயுள்ள தனது சஞ்சலமும் ஸ்திரமற்றதுமான எண்ணத்தை நோக்குகிறான்.

34. ஜலவாசத்தை விட்டு எடுத்து உலர்ந்த தரையில் எறியப்பட்ட மீனைப்போல (தீ நெறிக்குத் தூண்டும்) மாரனது இராஜ்யத்தைவிட்டுத் தப்பிக்கொள்ளும் பொருட்டு நம்முடைய எண்ணம் எங்கும் துடிக்கின்றது.

35. விரும்பு மிட மெல்லாம் பாய்ந்துகொண்டு, அடக்க முடியாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற மனசைச் சாதுவாகப் பழக்குவது நல்லது; பழக்கப்பட்ட மனசானது இன்பத்தைக் கொடுக்கின்றது.

36. ஞான முள்ளவன் தன் நினைப்புகளைக் காத்துக் கொள்ளட்டும்; ஏனென்றால் அவைகளை அறிவது கஷ்டம், மிகவும் தந்திரமுள்ளன. விரும்புமிட மெல்லாம் பாய்ந்து செல்லுகின்றன; நன்றாய் அடக்கப்பட்ட நினைப்புகள் இன்பத்தை அளிக்கின்றன.

37. தூரமாகப் பிரயாணம் செய்து தனியே சஞ்சரித்து, சரீரம் ஒன்று இல்லாமல் இருதயமாகிய அறைக்குள் மறைந்து கொள்கிற மனசை வசப்படுத்துகிறவர்கள், மாரனது பாசக் கட்டுகளினின்றும் விடுதலை யடைவார்.

38. ஒருவனுடைய நினைப்புகள் ஸ்திர மற்றிருந்தால், உண்மையான நியாயப் பிரமாணத்தை அவன் அறியாதிருந்தால், அவனுடைய மனோசாந்தி தொந்தரவுக் குட்பட்டிருந்தால், அவனுடைய அறிவு ஒருபோதும் பூர்த்தியடையமாட்டாது.

39. ஒருவனுடைய நினைப்புகள் சிதறுண்ணா திருந்தால், அவனுடைய மனசு குழப்பமடையா திருந்தால், நன்மையையாவது தீமையையாவது பற்றி நினைப்பதை விட்டு விட்டால் தான், ஜாக்கிரதையா யுள்ள பொழுது அவனுக்குப் பயமில்லை.

40. இந்த உடல் ஜாடியைப் போல நொய்தா யிருப்பதை உணர்ந்து, இந்த நினைப்பை ஒரு கோட்டையைப்போல உறுதியாக்கிக் கொண்டு, அறிவாகிய ஆயுதங்கொண்டு மாரனை ஒருவன் தாக்கவேண்டும். அவனை ஜெயித்த பொழுது அவன்மீது ஜாக்கிரதையாயிருத்தல் வேண்டும். அந்தப் போரைவிட்டு ஒருபோதும் ஒழிவடைதல் கூடாது.

41. விரைவில், அந்தோ! இந்தச் சரீரம் இகழப்பட்டு, அறிவின்றி உபயோகமற்ற கட்டையைப்போல பூமியின்மீது கிடக்கும்.

42. பகைவன் பகைவனுக்கு அல்லது சத்துரு சத்துருவுக்கு என்ன செய்த போதிலும், தப்பு வழியிற் செலுத்தப்பட்ட மனசானது நமக்கு மிகவும் அதிகத் தீங்கைச்செய்யும்.

43. தாய், அல்லது தந்தை, அல்லது வேறு பந்து அவ்வளவு செய்யமாட்டான்; நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தப்பட்ட மனசானது நமக்கு மிகவும் அதிகமான உபகாரத்தைச் செய்யும்.

The "Hindu Nesan"

(THE LEADING TAMIL WEEKLY.)

Commands a decent circulation-Stands as a best medium for advertising.

News of varied interest a special feature.

"இந்து நேசன்"

வாரப்பதிப்பு - சந்தா விவரம்.

1-வருஷத்திற்கு	...	ரூ.	6	0	0
6-மாதத்திற்கு	...	,,	3	8	0
3-மாதத்திற்கு	...	,,	1	12	0

மலாய், மோரிஸ், நெட்டால், முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு.

1-வருஷத்திற்கு	...	,,	10	8	0
தனிப்பிரதி	...	,,	0	0	0

For Particulars apply to:

THE MANAGER, THE "HINDU NESAN"
65, Armenian Street, MADRAS.

சைவ சமய வரலாறு

(214-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

ரேவ். F. கிங்ஸ்பெரி, B.A., சென்னை

III. தமிழகத்துக்கு ஆரியர் வரத்தொடங்கின காலம் அறியோம். இராமாயண பாரத காலங்களில் ஆரியர் பலர் தமிழகத்துக்கு வந்து, சம்பந்தம் கலந்து விட்டனர். படிப்படியாய் கூட்டங் கூட்டமாய் ஆரியர் தமிழகத்துட் புகுந்து, தமிழ் மொழிகற்று, தமிழில் நூல்களும் இயற்றி, ஹிந்து ஆரிய சமயத்தையும் ஆரிய நாகரிகத்தையும் இங்கு பரப்பினர். [ஆரியர் தமிழகம் வருமுன்னே தமிழருக் கென்ன மதக்கோட்பாடுகளும் தமிழ் நாகரிகமும் இல்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை.] கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் கிறிஸ்து பிறந்து ஐந்து நூற்றாண்டு வரையிலும், இப்போது நான் சொல்லிய ஹிந்து சமய வளர்ச்சி, ஆரிய நாகரிக வளர்ச்சி நிகழ்ந்தன. [ஆரியர் முதல் முதல் தமிழகம் வந்த காலம் கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு என்றாவது, கிறிஸ்துவுக்குப் பின் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அது நின்று விட்டது என்றாவது, நான் சொல்ல வில்லை.]

இக்காலத்திலே ஹிந்து சமயம் மட்டுமன்று, மகா வீர கௌதம முனிவர் ஸ்தாபித்தருளிய சமண சமயமும், சித்தார்த்த கௌதம முனிவர் ஸ்தாபித்தருளிய பௌத்தமும் தமிழகத்திற் புகுந்து மிக விருத்தியடைந்து வந்தன. ஆகவே இயேசுக்கிறிஸ்து பலஸ்தினே நாட்டிற் பிறந்த காலத்திலே, தமிழகத்திலே இந்திர வணக்கம், சிவ வணக்கம், விஷ்ணு வணக்கம், அருக வணக்கம், புத்த வணக்கம் ஆகிய ஆரிய வணக்கங்களும்; தமிழகத்திலே தொன்றுதொட்டுள்ள முருக வணக்கம் முதலியனவும் ஒன்றோடொன்று செறிந்து கலந்து வளர்ந்தன என்பதற்கு, சங்கத்து நூல்களே சாட்சி. சங்கப்புலவர்கள் வெவ்வேறு வணக்கமும் வெவ்வேறு வழிபாடும் உடையரேனும், இவை காரணமாகச் சிறிதேனும் அவர்கள் நட்புக் குறைய வில்லை. இஃது இக்காலத்துத் தமிழர் மனத்தில் இருக்கக் கடவது.

கிறிஸ்தப்தம் ஏழாம் நூற்றாண்டிலோ, சமண சமயப் பெருக்கமும் பௌத்த சமயப் பெருக்கமும் தமிழகம் முழுதும் காணப்

பட, சிவ வணக்கம் விஷ்ணு வணக்கம் மிகக்குன்றி ஒழிந்தே போய்விடும் என்று அஞ்சத் தக்க நிலைக்கு வந்து விட்டன.

IV. கிறிஸ்தப்தம் ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையில் உள்ள காலத்தில், ஆழ்வார் பன்னிருவரும் சைவசமயகுரவர் நால்வரும் தோன்றி, நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தமும், தேவார திருவாசகங்களும் அருளிச் செய்தனர். ஒடுங்கி ஒழிந்துபோகும் நிலையில் இருந்த விஷ்ணு வணக்கமும் சிவ வணக்கமும் முன் ஒருபோதும் இல்லாத உச்சநிலை அடைந்தன. பௌத்தமும் சமணமும் தாம் இருந்த இடமும் தெரியாமல் மறைந்துபோயின. இதற்குக் காரணம் "அருளிச் செயல்களும்" "அருட்பாக்களும்" மட்டுமல்ல. தந்திர சமயங்கள் வந்ததும் காரணம். தந்திரம் என்றது ஆகமங்களே.

வேதம், உபநிடதம், வேதாங்கம், புராணம், இதிகாசம், ஸ்மிருதி என்பனவற்றை நன்கு கற்ற பலர், ஆகமம் என்ற பெயர் கூடக் கேளாதவர் போல் இருக்கின்றனர். இன்று தமிழ் நாட்டிலே சிவாலய விஷ்ணு வாலயங்களிலே நடக்கும் பூசைகளும், கிரியைகளும் ஆகமங்களால் விதிக்கப்பட்ட பூசைகளும் கிரியைகளும் என்பதை இவர் அறியார். கோயில்கள் இப்படியிப்படிக் கட்டப்படவேண்டும் என்பதும் ஆகம விதிகளே. பாஞ்சராத்திரம், வைகாநசம் என்னும் இரண்டுமே வைஷ்ணவ ஆகமங்கள். இவற்றுள் பாஞ்சராத்திரமே மிகப் பெரும்பாலும் அநுஷ்டிக்கப் படுவது. சைவாகமம், காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டாம். வடக்கே காசுமீரத்திலே முன்பின் கிறிஸ்தப்தம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் தோன்றியன போலும் இவ் விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும். இவைகளின் பெயர் முறையே காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன.

இவை எல்லாம் அழிந்தொழிந்து போகாமல் இருக்கின்றனவோ, இருப்பினும், இவைகளில் எத்தனை அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றனவோ அறியேன். ஆயினும் இவற்றுட் சிலவாயினும் உள என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இக்காசுமீரச் சைவாகமங்கள் எப்பொழுது தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தனவோ அறியேன். மூவர் தேவாரத்திலே, "ஆகமம்" என்ற சொல் சம்பந்தர், அப்பர் தேவாரங்களில் இல்லைபோலும். ஆயினும் சம்பந்தர் தேவாரத்திலே, திருநீற்றுப் பதிகத்திலே "தந்திரமாவது நீறு" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே 'தந்திரம்' என்றது 'ஆகமம்' என்ற சொல்; சில

முறை வருகிறது. இச் சொல்லைத் திருவாசகத்திலே பலமுறை காணலாம்.

இது நிற்க, ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் அருளிச் செய்த நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம், சமய குரவர் நால்வரும் இயற்றிய தேவார திருவாசகங்களும் சமண பௌத்த சமயங்களை இருந்த இடமுந் தெரியாமல் ஓட்டிவிட்டன என்றும், விஷ்ணு வணக்கமும் சிவ வணக்கமும் முன்னில்லாத சீருஞ் சிறப்பும் பெற்றன என்றும் சற்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. இது மெய்யே; ஆயினும் பாகு போல் இளக்கமுள்ள இவ்விரண்டும் இறுகிக் கட்டிகளாகி வைஷ்ணவ சமயம் சைவ சமயம் ஆயின.

இக்காலத்திற்றான் பிரம சூத்திரத்துக்கு ஒரு சைவபாஷ்யமும் செய்யப்பட்டது. சங்கர பாஷ்யம், இராமானுஜ பாஷ்யம், மத்துவபாஷ்யம் என மூன்று பாஷ்யங்கள் பிரம சூத்திரத்துக்குள்ளன என்பது பலரறிந்த விஷயம். சங்கரபாஷ்யம் ஏகான்மவாதத்துக் கிசைய எழுதப்பட்டது. இராமானுஜ பாஷ்யம் விசிஷ்டாத்துவிதத்துக் கிணங்க வரையப்பட்டது. மத்துவபாஷ்யம் துவிதத்துக் கிணங்கச் செய்யப்பட்டது. இவைகளுள், சங்கர பாஷ்யமே காலத்தால் முந்தியது. சங்கரபாஷ்யம் எழுதப்பட்ட காலத்திற்றானே, மற்றைய இரண்டும் எழுதப் படுவதற்கு முன்னமே, தோன்றியது நீலகண்ட சிவாசாரியர் எழுதிய சைவ பாஷ்யம். இதற்கு நீலகண்ட பாஷ்யம் என்றும் பெயர். மற்றைய மூன்று பாஷ்யங்களையும் படிப்பாரும், அவற்றைப் போற்றுவாரும் பலர். நீலகண்ட பாஷ்யமோ தானிருக்குமிடமும் தெரியாமல் மறைந்திருக்கிறது. ஆயினும் இதுவும் அச்சில் வந்துள்ளது.

"வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலைகண்ட வித்தகச் சித்தர் கணமே" என்ற தாயுமானவர் வாக்கை வாசிக்குந் தோறும் வேதாந்தத்தையும் சித்தாந்தத்தையும் சமரசப் படுத்த முடியுமா என்ற ஐயம் பலருக்கு ஜனித்திருக்கலாம். வேதாந்தம் என்பது உபநிடதம். உபநிடதத்தின் சாரமே. வேதாந்த சூத்திரம் என்றும் பிரமசூத்திரம் என்றும் பெயர் பெறும். இதை எழுதினவர் வியாசர் என்பர். முன்னே சொல்லப்பட்ட நான்கு பாஷ்யங்களும் (பாஷ்யம்-விருத்தியுரை அல்லது பேருரை) பிரமசூத்திரத்துக்கு எழுதிய உரைகளே. இவைகளில் சங்கர பாஷ்யத்தின்படி வேதாந்தம் சித்தாந்தத்துக்கு ஒத்துவராது. இவைகளைச் சமரசப் படுத்த முயல்வது வீண். ஆயினும் நீலகண்ட பாஷ்யத்தின்படி வேதாந்தம், சித்தாந்தம் இரண்டையும் சமரசப்படுத்தலாம் என்பர்.

(தொடரும்.)

சிறுவர் பக்கம்

5. மழை.

மழை மிகவும் சந்தோஷகர மானது. மயிலுக்கும் எருமை மாட்டுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் மழை பெய்தால் உற்சாகம். மயில் தோகை விரித்து ஆடும்; எருமை மாடு, தன் முதுகில் மழை பெய்வதனால், மகிழ்ந்து நிற்கும்; குழந்தைகள் துஷ்டத்தனமாய் தூவானத்தில் நனைந்து விளையாடுவார்கள்.

வண்ணானுக்கு மழை பிடிக்காது; வேறு சிலர்க்கும் அப்படியே. இதைப்பற்றி ஒரு கதை உண்டு. ஒருநாள் தேவ லோகத்தில் மழை ராசா தமது சேவகனைக் கூப்பிட்டு, "நீ கீழ் உலகத்துக்குப் போய், நமது ஜனங்களுக்கு மழை விஷயத்தில் என்ன வரம் வேண்டுமென்று விசாரித்துக்கொண்டு வா, அவர்கள் கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்போம்" என்றார். வெகுநாள் கழித்துத் தூதன் திரும்பி வந்தான். "சுவாமி! அவர்களைக் கேட்டுப் பிரயோசனமில்லை; குடியானவன்; மழை கொட்டவேண்டும் என்கிறான். கொத்தன், மழை வேண்டாம் என்கிறான். விளையாட்டுக் குழந்தையொன்று, ஆலங்கட்டி மழை கேட்கிறது. வடகம் உலர்த்தும் பாட்டி, பளிச்சென்ற வெயில் வேண்டும் என்கிறாள். இப்படி ஆளுக்கொன்றாக அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டு, எனக்குக் காது துளைத்துப் போய்விட்டது. எப்பொழுதும் போலத் தங்கள் சித்தப்படி மழை பெய்யச் செய்வதுதான் நல்லது" என்று, தூதன் விண்ணப்பம் செய்தான். 'சரி' என்று தலையை அசைத்தார் மழை ராசா; எப்பொழுதும் போல் மழை பெய்தது. ஆகையால், "மழையே, மழையே, வா" என்று கூப்பிட்டால் மழை வராது. அதுவாகப் பெய்யும் பொழுதை வீண் போக்காமல், குழந்தைகளே, மழையில் ஓடி விளையாட வேண்டும்.

—ராமாயி.

மசூதிகள், அரண்மனைகள், சமாதிகள்

ஸ்ரீ Dr. K.N. சீதாராம், M.A., Ph. D; Litt. D; & c, கோலாப்பூர்.

நமது தாய் நாட்டில் இருக்கும் பழைய கட்டிடங்களை, இந்துக்கள் கட்டுவித்த கட்டிடங்கள் என்றும், முகம்மதியர்கள் கட்டுவித்தவைகள் என்றும்பிரிக்கலாம். இந்து கட்டடங்களை, பிராமண மதத்தைச் சேர்ந்த கட்டிடங்கள் என்றும், புத்த ஜெயின மதங்களைச் சேர்ந்தவைகள் என்றும், மறுபடியும் வகுத்துக் கூறலாம். இவைகளுக்குள், இந்த வியாஸத்தில் முகம்மதிய கட்டிடங்களைப் பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம். ஐரோப்பியரில் பெரும்பாலார், முகம்மதிய கட்டிடங்கள் முகம்மதியருடன் நமது நாட்டிற்குவந்தன என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அது மிகவும் தப்பிதமான அபிப்பிராயம். இந்திய முகம்மதியர்கள் நமது தாய் நாட்டில் இப்பொழுது சுமார் எழுகோடிப் பெயா இருக்கிறார்கள். இவர்களில், சுமார்50,000 பெயரைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் இந்து மாதாவின் பிள்ளைகள் என்றே சொல்லலாம். அது போலவே, இவ்விடத்தில் இருக்கும் கட்டிடங்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது, இந்து மதஸ்தர்கள் கையாலும், இஸ்லாமைத் தழுவின இந்துத் தொழிலாளிகளாலுமே கட்டப்பட்டுள. இப்பேர்ப்பட்ட கட்டிடங்களை, பட்டாணியர் கட்டிடங்கள் என்றும், மொகலாயர் கட்டிடங்கள் என்றும், இரண்டு வகுப்பாகப் பிரிக்கலாம். இவற்றில் பட்டாணிக் கட்டிடங்கள் சுமார் பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைந்தாவது நூற்றாண்டுவரை கட்டப்பட்டன. அதாவது, குட்புடீன் என்னும் 'சிலேவ்' வம்சத்தைச் சேர்ந்த முதல் டில்லி ராஜாவின் காலம் துவங்கி, 'ஷர்ஷா' என்னும் 'ஆப்கன்' ராஜா காலம் வரை உள்ளன. மொகலாயக் கட்டிடங்கள், ஹுமாயூன் என்னும் இரண்டாவது மொகலாய ராஜா காலம் துவங்கி, 'அவுரங்கஸீப்' என்னும் மொகலாய ராஜாவின் காலத்தில் க்ஷீணம் அடைந்தன. இதன் பொலிவு காலம் சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகள். இந்த இரண்டுவிதக் கட்டிங்களிலும், பட்டாணியர் (Pathan) கட்டிடங்கள், கம்பீரத்தாலும், உறுதியாலும், விசேஷ

மான சித்திரத் திறமை இல்லாமையாலும், அகிருத்திரமத்தாலும் கீர்த்தி பெற்றன. இக்குணங்கள் பொருந்தி, இவ் வகுப்புக்கு உதாரணமாய் விளங்குவன, டில்லிக் கோட்டையில் இருக்கும்

டில்லி நகரம்.

குட்புடீன் மசூதியும், 'அல்டாமிஷின்' கட்டிடங்களும், அல்லாவுடீனின் கட்டிடங்களும், டாக்ளாக் அரச வம்சத்தினரது கட்டிடங்களும், ஷர்ஷா புதை பட்டிருக்கும் 'ஸகஸாம் என்னும் தீவில் அவரது சமாதியுமே. இவற்றுள், அநேக ரூபபேதங்கள் இருக்

இன்றன. இவைகளை எண்ணி, வெவ்வேறு இனங்களாகப் பிரித்தால், சுமார் 14 பிரிவுகள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றுள் முக்கியமானவை, டில்லி வகுப்பு, ஜான்பூர் வகுப்பு, மாலவதேச வகுப்பு, தக்ஷிண வகுப்பு, வங்காளிய வகுப்பு என்று சொல்லலாம். இந்தப்

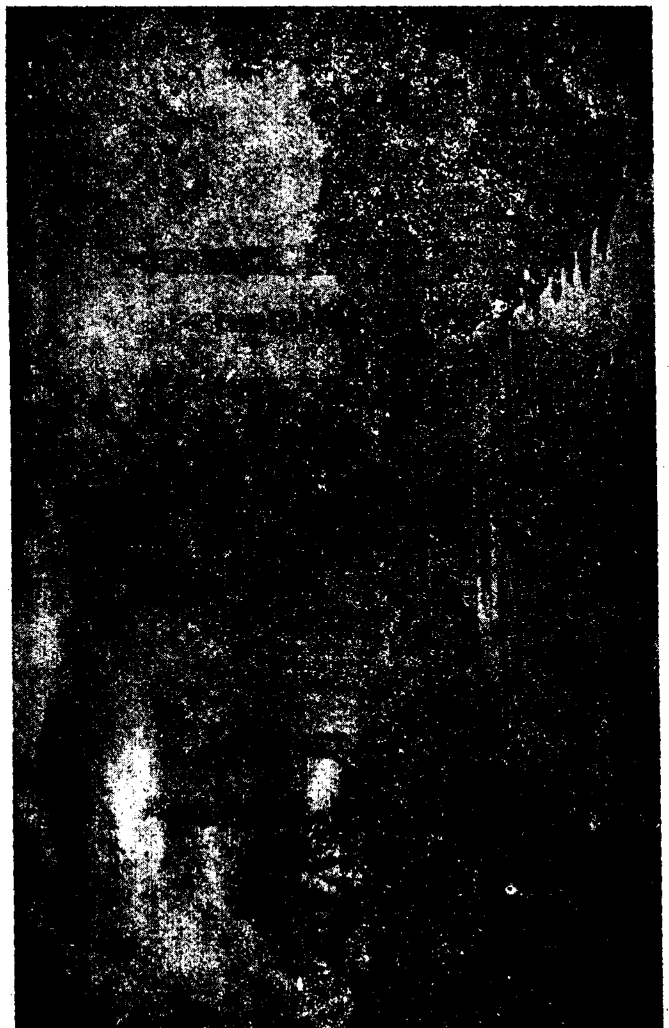

தாஜ்மஹால் - ஆக்ரா.

பட்டாணியர் டில்லிச் சிற்ப வகுப்பின் ஒரு தொடர்ச்சிதான், மொகலாயர்களால் கட்டுவிக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள். இவை முக்கியமாக இரண்டு இடங்களில் இருக்கின்றன. அதாவது, டில்லியிலும் ஆக்கிராவிலும். லாகூரிலும், அலகாபாத் அல்லது பிரயாகையிலும் சில கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன; ஆனால் அவைகள், டில்லியிலும், ஆக்கிராவிலும் இருக்கும் முக்கிய கட்டிடங்களின் புழுதி விலை கூடப் பெறா. இத்துடன் சேர்ந்தவைகளாக, அயோத்திராஜ்யத்

துக்கு ராஜதானியாய்ச் சுமார் 3 நூற்றாண்டு இருந்த லக்குனோ அல்லது லக்ஷ்மணபுரியி லுள்ள மசூதிகளையும், நவாப் அரண்மனைகளையும், ஒன்று இரண்டு சமாதிகளையும் கூறலாம். ஆனால் அவைகள்; மொகலாய சிற்பமும் கட்டிட வேலையும் எவ்வளவு அழிந்து போயின என்பதைக் காட்டுவது தவிர, அவைகள் எவ்வாறு நல்ல

இடிமாத் : மௌத் - ஆக்ரா

ஸ்திதியில் தழைத்து ஓங்கி வளர்ந்தன என்பதைக் காட்டவில்லை. இவைகளில் முக்கியமானவை, 'அமாம்பாரா' என்னும் மசூதியும், மஸ்யக்கோவில் என்னும் முகம்மதியப் பள்ளியும், கெய்ஸர் பாக்கில் இருக்கும் சில கட்டிடங்களும், ஒன்று இரண்டு அயோத்யா வாஸிர் (Vazier) கள் கடைசியில் தூங்கும் ஸ்தானங்களுமாம். வாஸீர்களு

டைய அரண்மனையானது, இப்பொழுது, ஆங்கிலர்கள் குடிப்பதற்கும், கூத்தாடுவதற்கும் 'கிளப்பாய் (English Club) உபயோகப்படுகிறது. அது கோமதி நதியின் கரையில் இருப்பதால், தோணி வீடாகவும் உபயோகப்படுகிறது. டில்லியிலிருக்கும் எல்லாக் கட்டடங்களினும் மிகவும் பெரிதாய், முகம்மதிய உலகிற்கே நடு

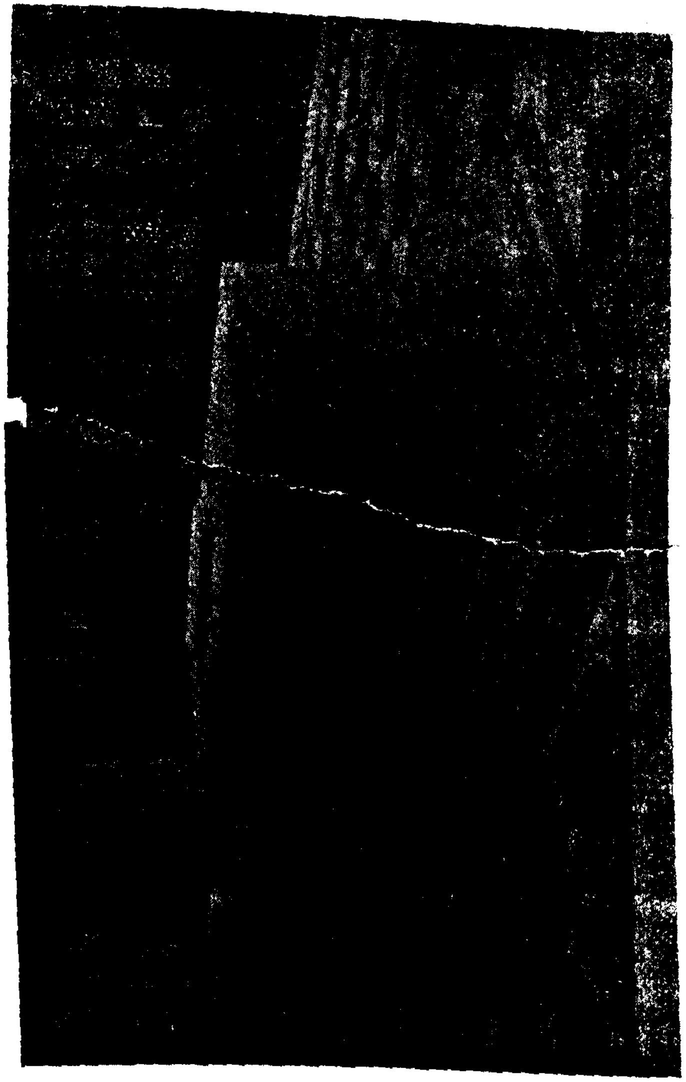

ஆக்ரா மசூதி

நாயகம் போலும் விளங்குவது, கார்டோவா Cordova), கெய்ரோ (Cairo), பக்தாத் (Bagdad), கான்ஸடான்டி நோப்பில்.(Constantinople), மெக்கா(Mecca), டமாஸ்கஸ் (Damascus), சாமார் கண்ட் Samar khand)முதலிய இடங்களிலுள்ள மசூதிகளைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ பெரிதாய், ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ஒரேகாலத்

தில் தொழும்படி விஸ்தாரமான முற்றத்துடன் கூடின இந்த மசூதி போல் பெரிது உலகில் வேறு எங்கும் இல்லை என்னும்படி விளங்குகின்ற ஜும்மா மஸ்ஜீத் என்பது. முகம்மதியர்களுக்கு, எல்லா நாள்களிலும் வாரம் தோறும் வெள்ளிக்கிழமை தொழுவதற்கு மிகவும் புண்ணியமான தினமாதலால், இந்தக் கிழமையன்று, இங்கு ஆயிரக்கணக்கான அவர்கள் வருவதாலும், இதை வெள்ளிக்கிழமை மசூதி, அல்லது, ஜும்மா மஸ்ஜித்(Jumma musjid)என்று கூப்பிடுகிறார்கள். உருடு,பார்ஸீகபாஷை கற்று நூல்களைப் படித்துள்ளோருக்கு, இதன் மகிமை நன்று விளங்கும். டில்லியில் இருப்பதுபோல, இம் மதத்தவர் தொழும் வேதக்கோயில், ஆக்கிராவிலும் ஒன்று இருக்கிறது. இதற்கும் பெயர் ஜும்மா மஸ்ஜித் என்றும், நல்முத்துக்கோவில் என்றும் வழங்கி வருகிறது. வேதப்பள்ளிகளில் நல்முத்துஎன்றால், அந்தப் பெயர், இதற்கே தகும். ஏனெனில், இதைக் காட்டிலும் அழகிய கோயில் உலகில் எங்கும் இல்லை. இது 'ஷாஜீகான்'(Shah Jehan)என்னும் மொகலாய அரசரால் கட்டப்பட்டது. சுத்தமான வெள்ளைச் சலவைக் கல்லால், இலை உதிர் காலத்து மேகம் போலும், தாமரை நூலின் வெண்மை போலும், மாசி மாதத்துப் பௌர்ணமி சந்திரனின் பொலிவு போலும், மானஸஸரஸில் நீந்தும் ராஜ ஹம்சத்தின் இறக்கைகளின் தூய்மை போலும், பால் சமுத்திரத்தின் நீர்த்திவலைகள் உருவெடுத்து எப்படிச் சமுத்திர மதனத்தில் ஸ்ரீயின் வடிவாய் வந்தனவோ அப்படியே இதுவும் மொகலாய அரசர்களின் ராஜ்ய லக்ஷ்மியே உருவம் கொண்டு வந்ததுபோலும், விளங்குகின்றது. இதன் அழகை வர்ணிக்க மானிடர்களால் முடியாது. ஆயிரம் நாவு பூண்ட ஆதிசேஷனே வரவேண்டும். ஆகையால், நேரில் பார்த்தே ஆனந்தம் கொள்ளவேண்டுமே யொழிய, சித்திர மூலமாயும, எழுத்து மூலமாயும் வர்ணிக்க இயலாது.

சோதிஷ சாஸ்திர பிரகடனம்.

1. ஜாதகத்தினுடைய நகலாவது, அல்லது பிறந்த வருஷம், மாதம், தேதி கிழமை, பகல் நாழிகை அல்லது ராத்திரி நாழிகை, ஆண், பெண், பிறந்த ஊர் இவைகளை எங்களுக்கு எழுதி அனுப்பினால், ஜாதகரிட ரூபம், ஸ்வபாவம் சரீர தாருட்யம், தன ஸம்பாதனை, ஸஹோதரம், மாதுர் வித்யை, பூ ஸம்பாதனை, ஸந்தானம், சத்துரு, ரோகம் குணம் களத்திரம் களத்திர ஆயுர்த்தாயம், களத்திர அன்யோன்யம், களத்திர ரூபம், ஸ்வபாவம், சரீர தாருட்யம், ஜாதகரிட ஆயுர்த்தாயம், பாக்யம், பிதுரு ஸௌக்யம், தொழில், ஜீவனம், லாபம், விரயம், இப்படியாக பாவ பலன்கள் எழுதி வி. பி. செலவுள்பட ரூ. 1—4—0 க்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். 1. மஹா தசைக்கு. 9. புத்திகளின் பலன்கள் எழுத ரூ. 2.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண விலாச ஜோதிஷ சாலை,
மோகனூர், கரூர், S. I. Ry.

பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்

(320 - ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

18. ஸர் சுரேந்திர நாத பானர்ஜி.- இந்த மாதம் காலஞ்சென்ற இவர் இந்தியப் பழம் பெரு மக்களில் ஒருவர். சத்தியேந்திர நாத தாகூர், உமேச சந்திர தத்தர், இவர்களுடன் ஐ.ஸி.எஸ். பரீக்ஷையில் தேறி, அஸிஸ்டண்ட் கலெக்டரானார். அந்த உத்தியோக நிருவாகத்தில் தப்பு தஸ்தாவேஜுக்குக் கையொப்ப மிட்டதற்காக வேலையினின்றும் நீக்கப்பட்டார்; இதன் உண்மைக்காரணம் வேறென்பர். அப்பால் இவர் கல்வி போதனை முயற்சியைக் கைக்கொண்டு, கல்கத்தாவிலே சிறந்த காலேஜின் தலைவராக விளங்கினார். 'வங்காளி' பத்திரிகையையும் ஸ்தாபித்து நடத்திவந்தார். இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸின் மூலபுருஷர்களில் ஒருவராயிருந்தது மன்றி, ஆண்டுதோறும் அதன் கூட்டத்திற் பேசும் வாக்குவல்ல மேதாவிகளில் மிகச் சிறந்துவிளங்கினார். பல ஜனசமூகத்தில், இங்கிலீஷில் இவரினும் திறமையாய்ப் பேச வல்லாரில்லை என்பது பலர் துணிவு. இந்தியர்களின் உரிமைகளுக்காக இவர்செய்த போராட்டங்களைக் கணக்கிடுவது எளிதன்று. அப்படியிருந்தும், அரசியல் திருத்த முறைப்படி ஏற்பட்ட ராஜாங்கத்தில், இவர் நிருவாக அதிகாரத்தை வகித்தது, இந்திய தேசபக்தர்கள் பலரின் தற்காலக் கொள்கைகளுக்கும் இவருடைய கொள்கைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை விளக்கும். ஆயினும், இவர் இயற்றியுள்ள தேசத்தொண்டு சிறிதன்று. இளமையிலே இவர் துரைத்தனச் சேவகத்தை நீங்கினது, நமது நாட்டின் நற்காலமென்றே கூறலாம். இவர் ஆன்மா சாந்தி யடைவதாக!

19. சென்னையில் சுயராஜ்யக்கட்சி வங்காளத்திலே வலுத்துவேரூன் வெற்றிகள் பெற்ற இந்தக் கட்சிய னது, தேசபந்து தாஸ் இறந்த பின் னர், பிளவு பட்டுச் சிதறுண்டு, பல குன்றிவருகின்றது. சென்னையிலோ இந்தக் கட்சி நாளுக்கு நாள் பல பட்டு வருகிறது. சென்னை நகர பாலன சபைத் தேர்தலில் இக்கட் யார் சமீபத்தில் அடைந்த வெற் வியக்கத் தக்கது. தந்நலத்தையு அதிகார ஆசையையும் தவிர்த்து பொது நலத்துக்காக உண்மையி உழைப்பாராயின், இக் கட்சியா சட்ட சபைத் தேர்தலிலும் இவ்வ ே சிறப்புற்றுச் செல்வாக்கிற் பெ குவர் என்பது திண்ணம். இதுவன் இக்கட்சியார் கவனித்து முன்கா வேண்டுவது மற்றொன்றுண்டு: சா னியப் படையாட்களின் ஒழுக் சீலம் எவ்வாறாயினும், நாட்டு ம ஜனங்களின் முன்வந்து தளபதிகள யிருங்குவோர், கூடியவரை ஒழுக் சீலர்களாயிருத்தல் அவசியமாகு கட்சித் தலைவர்கள் அப்படிக் கில்ல மல், வேறு எவ்விதத் திறமை வாய் தவர்களாயிருப்பினும், அதிகம் ப ன் படாது, கட்சி சீரழிந்துபோ ன்பது, அநுபவசித்தாந்தம். "தமி நாடு" பத்திரிகையில் சில நாட்க க்குமுன் பிரசுரமான 'இங்கிலாந் சுய ராஜ்யக்கூத்து' என்னும் த யங்கமும் சித்திரப்படமும், இச் தர்ப்பத்தில் பலர் ஞாபகத்துக் வரலாம்.

அ. மாதவைய

பதினாறாம் அதிகாரம்

கோபாலையரை மட்டும் தாமஸ் கே தன் அறைக்குள் அழைத்துக்கொண்டு போய், வேறெவரும் உள்ளே வாராமல் கதவைத் தாளிட்டுவிட்டு, இருவரும் உட்கார்ந்த பின், கீழே வரும் சம்பாஷணை அவர்களுக்குள் நடந்தது. "நானும் உடனிருப்பது நலமல்லவா?" என்று, உடன்வந்த பாக்கியத்தைத் தடுத்து, அவளை கே வெளியே அனுப்பி விட்டார்; ஆயினும், ஜேன் தன் அறைக்குட் சென்ற பின்பு, பாக்கியம், கேயின் அறைக் கதவோரமிருந்து ஒட்டுக் கேட்க வில்லை யென்று, நாம் கூற முடியாது. உள்ளே நடந்த பேச்சில் சிலசில வார்த்தைகள் தான் அவள் காதுக் கெட்டியன; அதனால், இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றி அவள் விபரீதமாக நினைத்துக்கொண்டாள் என்பதும் மெய்யே. இனி, அறைக்குள் நடந்த சம்பாஷணையைக் கவனிப்போம்:

கே.—நீர் அனுப்பிய கடிதத்தைக் கவலையோடு படித்துப் பார்த்தேன். அதைப்பற்றியும், இன்று காலை ஜேன் எழுதின கடிதத்தைப் பற்றியும் தனிமையி லிருந்து ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டு மென்றே, இந்நேரம், இரண்டு மணி நேரம் வரை, நீர் ஆசுபத்திரியில்தான் இருக்கிறீ ரென்று நிச்சயமாய்த் தெரிந்து கொண்ட பின்னர், சாம்ஸன் பார்க்கில் போயிருந்து, ஆலோசித்துக்கொண் டிருந்தேன். உமக்கு நம்பிக்கை இல்லாத கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்வதைப்பற்றி நீர் எழுதியிருப்பதெல்லாம், ஒருவாறு நியாயந்தான். ஜேன் தன் மனச் சாக்ஷியைப்பற்றி எழுதியிருப்பதும், முதலில் எனக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கிய தெனினும், ஒரு விதத்தில் கிரமந்தான். ஆனால், ஒரு விஷயத்தைமட்டும் நீங்கள் இருவருமே மறந்துவிட்டீர்கள்; இல்லை, மறந்துவிட வில்லை, உங்களுக்கு அது தெரியாதென்றே சொல்லவேண்டும். உமக்கு விந்தா—லா தெரியுமா?

கோபா.—நன்ருய்த் தெரியாது.

கே.—நன்ரு யென்ன, தெரியவே தெரியாது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தெரிந்திருந்தால், இப்படி எழுதியிருக்க மாட்டீர். நீர் ஒரு ஹிந்து, பிராமணன், ஆனால், உம்முடைய் சொந்த அபிப்பிராயமும் கொள்கைகளும் எப்படி யிருந்தாலும் சரி, ஹிந்து-லாவுக்கு நீர் கட்டுப்பட்டவரே. அந்த லாவின்படி, ஒரு பிராமணன், மற்று எந்தச் சாதியிலிருந்து வேண்டுமாயினும் பெண்ணைக் கொள்ளலாம்; எத்தனை பெண்களை வேண்டினும் கொள்ளலாம். அப்படி அவன் கொண்ட மனைவிமார், அவன் சாதியையோ அந்தஸ்தையோ உரிமைகளையோ பாதிக்க முடியாது; ஆனால், உண்மையில், அவர்கள், அவன் மனையாட்டிகள், தர்ம பத்தினிகள் ஆகவுமுடியாது; வைப்பாட்டிகள் போலே யாவர். இம்மட்டோ, அவனுக்கு அவர்கள் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைகளுங்கூட, பிராமணராக முடியாது; வைப்பாட்டி மக்கள் போலே யாவர். பிராமணன் ஒருவன், பிராமணரல்லாத சாதியிலிருந்து கொள்ளும் பெண்ணுக்கும் அவள் மக்களுக்கும் என்ன சொத்தைக் கொடுப்பினும், சீவனும்ச சுதந்திரமும் அவளுக் குண்டெனினும், அவனுடன் சமத்துவம், என்றுமே அவர்களுக் கில்லை. உம்மைப்போல் படித்தவன், நாகரிகமுள்ளவன், எவன்தான், தன் ஆசை மனைவி மக்களை, இப்படிப்பட்ட மானக் கேடான, தாழ்வான நிலைமையில் வைக்க விரும்புவான்? உம்மை அடக்கி யாளும் ஹிந்து-லா இப்படி யிருக்க, நீர் பிராமணனு யிருந்துகொண்டு, என் மகள் ஜேனை மணம் புரிவதெப்படி? அவளை ஒரு வேசியாக்கி, உமக்கு அவள் வயிற்றிற் பிறக்கும் மக்களையும் வேசி மக்கள்போல் விட்டுப் போக, விரும்புகிறீரா? இப்பொழுதுள்ள ஹிந்து-லாவும், சாதிக்கட்டு வழக்கங்களும் உள்ளவரை, லக்ஷக்கணக்கானாலுமே சரி, உம்முடைய

பணமும் என்னுடைய பணமும் தான், அவர்களுக்கு என்ன செய்யக்கூடும்?

கோபா.—எனக்குக் கிறிஸ்தவ மதத்தில் நம்பிக்கையில்லாதது போலவே, எங்கள் மதத்திலும், எங்கள் ஆசார அநுஷ்டானங்களிலும், சிலவற்றில் நம்பிக்கையில்லை. இப்பொழுது நடைபெறும் சாதியாசாரத்தில், எனக்கு நம்பிக்கையே யில்லை. ஜானகி,—ஜேன், பிராமண ஸ்திரீகளில் எத்தனையோ பேரைவிட, எல்லா விதத்திலும் மேல் என்பதை, நான் மனப்பூர்வமாய் நன்கு அறிவேன். மற்ருென்று, நான் சொல்வது தங்களுக்கு ஒரு வேளை வருத்தத்தைத் தரலாமாயினும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியே தீரவேண்டும். ஜானகிக்கு,—ஜேனுக்கு, கிறிஸ்தவ மதத்திலே அவ்வளவு வேரூன்றிய பற்றிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. நான் அவளை அக்கினி சாக்ஷியாய்ப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொண்டு, நாங்கள் இருவரும், ஒரே வீட்டில், ஒரே குடும்பமாய்ச் சேர்ந்து வாழ்ந்து, எங்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளையும் பிராமண ஜாதி முறைப்படி நடத்தி வந்தாலோ? யார் என்ன செய்யக் கூடும்? என் பந்துக்களில், வேண்டியவர் எங்களுடன் பழகட்டும்; வேண்டாதார், விலகிவிடட்டும்; நான் அதை அவ்வளவு பொருட்படுத்த மாட்டேன். இப்படிச் செய்வதில் என்ன தடை?

கே.—நான் சொல்வது இன்னும் உமக்கு விளங்கவில்லையே! ஜேன் கிறிஸ்தவச்சி; ஹிந்துக்கள் அபிப்பிராயத்தில் நாங்கள் சூத்திரர், சண்டாளர், மிலேச்சர் என்பது, ஒரு புறமிருக்கட்டும். பிராமணருக்கு அடுத்தபடியாக, சிலரால் மேலானபடியாகவே, மதிக்கப்படும் க்ஷத்திரிய சாதிப் பெண் ஒருத்தியை, நீர் அக்கினி சாக்ஷியாய்க் கலியாணஞ் செய்து கொண்டாலுமே, அவள் கதியும், அவள் மக்கள் கதியும், இக்காலத்தில் இப்படித்தானாகும்,

அவர்களுமே பிராமணராகி விட முடியாது. உம்முடைய ஆஸ்தி முழுதையும் அப்படிப்பட்ட மனைவி மக்களுக்கே நீர் கொடுத்துவிட யுக்தி செய்யலாம்; ஆனால், ஹிந்து ஜன சமூகமும், ஹிந்துலாவும், அவர்களையும் பிராமணராய்ப் பாவித்து நடத்தும்படி செய்ய, உம்மாலும் முடியாது, எவராலுமே முடியாது. இந்தியாவிலே எல்லாச் சாதி மதங்களுக்கும் பொதுவான ஒரு ஸிவில் விவாகச் சட்டம் ஏற்படும் வரை, அது அசாத்தியம்; அப்பொழுதுங்கூட, சட்டமட்டும் மாறுமேயன்றி, ஜன சமூகம் மாறப் பல தலை முறைகள் பிடிக்கும். அது வரை நீர் ஜன சமூகத்தை விரோதித்து நடக்க முயலுவது, ஒரு சிட்டுக்குருவி இமய மலையில் கோபத்தோடு முட்டுவது போலவே யாகும்.

கோபா.—எனக்கு ஹிந்து-லா தெரியாது; எனினும், அநுபவத்தில் கொஞ்சம் தெரியும். உதாரணமாக, இன்று காலைதான், ஒரு கேஸுக்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்: தொண்டமண்டலம் முதலியார் வீட்டுப் பெண் ஒருத்தி, பதினெட்டு வயதானவளிருக்கும், நல்ல ரூபவதி, அவளுக்கு உடம்பு குணமில்லை என்று கூப்பிட்டார்கள். பட்டணத்துப் பெரிய குடும்பங்களில் ஒன்று; தங்களுக்குக்கூடத் தெரிந்திருக்கும்; அவள் தகப்பனும் பிரபலமான வக்கீல்தான். நான் பரிசோதனை செய்து பார்த்தபின், பெண்ணுக்கு விவாகஞ் செய்வித்து, அவள் கணவனோடு வாழ்ந்தால், நோய் தீர்ந்துவிடுமென்று அபிப்பிராயங் கொடுத்தேன். அப்பால், உண்மை தெரிய வந்தது. அவளுக்கு விவாகமாகி நான்கு வருஷங்களாயினவாம்; சம்பந்திகளுக்குள் சண்டையினால், மாப்பிள்ளை, இந்தப் பெண்ணைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல், வேறிரண்டு பெண்களை, ஒரே முகூர்த்தத்தில், வேண்டுமென்றே மணஞ்செய்து கொண்டு, சுகமாயிருக்கிறானாம். அவர்களில் ஒருத்திக்குக் குழந்தைகளும் பிறந்திருக்கின்றனவாம். இந்தப் பெண்,

பாவம்! வாழாவெட்டியாய், நோயால் வருந்தி வாடுகிறாள்; ஹிந்து-லாப்படி, இவளுக்கு இனி என்றுமே, கணவன் இறந்துபோனாலுமே, விமோசன மில்லையாம்; அவன் மட்டும், இவளை வைத்துவிட்டு, வேறிரண்டு பேரைக் கைப்பிடிக்கலாமாம். இதனினும் பொருந்த அநியாய முண்டோ? இன்று காலை விவரங்கள் தெரிந்தவுடன், இப்படிப்பட்ட சமூகத்தார் எல்லோருமே கிறிஸ்தவராக, அல்லது முகம்மதியராக, மாறிவிட்டால்தான் என்ன என்று தோன்றிற்று! கணவனின்றி நோய் வாய்ப்பட்டு வருந்தும் அந்தப் பெண், ஒரு வேளை, இம்மியேனும் நடத்தை தவறி விட்டாலோ, அவள்மீது கல்லை விட்டெறிந்து காறியுமிழ, ஊரெல்லாம் தயார். ஹிந்து சமூகத்தின் வழலை, இவ்வாறு இன்று காலையில்கூட அறிந்தேன். ஆயினும், இந்த விஷயத்தில் வேறு வழியிருக்கிறதென்று, எண்ணுகிறேன். ஜானகியும் நானும் மணம்புரிவது இந்த மாகாணத்தில் முடியாதாயினும், பரோடாவிலே இதற்கேற்ற சட்டம் இருக்கிறதாம். அங்கே போய், பரோடா எல்லைக்குள் விவாகத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டால், அப்பால், எங்களை என் சுற்றத்தாரும் வேறு பிராமணர் பலரும் ஏற்காமற் போனாலும், சட்டப்படி, எவ்வித தோஷமும் ஏற்படாதன்றோ? இந்த நாளிலே, எங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, எங்களோடு பழகப் பின்னிடாத பிராமணர் சிலர், சென்னையிலேனும் இருக்கிறாரென்பது உறுதி. அப்படிச் செய்தாலென்ன?

கே.—இன்னும் நீர் விவரந் தெரியாமலே பேசுகிறீர்; பரோடா இல்லை, ஜெரிக்கோ போனாலும், சுவர்க்கத்துக்குப் போனாலுமே, நரகத்துக்குப் போனாலுமே, ஜனனித்தியப் பிராமணனை உம்மை, உம்ம சாதிக்கட்டு வழக்கமும் சட்டமும், நிழல்போலத் தொடர்ந்தே செல்லும். நீர் பிராமணனா யிருக்கும் வரை, அதனின்றும் உம்

மதல் விலக முடியாது. நான் பாரிஸ்டர்; இந்த விஷயங்களை நன்கு படித்தவன்; இந்த விஷயத்தில் என் வாக்கினையை உறுதியாய்க் கொள்ளும். பரோடா சென்று மணவினையை முடித்துக்கொண்டு திரும்பி விட்டால், ஜென் பார்ப்பனத்தி யாகி விடுவாள், அவளுக்குப் பிறக்கும் மகன் உம்முடைய புத்திரனாகி; உபநயனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு அருகனாகி விடுவான் என்று நீர் நினைப்பது, வீண் கனவே. பேச்சை வளர்ப்பதில் பிரயோசனமில்லை. ஜெனின் மதப்பற்று எப்படியிருந்தாலுமே சரி, நீர் ஹிந்துவாயிருக்கும் வரை, உங்கள் மணவினை சட்டப்படி பிராமண விவாக ஸம்ஸ்காரமாகாது; அப்படிக்கின்றி, ஒரு வேளை உம்முடைய வைப்பாட்டி போலிருக்க அவளை இணங்கினாலும், அதற்கு முன், என் கைகளால், நானே அவளைக் கொலை செய்து விடுவேன் என்பதை உறுதியாய்க்கொள்ளும்.

தாமஸ் கேயின் ஆவேசத்தையும் அவர் பேச்சின் படபடப்பையும் கண்டு, கோபாலையர் சிறிது பயந்து விட்டார். சிறுபொழுது தாழ்த்து: "நான் அப்படி விரும்பவுமில்லை; எனக்கு அப்படி எண்ணமுமில்லை; தாங்களே முதலில் கூறியபடி, எனக்கு அவள் மேலுள்ள காதல், அவ்வாறு அவளை அவமானப்படுத்தச் சம்மதியாது. அவளையறிந்து அவள்மீது காதல் கொள்ளுமுன் நானிருந்த சுபாவத்தையும், இப்பொழுது அவளையறிந்த பின் நானிருப்பதையும் தாங்கள் தெரிந்திருந்தால், இப்படிச் சந்தேகிக்கவும் மாட்டீர்கள். அவளுக்கு ஒரு மானக்கேடு நேருமுன், என் உயிரையே வேண்டுமாயினும் நான் துறக்கத் துணிவேன். எனக்கு வயது முப்பதுக்கு மேலாயிற்று. கண்மணிகள் போல் இரண்டு அருமைக் குழந்தைகளிருக்கிறார்கள், — ஆனால், அதைப்பற்றி எல்லாம் இப்பொழுது தங்களிடம் சொல்லுவது பொருந்தாது. இனி, நான் கிறிஸ்தவனாவதைப்பற்றித் தான் யோசிக்க வேண்டும்." என்றார்.

கே:—அதுதான் எனக்குச் சம்மதம்; அப்பால் ஆக்ஷேபணையேயில்லை; சந்தோஷமே. நான் அறிந்தமட்டும் வேறு வழியுமில்லை.

கோபா:—நான் ஒற்றைக் கட்டையல்ல; உடன் பிறந்தாள், குழந்தைகள் எல்லாரும் இருக்கிறார்கள்; ஆதலால் தான் யோசனை; சீக்கிரத்தில் தீர்மானித்து, தங்களை வந்து மீண்டும் பார்க்கிறேன். முடிவு எப்படியாயினும், தங்கள் பக்ஷத்தை என்றும் மறக்க மாட்டேன். மற்றொரு விஷயம்: அவளைக் கண்டு பேசத் தங்கள் அநுமதி வேண்டும்.

தாமஸ் கே, சிறிது நேரம் தனக்குள் ஆலோசித்துக் கொண்டு, இதற்குப் பதிலுரைக்காமலிருந்தார். அப்பால் அவர்: "உம்மை நம்பலாமா? ஆம், நம்பலாமென்றே எண்ணுகிறேன். சரி: கண்டு பேசிவிட்டுப் போம். நீர் போகும்போது அவளை இங்கே வரச்சொல்லும்." என்றார்.

அப்பால் கோபாலையர், கேயினிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, வெளியே வந்தார். தாளிட்டிருந்த கதவைத் திடீரெனத் திறந்து கொண்டு வெளிப்பட்டவுடன், அவர், பாக்கியத்தின் மீது விழுந்தார்.

கோபா:—மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்; நான் பார்க்கவில்லை.

பாக்:-இப்பொழுதுதான், அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் டீ கொண்டு வரட்டுமா என்று கேட்க வந்தேன். நானும் கதவண்டை வந்தேன், நீங்களும் வெளியே வந்தீர்கள்.

கோபா:—வந்தனம்: எனக்கு டீ வேண்டாம்; அவள் எங்கே?

பாக்:—உமக்கு டீ ஏன், காப்பி ஏன்? அவளிருந்தால் போதும். அவளுடைய அறையில் அவள் இருக்கிறாள்.

கோபா:—சரி, ஒரு நிமிஷம் பார்த்து, சொல்லிக் கொண்டு போகிறேன். நேரமாயிற்று; ஒரு கேஸுக்குப் போக வேண்டும்.

யாக்:— அவளைக் காணுமட்டும், பாக்கியத்தினிடத்தில் அவசரந்தான்: நேரமாகி விடும், கேஸ் ஞாபகம் வந்து விடும். அவளைக் கண்டு விட்டால், அப்புறம் இரவு பகலும் தெரியாது, பசி தாகமும் தெரியாது, எந்தக் கேஸ் எப்படிப் பாழானாலும் கவலை யிராது! அதிருக்கட்டும்: என்ன நடந்தது? என்னிடம் சிறிது சொல்லக்கூடாதா?

கோபா:—தாயை ஒளித்த சூலா? மாமி அறியாமலா மருமகள் கிட்டி விடுவாள்? எல்லாம், அம்மாள் இருக்கிறார்கள், உங்களுக்கு விவரமாய் ஆதியோடந்தம் சொல்லுவார்கள். நேரமாயிற்று, நான் வருகிறேன்.'' என்று கூறிச் சிரித்துக் கொண்டே, ஜானகி யிருந்த அறையை நோக்கி ஓடி விட்டார்.

பதினேழாம் அதிகாரம்

"இந்தப் பட்டணத்து டாக்டர் ஒருவர், பிராமண குலத்தினர், ஒரு பெண்ணின் நிமித்தம் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைச் சேரப் போவதாக அறிந்து, மனம் வருந்துகிறோம். இவருடைய மூத்த தாரமாயிருந்த பிராமண ஸ்திரீயின் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகளும் இருக்கின்றனராம். கிறிஸ்தவ மதத்தில் இவருக்கு உண்மையில் நம்பிக்கையோ அபிமானமோ இல்லை யென்றும் தெரிகிறது. எனவே, காமந்தான் இவர் மதம் மாறுதலின் காரணமாகும்.

'மனிதர் மனத்தெழு நினைப்புகள் யாவும்
இச்சைகள் அனைத்தும், இன்புகள் எல்லாம்,
அழியும் இவ் வுடலை அசைக்கும் ஒவ்வொன்றுமே,
காதலின் புனிதக் கனலை வளர்த்திடும்
வேலையாளரே ஆவது மெய்யே'

என்று, ஓர் ஆங்கில கவிபாடி யிருப்பது, ஐந்தையும் அவித்திலங்கிய முனீந்திரர்களின் வழித்தோன்றல்களான அந்தணர்கள் விஷயத்திலும், உண்மையே போலும். கலிகாலத்தின் கோலமே இது!' இவருடைய ஆப்த நண்பர்களும் நகரப் பிரமுகர்களில் சிலரும், இந்த அக்கிரமத்தைத் தடுக்க முயன்று வருவதாகத் தெரிகிறது. இன்னர் முயற்சி கைகூடுமாறு திருவருள் சுரப்பதாக!"

தன் வீட்டு நிலா மாடத்திலிருந்து தினசரிப் பத்திரிகையைப் படித்துக்கொண்டிருந்த பத்மாவதியம்மாள், இதை வாசித்தவுடன்: "இதைப் பார்த்தாயா, அத்தான்! செய்தி ஊரெல்லாம் பரவி, பேப்பருக்குக்கூட எட்டிவிட்டது போலிருக்கே. ஆனாலும் தரீ, என்ன பொய்! ஒன்று என்பதற்கு முன் ஒன்பது என்கிறதே நம்ம பத்திரிகைகளின் சுபாக்குணமாயிருக்கிறது." என்று சொன்னாள்.

நாராயணையர்—இதாவது, காரணமே இல்லாமல் புனைய வில்லை என்கலாம். சில வேளைகளில் பத்திரிகைகள் அபாண்டமான பொய்களைக் கிளப்பிவிட்டு விடுகின்றன. ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும், பத்திரிகைகளுக்கு இதுதான் பொழுது போக்காம். நம்ம சென்னை பட்டணத்திற்கூட, ஏதாவது ஒரு மீட்டிங்கை நேரில் சென்று பார்த்துவிட்டு, அப்பால் அதைப் பற்றிப் பேபரில் வரும் விவரங்களை வாசித்தால், அதுதானே இது; அல்லது சொப்பனமோ, என்று தோன்றும். முப்பது பேர் வந்திருந்தால், முந்நூறு பேர், மூவாயிரம்பேர், வந்திருந்தாரென்று பேப்பர் குட்டிபோட்டுப் பெருக்கிவிடும்.

பத்மா—நடப்பதை நடக்கிறபடி எல்லாருக்கும் தெரியப்படுத்துவதே வேலையான பத்திரிகைகளே இப்படிச் செய்தால், ஜனங்கள் உண்மையை அறிவதெப்படி? அதிருக்கட்டும்: கோபாலண்ணா, முடிவாக என்ன யோசித்திருக்கிறார்? இன்றைக்கு ஏதாவது பேச்சு நடந்ததோ, இந்த விஷயத்தைப் பற்றி?

நாரா—வேறென்ன பேச்சு? எப்பொழுதும், "அன்ன விசாரம் அதுவே விசாரம்" என்று, இதுவே கவலை, இதுவேதான் பேச்சு.

பத்மா—அப்படி யில்லை: "தோகையரைப் பன்ன விசாரம், பலகால் விசாரம் என்று" சொல்லு.

நாரா.—சரி, அப்படியே வைத்துக்கொள், மனுஷன் கிடந்து தத்தளிக்கிறான்; புத்தி முட்டிப் பைத்தியம் பிடித்து விடும்போ லிருக்கிறது. இவனுக்கு, இந்த வயதிலே, இவ்வளவு கிறுக்கென்று, நான் முதலில் நினைக்கவில்லை. இன்றைக்கு என்ன சொன்னான், தெரியுமோ?

பத்மா.—என்ன சொன்னார்?

நாரா.—நம்முடைய சாதிக் கட்டுப்பாடுகளின் அநியாயங்களையும், இக் காலத்துக்கு எள்ளளவும் பொருந்தாத பிராமணருடைய மதோன்மத்தையும், விவாக விஷயத்தில் புருஷருக்குள்ள தாராளமான சுதந்திரங்களையும், ஸ்திரீகளுக்குள்ள விலங்கங்களையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது, 'இதை எல்லாம் சகித்துக்கொண்டிருப்பதைவிட, பிரம சமாஜத்தையோ, கிறிஸ்தவ மதத்தையோ, இஸ்லாமையோ சேர்ந்துவிடலாமென்று தோன்றுகிறது' என்று சொல்லிவிட்டு, 'நாணு! இதுவரை இதெல்லாம் பற்றி இவ்வளவு ஆலோசிக்கவில்லை. இப்பொழுது யோசித்துப் பார்த்தால், சீ! என்று வெறுக்கிறது. குடும்பத்தோடு கிறிஸ்தவனாகிவிடலாமென்றே தோன்றுகிறது. நீயும் உன் குடும்பத்தோடு சேர்ந்துவிடுவதாயிருந்தால், எவ்வளவோ சந்தோஷமாயிருக்கும். இந்த நிமிஷமே, வேறு மேல் யோசனையில்லாமல், சேர்ந்துவிடலாம்.' என்றான்.

பத்மா.—பேச்சுக்காகச் சொல்லியிருப்பர்.

நாரா.—இல்லை, நிஜமாகவே தான் சொன்னான். 'நீ என்ன சொல்கிறாய்?' என்று, என்னை அழுத்திக் கேட்கவுஞ் செய்தான்.

பத்மா.—நீ என்ன சொன்னாய்?

நாரா.—என்ன சொல்கிறது? சிரிப்பு வந்தது, சிரித்தேன். அதற்கு, 'எல்லாம் அவரவர்க்கு வந்தால்தான்

உறைக்கும்; அதுவரை சிரிப்பாய்த்தான் இருக்கும்; தத்துவமும் பேசலாம்' என்று, கோபமாய்ச் சொன்னான்.

பத்மா.—அதென்னவோ, உண்மைதானே.

நாரா.—ஏன், பத்மி, இல்லாவிட்டாலும் தான் என்ன? கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும் முகம்மதியர்க்குள்ளும் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இல்லையா? மதம் மாறுவதுதானா, சமூக வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இக்கட்டுக்களுக்கு மருந்து? மதம் என்ன, ஒரு கோட்டா, தொப்பியா, இறுக்கினால் மாற்றிவிட? அவரவர் நாகரிகத்துக்கும், பயிற்சிக்கும் அஸ்திபாரமாயிருப்பது மதம் தானே? மத சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களையும் மதம், மதம் என்று பாராட்டி அபிமானிப்பதால் தான், இப்படிப்பட்ட தர்ம சங்கடங்களும் விபரீதங்களும் ஏற்படுகின்றன. அதைச் சீர்திருத்த வேண்டுமே யல்லாமல், மதம் மாறுவதெப்படி? இவனும் இவன் குழந்தைகளும் கிறிஸ்தவர்களாகி விட்டால், கேயின் மகளை இவன் கலியாணம் செய்துகொள்ளச் சௌகரியமாயிருக்கும் என்பது மெய்யே; நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்தக் கலியாணத்தினால், இவனும் குணமாறிச் சீராகி வாழவும் கூடும்; அது நடக்காவிட்டால், ஒரு வேளை, இவன் முன்னிலும் அதிகம் கெட்டுப்போகவும் கூடும். இப்பொழுதே பைத்தியம் பிடித்துவிடும்போலிருக்கிறது. இவனுக்கு வெகுவாய், அவளுக்கும் அப்படியே, இந்தக் கலியாணத்தினால் நன்மையும், இது நடக்காவிட்டால் பெருந்தீங்கும், விளைவதாயிருக்கலாம். ஆனாலும் என்ன? இவர்களுக்காக, ஹிந்து ஜன சமூகத்தையே மாற்றிவிட முடியுமோ? அதுதான் மாறுமோ? மற்ற நாகரிக நாடுகளில் போல, மதத்துக்கும் கலியாணத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை, மதம் அவரவரைப் பொறுத்தது என்று, நமக்குள்ளும் ஆகவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்படிச் சிலர் அவஸ்தைப்பட்டு, ம ம்

மாறுவதாலும், அல்லது கெடுறவதாலும், நம்மவர்க்கும் புத்தி வந்து; அந்தக் காலம் நெருங்கக்கூடும்.

பத்மா.—சமூக வாழ்க்கையைத் திருத்தும் பேருக்கு இவர்கள் களபலிகளா?

நாரா.—அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் எல்லோரும் மதமாறுவது முடியாது; அப்படிச் செய்தால் பின்பு ஒரு கஷ்டமுமிராதென்று நினைப்பதும் தவறு. நம்ம பாளையங்கோட்டை, முருகன் குறிச்சியிலுள்ள கிறிஸ்தவப் பிள்ளைமார்களைப் பார். தங்களுக்குக் கீழ்ச் சாதியினராகக் கருதும் கிறிஸ்தவரோடு கொள்வினை கொடுப்பினையைக்கூட, பந்தி போஜனம் செய்வதுமே துர்லபம். வடக்கன் குளத்திலே, சர்ச்சுக்குள்ளேயே சுவர் வைத்துப் பிரித்திருக்கிறார்களாம். உண்மை யிப்படி யிருக்க, ஹிந்துக்களெல்லோரும் கிறிஸ்தவராகி விட்டால், அப்பால் சுவர்க்கந்தா னென்று நினைப்பது தவறே.

பத்மா.—இவர் கடைசியில் என்ன தீர்மானித்திருக்கிறார்?

நாரா.—ஒன்றும் தீர்மானிக்க வில்லை; தத்தளித்து விழித்துக்கொண் டிருக்கிறான்.

இந்தச் சமயத்தில் வாசல் கதவை யாரோ தட்டின சத்தம் கேட்டது. "யார் அது?" என்று வினவ, "நான்தான், கோபு, கதவைத்திற" என்ற பதில் கிடைத்தது. உடனே நாராயணையர் கீழே போய்க் கதவைத் திறக்க, அவரும் கோபாலையரும் நிலாமாடத்துக்கு வந்து சேர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். பத்மாவதி யம்மாள், பேப்பரைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, அறைக்குள் போகப் போனாள்; அப்பொழுது, கோபாலையர்: 'நீயும் இரு; போய் விடாதே. அவளும் இருக்கட்டும், நாணு. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அவள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து முதல்,

அவள் சொல்லும் புத்திமதியே சிறந்ததாகும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்றார்.

"நீயும் உட்காரு, பத்மா" என்று நாராயணையர் கூற, அவர் அருகே ஒரு நாற்காலியில், அவளும், சிறிது வெட்கப்பட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு, உட்கார்ந்தாள்.

கோபாலையர்.—நாணு! முடிவில் ஒருவிதமாய்த் தீர்மானித்திருக்கிறேன், அதைச் சொல்லி, உங்கள் அபிப்பிராயத்தையும் அறியத்தான் வந்தேன். சாவித்திரியக்காளும் குழந்தைகளும், இங்கே உங்களோ டிருக்கட்டும்; நான் மாத்திரம், கிறிஸ்தவ முறைப்படி அவளைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, எங்கள் வீட்டில் இருக்கிறேன். கொஞ்ச நாளைக்கு இப்படி யிருக்கட்டும்; பிற்பாடு நடக்கிறபோது அவசியம் போல், பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

நாரா.—பிற்பாடு என்ன நடக்கப் போகிறது?

கோபா.—வருங்காலத்தைக் கடவுளே அறிவார் என்று சொல்வதில்லையா? இப்பொழுது அதைப் பற்றி யாரால் என்ன சொல்ல முடியும்? ஒருவேளை நமது சமூக வாழ்க்கை மாறலாகாதா? ஒருவர் மதத்துக்கும் குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்த மில்லை என்று, நம்மவரெல்லாம் நினைக்கும் காலம் வராதா?

நாரா.—நம்ம தலைமுறையில் இல்லை!

கோபா.—அதெப்படிச் சொல்லமுடியும்? பறங்கிக்காரரோடு சேர்ந்து பழகிப் பிணங்களை அறுத்துக்கொண்டு, இந்தப் படிப்பு வேண்டாமென்று, எங்கப்பா எவ்வளவோ தடுத்தார்: இப்பொழுதோ, வைத்திய கலாசாலையில் பிராமண மாணவர்கள் கொள்ளையோ கொள்ளை; பிராமணப் பெண்களுங்கூட சீக்கிரம் வந்து சேர்வார்களென்று தோன்றுகிறது.

நாரா.—அதெல்லாம் வயிற்றுப் பிழைப்பு; உதர ரக்ஷணார்த்தம் பிராமணன் எதற்கும் துணிவான். பெண்கள்

ளூர்த் தோற்கிடங்கில் வேலை செய்கிறவர்கள், பறையர் சக்கிலியர் இல்லை; வேத வித்துக்கள், பிராமணப் பழங்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தான் அதிகம்; அழுகும் தோல் நாற்றத்துக்காக முதலில் மூக்கைப் பிடித்த பிராணயாமமும், இப்பொழுது போய் விட்டது; கையில் கத்தியைக்கொண்டு இவர்கள் தோலைச் சீவுவதைப் பார்த்தால், பாரம்பரைச் சக்கிலிய ரென்றே தோன்றும். அதெல்லாம், அன்றாடம் வயிறு கழுவும் அவசியத்தால் ஏற்படுவது. இந்த விஷயத்தில் அப்படி யொரு நிர்ப்பந்தமு மில்லை; அது இல்லாத வரை, சமூகம் திருந்தி, வழக்கம் மாறுவது, பகீரதப் பிரயத்தனமாய்த் தான்முடியும்.

கோபா.—ஏதோ, வரவரப் பார்க்கலாம். அக்காளும் குழந்தைகளும் உங்களோடு கொஞ்சநாள் இருப்பதில், அசௌகரிய மொன்றும்,—

நாரா.—எங்களுக்கு என்ன அசௌகரியம்? அறியாத பேரா? ஆம் இடம் போதாதா? நீ அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவே வேண்டாம். பத்து வருஷம் கூட இருந்தாலும் சம்மதமே, சந்தோஷமே. பின்னால் கோணல் நேராகி நிமிரும் வழிதான், எனக்குப் புரிய வில்லை.

கோபா.—'மேலே ஓர் அடி எடுத்து வைக்க வெளிச்சம் காட்டினாலும் போதும்' என்று ந்யூமன் பிரார்த்திக்க வில்லையா? அப்படித் தான் எனக்கும் தோன்றுகிறது.

நாரா.—வெளிச்சம் ஆனால், சரிதான்; இது, கும்மிருட்டிலே, குருட்டுத்தனமாய் அடியெடுத்து வைப்பது போலவே, எனக்குத் தோன்றுகிறது.

கோபா.—ஆதிமுதல் நீ இப்படியேதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய்; அக்காளுக்கோ, உன் அளவுகூடப் பிடிக்கவே யில்லை. இப்பொழுது நான் சொன்னதைப் பற்றி, என் யுக்தியைப் பற்றி, உன் ஆமுடையாள் என்ன நினைக்கிறாள்?

நாரா.—என்ன, பத்மி, உன் அபிப்பிராயம் என்ன?

பத்மா.—நான் என்னச் சொல்லப் போகிறேன்? எனக்கென்ன தெரியும்?

நாரா.—நாணம் எல்லா மிருக்கட்டும்; இதுவரையும் சொல்ல வில்லையா; அதுபோல இப்பொழுதும் வாய்விட்டு, மனஸில் தோன்றுகிறதைத் தாராளமாய்ச் சொல்லேன்.

கோபா.—நான் வேண்டுமானால் வெளியே போய் விடட்டுமா?

நாரா.—அப்பாடே! முன்பின் தெரியாதவள், பயந்தவள், கூச்சமா யிருக்கிறதாக்கும்!

'மாய்மாலக் கண்ணி மருமகளே,
கோழிக் கறிக்குப் பதம் பாரடி:
'கொக்கோ என்குது, கொத்த வருகுது,
அத்தே நான் மாட்டேன்!'

என்றாற்போல் தான். சும்மா சொல்லு.

இவர்கள் இவ்வளவு கூறியது, பத்மாவதி யம்மாளுக்கு நாணத்தை அதிகரித்தது; ஆயினும், அவர்கள் இருவரும் தன் அபிப்பிராயத்தைப் பெருமதித்துத் தன் புத்திமதியை வேண்டினதால், ஒருவித கர்வமும், அதற்கேற்றபடி மெச்சத்தக்க விவேகமான பதிலையே கூறவேண்டு மென்ற ஆர்வமும், அவள் மனத்தில் உண்டாயின. அதனால், அவள், தன் கூச்சத்தை ஒருவாறு அடக்கிக்கொண்டு, மெல்லிய குரலில்: "இவ்வளவு என்னை நீங்கள் பொருட்படுத்திக் கேட்கிற மட்டுக்கும், நான் திடீரென ஒன்றை, ஏதோ வாய்க்கு வந்தபடி, சொல்லி விடலாமா? இதிலே, அவர் குழந்தைகள் விஷயம் வேறு, அண்ணா விஷயம் வேறு, சாவித்திரி யக்காள் முதலிய கிட்டின பந்துக்கள் விஷயம் வேறு, அவள் விஷயம் வேறு, மொத்தத்தில் நம்ம ஜாதி ஜனங்கள் விஷயம் வேறு, எல்லாம் அடங்கி யிருக்கிறது; ஒன்றோடொன்று பிணங்கிச் சிக்கலாகவும் இருக்

கிற தில்லையா? அதனாலே, கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்த்துத் தானே,—"

நாரா.—பேஷ்! கோர்ட்டார் ஆலோசனை செய்துதான் தீர்ப்புச் சொல்வார் போலிருக்கு.

கோபா.—கைதி ஜெயிலில் கிடந்து பிராணாவஸ்தைப் படுகிறானே: அதைக் கோர்ட்டார் மறந்துவிடலாகாது.

நாரா.—அதற்குத் தான் குமாஸ்தா, நான் இருக்கிறேனே; கோர்ட்டாரை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறேன். கைதி நாளை இந்நேரம் ஆஜரானால் தீர்ப்புச் சொல்லப்படும்.

இதைக் கேட்டுச் சிரித்து விட்டு, பின்பு கோபாலையர் வேறு ஏதோ பேச்செடுக்க, பத்மாவதியம்மாள் உள்ளே போய் விட்டாள். கோபாலையரும் சிறிது நேரத்துக்குப் பின், தன் வீடு போய் விட்டார்.

கோபாலையர் வீட்டுக்குப் போகவிட்டு, நாராயணையரும் பத்மாவதியம்மாளும் அவர் விஷயத்தைப்பற்றிப் படுக்கையறையில் மீண்டும் பேசலானார்கள். இருவருக்குமே கோபாலையர் கிறிஸ்தவமதத்தைச் சேர்வது சிறிதும் பிடிக்கவேயில்லை. ஆனால், அவர் மறுவிவாகம் செய்து கொண்டு மனங்களித்து வாழ்வது வேறு வழியில் கைகூடாதென்றால், அப்படிச் செய்து விட்டாலும் தான் என்ன? என்ன, குடி முழுகிப்போகிறது? என்று சில ... களில் பத்மாவதி நினைத்தாள்; அவள் புருஷருக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் தோன்றவேயில்லை.

400ட
207659

ஸ்ரீ. அ. மாதவையர் புஸ்தகங்கள்

1. பத்மாவதி சரித்திரம்—1-2 பாகங்கள் சேர்ந்தது. 416 பக்கங்கள்—பல சித்திரப் படங்கள் உள்ளது. 5-ம் பதிப்பு—இதுவே தமிழ் நாவல்களிலெல்லாம் முதன்மையானது—விலை ரூபா 2; (சந்தாதார்க்கு ரூ. 1-12-0)

2. விஜய மார்த்தாண்டம்—காதற்பத்து, கற்புப்பத்து, 20 அதிகாரங்களும் 280பக்கங்களும் அடங்கியது. பழமொழிக் களஞ்சியம்-ஜமீன்தார்கள், நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகள் முதலியோரின் நடபடிக்கைகளை அழகாய் எடுத்துக் காட்டுவது—போ. சுப்பையர் விஷயம் வெகு ரஸமாயிருக்கும் 2-ம் பதிப்பு ரூ 1-4-0; (சந்தாதார்க்கு ரூ 1—0—0)

3. முத்து மீனாக்ஷி—ஒரு பிராமணப் பெண்ணின் சுய சரிதை—வெகு உருக்கமான கதை. 2-ம் பதிப்பு விலை--0-8-0 (சந்தாதார்க்கு 5 அணா.)

4. உதயலன்—ஷேக்ஸ்பியர் கவீந்திரரின் அத்புதமான நாடகம்—உலகத்திலே யுள்ள காவியங்களிலெல்லாம் மிகச் சிறந்த தொன்று—படித்தால் தெரியவரும். 2-ம் பதிப்பு—0-12-0 (சந்தாதார்க்கு—0—8—0)

5. குசிகர் குட்டிக்கதைகள்—நமது பழக்க வழக்கங்களில் கெட்டவற்றை வேடிக்கையாய் எடுத்துக் காட்டிக் கண்டிக்கும் 22 கதைகள்—டெமி 240 பக்கங்கள். படிக்கப் படிக்கத் (திகட்டாதன—3 பாகங்கள்—ஒவ்வொரு பாகமும் 10 அணா) (சந்தாதார்க்கு ரூ. 1—0—0)

ஷை சேர்த்து பைண்டு செய்தது 1—8—0; டக்ஙலின் 0—12—0)

6. சித்தார்த்தன்—புத்த பகவானது திவ்ய சரித்திரம்—தனித் தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்றது. "புத்தசரிதை" என்ற இனிமையான செய்யுட் பகுதியும் சேர்க்கப்பெற்றது. விலை 0—12—0.

7. பாலராமாயணம்—இராமாயண கதையை அழகாய், விரிவாய் கம்பராமாயண கவிகளும் இடையிடையே விரவி, அதிகாஸமாய்க் கூறுவது. மாக்மிலன் கம்பெனியார் பிரசுரம்—விலை 0—12—0.

8. பாரிஸ்டர் பஞ்சநதம்—ஒரு சிறிய நாடகம்-வேடிக்கையாயிருக்கும். வீட்டில் சிறுவர் ஆடிப் பார்க்கலாம் - விலை 0—6—0 (சந்தாதார்க்கு 0—3—0

9. பொது தர்ம சங்கீத மஞ்சரி—தேசிய கீதங்களும் சிறந்த மொழி பெயர்ப்புக்களும் அடங்கியது. ஸ்ரீ. டி.வி. சேஷகிரி ஐயர் (ஹைகோர்ட் ஜெட்ஜ்) முகவுரையுடன்—விலை 0—4—0.

10. பால விநோதக் கதைகள்—படங்களுடன் 0—4—0.

11. புதுமாதிரிக் கலியாணப் பாட்டு—பெண்கள் பாடக் கூடியது. வேடிக்கை விநோதமானது. 2-ம் பதிப்பு 0—2—0 (சந்தாதார்க்கு) 0—1—0.

12. குறள் நானூறு—திருக்குறளிலிருந்து, 12 தமிழறி மேதையர் வோட்டுக்களின்படி, பொறுக்கி யெடுத்த 400 சிறந்த குறள்களின் மூலமும், கருத்துரை அரும்பதவுரைகளும், இங்கிலீஷ் கருத்துரையும் சேர்ந்தது. மிகச் சிறந்த புஸ்தகம்-பாக்கெட் ஸைஸ். விலை 4 அணா; (சந்தாதார்க்கு 3 அ.)

ஷை உயர்ந்த காகிதம், டக்ஙலின் பைண்டிங்—விலை 0—6—0.

13. தக்ஷிண சரித்திர வீரர்—தேச பக்தியையும் சரித்திர ஞானத்தையும் புகட்டும் சிறந்த புஸ்தகம்-140-பக்கம்; 11 சிறந்த படங்கள்-10 அணா.

14. பஞ்சாமிர்தம்-முதன் மாலை (1924-25)—நவரசக் களஞ்சியம்—மிகப் பல கவிகள், வியாசங்கள், கதைகள், வேடிக்கை விநோதங்கள், விகடப்பாக்கள், சாஸ்திரக் குறிப்புக்கள் அடங்கியது. சிறந்த மேதாவிகள் பலர் எழுதியன. 1076 பக்கங்கள்; 130 படங்கள்—கில்டு பைண்டிங் 5—8—0 (சந்தாதார்க்கு 5—0—0.) குறிப்பு:—தபால் கூலி வேறு.

மானேஜர்—"பஞ்சாமிர்தம்" ஆபீசு,
மயிலாப்பூர், சென்னை.

கராச்சி பட்டுச் சேலைகள்

விலை சரசமாகக் கிடைக்குமிடம்

இதுவே !

தென் இந்தியா ஸ்டோர்ஸ்

கேதாரகட்டம், காசி.

இந்தச் சேலைகள் தினந்தோறும் துவைத்துக் கட்டக் கூடியது. விளிம்பில் ஜரிகை களாவர் கரை, ருத்திராக்ஷக்கரை போடப்பட்டது. ஊதா, ரோஸ், ஸ்நப் (Snuff,) Pink, பச்சை, கருப்பு மேக வர்ணம் முதலிய கலர்களில் கிடைக்கும், :—

12 மு. 2½ அகலம் சேலை 1-க்கு ரூ. 28 முதல் 35 வரை.

16 × 2½ அகலம் சேலை 1-க்கு ரூ. 35 முதல் 50 வரை.

18 × 2½ அகலம் சேலை 1-க்கு ரூ. 40 முதல் 50 வரை.

விலாசம் தெரிவிப்போர்களுக்கு கேட்லாக் இனாமாக அனுப்பப்படும்.

Address:—

MANAGER,
South India Stores,
KEDARGHAT,
Benares City, U. P.

லக்ஷ்மி

சித்திரப் படங்களடங்கிய உயர்தர மாதாந்த செந்தமிழ் பத்திரிகை.

பலபண்டித சிரேஷ்டர்களாலும் கவிவாணர்களாலும் எழுதப்பெற்ற அரிய பெரிய உபந்யாஸங்கள் அழகிய சிறு கதைகள் முதலியன மாதந் தோறும் இதில் வெளி வருகின்றன.

வர்த்தகம் கைத்தொழில் சுகாதார விஷயங்களும் லக்ஷ்மியில் எப்பொழுதும் காணப்படும். மாதிரிப்பிரதி இனாமாக அனுப்படும்.

வருட சந்தா உள் நாடு 2-0-0
,, வெளி நாடு 2-8-0

லக்ஷ்மி இதழ் 12-ம் காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கில்ட் எழுத்துடன் கூடிய "லக்ஷ்மி" மலர் ஒன்றுக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள். 800 பக்கங்கள் 30 படங்கள் உள்ளது. புஸ்தகம் வைத்துக் கொள்வதற்கு அழகான பெட்டியுடன் விலை ரூபா 3.

மானேஜர்:—லக்ஷ்மி ஆபீஸ்,
தபால் பெட்டி 99, சென்னை.

SRINIVASA VARADACHARI & Co.,

PRINTERS & BOOKSELLERS,

MOUNT ROAD, MADRAS.

தமிழ்ப் பிரசுரங்கள்

1. நந்தன் சரித்திரம்.—ஆசிரியர் T. V. ஆராவமுத அய்யங்கார் அவர்கள், M. A. விலை அணா 10.

2. போஜ சரித்திரம்.—ஆசிரியர் K. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரி அவர்கள், B.A., B.L., ஸப்ஜட்ஜ், நாகபட்டணம். விலை அணா 10.

3. ராஜராஜசோழன் I.—ஆசிரியர் P. V. ஜகதீச ஐயர் அவர்கள், R. ரங்காசாரியா ரவர்களுடைய முன்னுரையுடன் கூடியது. விலை அணா 8.

4. இட்டார்க்கு இட்டபலன்.—ஆசிரியர் மிஸ்டர் J. பொன்னுஸாமி ராவ். விலை அணா 10.

5. திலகவதி.—சகோதரி V. பாலம்மாள் எழுதியது. ராவ் ஸாஹெப், S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் எழுதிய முன்னுரையுடன் கூடியது. விலை ரூ 1–4–0.

6. தமிழ் வசன லக்ஷணம்.—G. தாமோதர முதலியார், B. A. எழுதியது. விலை அணா 12.

7. இரகுவம்சம் முதல் பாகம்.—(1-6 சருக்கங்கள்) பண்டித நடேச சாஸ்திரியாரவர்கள் எழுதியது. விலை

8. இரகுவம்சம் இரண்டாம் பாகம்—(7-12 சருக்கங்கள்) பண்டித நடேச சாஸ்திரியாரவர்கள் எழுதியது. விலை அணா 12.

9. சுகாதார போதினி.—(மூன்றாவது பாரத்திற்கு) K. வரதராஜ ராவ் இயற்றியது: விலை அணா 8.